"Bharati Patalkal" - English Translation,

part 5, poems 101-150

edited by Sekkizhar-Adi-p-Podi T.N. Ramachandran

In unicode/utf-8 format

பாரதியார் பாடல்கள் - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

தி. நா. இராமசந்திரன் (தொகுப்பு),

பாகம் 5 (பாடல்கள் 101-150)

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Tamil Virtual Academy for providing a scanned PDF of this work.

This e-text has been prepared using Google OCR online tool and subsequent proof-reading of the output file.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2024.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

https://www.projectmadurai.org/

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

பாரதியார் பாடல்கள் - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு
தி. நா. இராமசந்திரன் (தொகுப்பு),
பாகம் 5 (பாடல்கள் 101- 150)

Source:

BHARATI PATALKAL

Edited by Sekkizhar Adi-p-Podi T.N. RAMACHANDRAN

TAMIL UNIVERSITY, THANJAVUR Tamil Nadu - India

ISBN: 81-7090-137-5, Tamil University Publication No. : 117

Thiruvalluvar Year 2020; Purattasi - October 1989

Title : Bharati Patalkal

Editor T. N. Ramachandran

Price : Rs. 100-00 Edition : First - 1989

Press : Tamil University (Offset) Press, Thanjavur - 613 001.

உள்ளடக்கம்

பாரதியார் பாடல்கள் -பாகம் 5 (பாடல்கள் 101-150)

101. கண்ணன் என் அரசன்

102. கண்ணன் என் சீடன்

103. கண்ணன் - எனது சற்குரு

104. கண்ணம்மா - என் குழந்தை

105. கண்ணன் - என் விளையாட்டுப் பிள்ளை

106. கண்ணன் - என் காதலன் 1 (தூண்டிற் புழுவினைப்போல்)

107. கண்ணன் - என் காதலன் - 2 (உறக்கமும் விழிப்பும்)

108. கண்ணன் - என் - காதலன் -3 (காட்டிலே தேடுதல்)

109. கண்ணன் - என் காதலன் -4 (பாங்கியைத் தூது விடுத்தல்)

110. கண்ணன் - என் காதலன் - 5 (பிரிவாற்றாமை)

111. கண்ணன் - என் காந்தன்

112. கண்ணம்மா - என் காதலி - 1 (காட்சி வியப்பு)

113. கண்ணம்மா - என் காதலி - 2 (பின் வந்து நின்று கண் மறைத்தல்)

114. கண்ணம்மா - என் காதலி - 3 (முகத்திரை களைத்தல்)

115. கண்ணம்மா - என் காதலி - 4 (நாணிக் கண் புதைத்தல்)

116. கண்ணம்மா - என் காதலி - 5 (குறிப்பிடம் தவறியது)

117. கண்ணம்மா - என் காதலி - 6 (யோகம்)

118. கண்ணன் - என் ஆண்டான்

119. கண்ணம்மா - எனது குலதெய்வம்

120. முரசு

121. புதிய ருஷியா

122. வினாயகர் நான்மணி மாலை

123. முருகன் பாட்டு

124. ஸ்ரீ எட்டயபுரம் மகாராஜ ராஜேந்த்ர ஸ்ரீ வெங்கடேசு ரெட்டப்ப பூபதி

125. ஸ்ரீ எட்டயபுரம் ராஜ ராஜேந்த்ர மாகராஜ வெங்கடேசு ரெட்பப்ப பூபதி அவர்கள் சமூகத்துக்கு எழுதும் சீட்டுக் கவிகள்.

126. செந்தமிழ் நாடு

127. பாரத தேசம்

128. தமிழ்

129. தமிழ்த் தாய்

130. தொழில்

131. செட்டிமக்கள் குலவிளக்கு

132. காரைக்குடி ஹிந்து மதாபிமான சங்கத்தார் மீது வாழ்த்துப் பாட்டுக்கள்

133. காலனுக்கு உரைத்தல்

134. அல்லா

135. பாரத ஸமுதாயம்

136 இந்தியாவின் அழைப்பு

137. வேள்வித் தீ

138. லக்ஷ்மீ ப்ரார்த்தனை

139. திருக்காதல்

140. திருமகள் துதி

141. காணி நிலம் வேண்டும்

142. புதுமைப் பெண்

143. பகைவனுக்கு அருள்வாய்

144. லக்ஷ்மி தேவி

145. பெண்மை

146. கேட்பன

147. சக்திக் கூத்து

148. விடுதலை வேண்டும்

149. சொல்

150. நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும் மனத்தை வாழ்த்துதல்

LIST OF TRANSLATORS

P.N.A - Thiru P.N.Appuswami
R.E.A. - Prof. R.E.Asher
C.S.B. - Mahakavi C.Subramania Bharati.
D.B. - Thiru David Buck
K.C. Prof. K. Chellappan
J.H.C. -- James H.Cousins -
H.J. Prof. Hephzibah Jesudasan
Mrs.K. - Prof. (Mrs.) Koppedrayer
P.M. - Prof. P.Mahadevan
P.N. - Dr. Prema Nandakumar
C.R. - Thiru C.Rajagopalachariar -
T.N.R. Thiru T.N.Ramachandran
S.R.K. - Prof. S.Ramakrishnan
A.K.R. Prof. A.K.Ramanujan
S.R. - Prof. S.Raman
S.A.S. - Thiru S.A.Sankaranarayanan
K.G.S. - Prof. K.G.Seshadri -
A.S.R. Prof. A.Srinivasa Raghavan
P.S.S. - Prof. P.S.Sundaram
K.S. - Prof. K.Swaminathan

----

101. கண்ணன் என் அரசன்

பகைமை முற்றி முதிர்ந்திடு மட்டிலும்

பார்த்திருப்ப தல்லா லொன்றுஞ் செய்திடான்;
நகைபுரிந்து பொறுத்துப் பொறுத்தையோ

நாட்கள் மாதங்கள் ஆண்டுகள் போக்குவான். ... 1

கண்ணன் வென்று பகைமை யழிந்துநாம்
கண்ணிற் காண்ப தரிதெனத் தோன்றுமே;
எண்ணமிட் டெண்ண மிட்டுச் சலித்துநாம்
இழந்த நாட்கள் யுகமெனப் போகுமே 2

படைகள் சேர்த்தல் பரிசனம் சேர்த்திடல்
பணமுண் டாக்கல் எதுவும் புரிந்திடான்;
'இடையன், வீரமி லாதவன், அஞ்சினோன்'
என்றவர் சொல்லும் ஏச்சிற்கு நாணிலான். 3

கொல்லப் பூத மனுப்பிடு மாமனே
கோலு யர்த்துல காண்டு களித்திட,
முல்லை மென்னகை மாதர்க்கும் பாட்டிற்கும்
மோக முற்றுப் பொழுதுகள் போக்குவான். ... 4

வான நீர்க்கு வருந்தும் பயிரென
மாந்தர் மற்றிவண் போர்க்குத் தவிக்கவும்,
தானம் கீர்த்தனை தாளங்கள் கூத்துக்கள்
தனிமை வேய்ங்குழல் என்றிவை போற்றுவான். ... 5

காலினைக் கையினால் பற்றிக்கொண்டு நாம்
கதியெமக் கொன்று காட்டுவை யென்றிட்டால்
நாலி லொன்று பலித்திடுங் காணென்பான்;
நாமச் சொல்லின் பொருளெங் குணர்வதே? ... 6

நாம வன்வலி நம்பியி ருக்கவும்,
நாண மின்றிப் பதுங்கி வளருவான்;
தீமை தன்னை விலக்கவுஞ் செய்குவான்;
சிறுமை கொண்டொழித் தோடவுஞ் செய்குவான். ... 7

தந்தி ரங்கள் பயிலவுஞ் செய்குவான்;

சவுரி யங்கள் பழகவுஞ் செய்குவான்;
மந்தி ரத்திற னும்பல காட்டுவான்;
வலிமை யின்றிச் சிறுமையில் வாழ்வான். 8

காலம் வந்துகை கூடுமப் போதிலோர்
கணத்தி லேடதி தாக விளங்குவான்;
ஆல கால விடத்தினைப் போலவே,
அகில முற்றும் அசைந்திடச் சீறுவான். ... 9

வேரும் வேரடி மண்ணு மிலாமலே
வெந்து போகப் பகைமை பொசுக்குவான்;
பாரும் வானமும் ஆயிர மாண்டுகள்
பட்ட துன்பங்கள் கணத்திடை மாற்றுவான். ... 10

சக்கரத்தை யெடுப்ப தொருகணம்;
தருமம் பாரில் தழைத்தல் மறுகணம்;
இக்க ணத்தில் இடைக்கண மொன்றுண்டோ ?
இதனுள் ளேபகை மாய்த்திட வல்லன்காண்! 11

கண்ண னெங்கள் அரசன் புகழினைக்
கவிதை கொண்டெந்தக் காலமும் போற்றுவேன்;
திண்ணை வாயில் பெருக்கவந் தேனெனைத்
தேசம் போற்றத்தன் மந்திரி யாக்கினான். ... 12

நித்தச் சோற்றினுக் கேவல் செயவந்தேன்;
நிகரி லாப்பெருஞ் செல்வம் உதவினான்.
வித்தை நன்குகல் லாதவன் என்னுள்ளே
வேத நுட்பம் விளங்கிடச் செய்திட்டான். ... 13

கண்ண னெம்பெரு மானருள் வாழ்கவே!
கலிய ழிந்து புவித்தலம் வாழ்கவே!
அண்ண லின்னருள் வாடி ய நாடுதான்
அவலம் நீங்கிப் புகழில் உயர்கவே! ... 14

----

101. Kannan-My King

1919

1. Till the foe waxes fat and ripe
He will look on, and bide and bide;
Laughing and gay, invincibly patient,
Days, months, years he will let slide.

2. Not in our lifetime, we make moan,
Will Kannan win and our foe perish;
Broken and brooding, for ages and aeons,
A desperate hope is all we cherish.

3. He will gather no army, gain no ally,
Nor stock for the warfare weapons and gold;
"Cowherd, coward, sapless and gutless!"
Words of derision will leave him cold.

4. While sceptre in hand his uncle gloats
Sending him demons with fell intent,
In a tuneful trance he whiles away time
With flower-gay damsels well content.

5. Like parched plants that thirst for rain
While the people around him pine for battle,
He will think only of music and mime,
The flute and the drum and the beat of the rattle.

6. Should we fall at his feet, and clutch them and beg
For a way out, he will answer in words that diddle:

"One out of four is sure to succeed"
Pray, how are we going to read that riddle?

7. While in his strength we put our trust,
Shameless a sheltered life he will lead;
Get some petty evils removed
Teach us to flee, hide and take heed.

8. Practise feints, exercise prowess,
Learn the power of incantations;
Thus will he live, discarding his greatness,
In utter humility, the king of nations.

9. When the time comes and the fruit is ripe,
For he will burst, a cobra hissing,
Like the churned poison striking with terror
The entire universe, nothing missing.

10. Finished the foe, root and branch.
Scorched the very earth on which he stood;
What our world and heaven a thousand years
Endured, in a second will be inade good.

11. One moment in which the discus to seize,
One moment in which to establish right;
In between will be no moment,
And utterly ruined the enemy's might

12. Kannan, my King: his fame for ever
Shall in poesy be extolled;
I who came to sweep his precincts

An honoured counsellor was enrolled.

13. For my daily bread I came to serve him,
He gave me wealth beyond compare;
An ignoramus I, but to me
The subtle Vedas he laid bare.

14. May the grace of my Lord last for ever!
Prosper the earth, sin go down;
The land that waited on his favour
No longer.wretched, gain renown!

- P.S.S.

Note: The Tamil original appeared in the second edition of "Kannan Pattu" -- 1919.

----

102. கண்ணன் என் சீடன்

(ஆசிரியப்பா)

யானே யாகி என்னலாற் பிறவாய்
யானும் அவையுமாய் இரண்டினும் வேறாய்
யாதோ பொருளாம் மாயக் கண்ணன்,
என்னிலும் அறிவினிற் குறைந்தவன் போலவும்,
என்னைத் துணைக்கொண்டு, என்னுடை முயற்சியால் ...

என்னடை பழகலால் என்மொழி கேட்டலால்
மேம்பா டெய்த வேண்டினோன் போலவும்,
யான்சொலுங் கவிதை என்மதி யளவை
இவற்றினைப் பெருமை யிலங்கின வென்று
கருதுவான் போலவும், கண்ணக் கள்வன். ...

சீடனா வந்தெனைச் சேர்ந்தனன், தெய்வமே!

பேதையேன் அவ்வலைப் பின்னலில் வீழ்ந்து
பட்டன தொல்லை பலபெரும் பாரதம்;
உளத்தினை வென்றிடேன்; உலகினை வெல்லவும்,
தானகஞ் சுடாதேன் பிறர்தமைத் தானெனும் ...

சிறுமையி னகற்றிச் சிவத்திலே நிறுத்தவும்,
தன்னுள்ளே தெளிவும் சலிப்பிலா மகிழ்ச்சியும்
உற்றிடேன்; இந்தச் சகத்திலே யுள்ள
மாந்தர்க் குற்ற துயரெலாம் மாற்றி
இன்பத் திருத்தவும் எண்ணிய பிழைக்கெனைத் ...

தண்டனை புரிந்திடத் தானுளங் கொண்டு,
மாயக் கண்ணன் வலிந்தெனைச் சார்ந்து,
புகழ்ச்சிகள் கூறியும், புலமையை வியந்தும்,
பல்வகை யால்அகப் பற்றுறச் செய்தான்;
வெறும்வாய் மெல்லுங் கிழவிக் கிஃதோர் ...

அவலாய்மூண்டது; யானுமங் கவனை
உயர்நிலைப் படுத்தலில் ஊக்கமிக் கவனாய்,
"இன்னது செய்திடேல், இவரோடு பழகேல்,
இவ்வகை மொழிந்திடேல் இனையன விரும்பேல்,
இன்னது கற்றிடேல், இன்னநூல் கற்பாய், ...

இன்னவ ருறவுகொள், இன்னவை விரும்புவாய்"
எனப்பல தருமம் எடுத்தெடுத் தோதி,
ஓய்விலா தவனோ டுயிர்விட லானேன்.
கதையிலே கணவன் சொல்லினுக் கெல்லாம்
எதிர்செயும் மனைவிபோல், இவனும்நான் காட்டும் ...

நெறியினக் கெல்லாம் நேரெதிர் நெறியே
நடப்பா னாயினன். நானிலத் தவர்தம்
மதிப்பையும் புகழுறு வாழ்வையும் புகழையும்

தெய்வமாக் கொண்ட சிறுமதி யுடையேன்,
கண்ணனாஞ் சீடன், யான் காட்டிய வழியெலாம் ...

விலகியே நடக்கும் விநோதமிங் கன்றியும்,
உலகினர் வெறுப்புறும் ஒழுக்கமத் தனையும்
தலையாக் கொண்டு சார்பெலாம் பழிச்சொலும்
இகழுமிக் கவனாய் என்மனம் வருந்த
நடந்திடல் கண்டேன்; நாட்பட நாட்படக் ...

கண்ணனும் தனது கழிபடு நடையில்
மிஞ்சுவா னாகி, வீதியிற் பெரியோர்
கிழவிய ரெல்லாம் கிறுக்கனென் றிவனை
இகழ்ச்சியோ டிரக்கமுற் றேளனம் புரியும்
நிலையும் வந்திட்டான். நெஞ்சிலே யெனக்குத் ...

தோன்றிய வருத்தஞ் சொல்லிடப் படாது.
முத்தனாக் கிடநான் முயன்றதோர் இளைஞன்
பித்தனென் றுலகினர் பேசிய பேச்சென்
நெஞ்சினை அறுத்தது; நீதிகள் பலவும்
தந்திரம் பலவும் சாத்திரம் பலவும் ...

சொல்லிநான் கண்ணனைத் தொளைத்திட லாயினேன்.
தேவ நிலையிலே சேர்த்திடா விடினும்,
மானுடந் தவறி மடிவுறா வண்ணம்,
கண்ணனை நானும் காத்திட விரும்பித்
தீயெனக் கொதித்துச் சினமொழி யுரைத்தும், ...

சிரித்துரை கூறியும், செள்ளென விழுந்தும்,
கேலிகள் பேசிக் கிளறியும், இன்னும்
எத்தனை வகையிலோ என்வழிக் கவனைக்
கொணர்ந்திட முயன்றேன்; கொள்பய னொன்றிலை.
கண்ணன் பித்தனாய்க் காட்டா ளாகி, ...

எவ்வகைத் தொழிலிலும் எண்ணமற் றவனாய்,
எவ்வகைப் பயனிலுங் கருத்திழந் தவனாய்,
குரங்காய்க் கரடியாய்க் கொம்புடைப் பிசாசாய்
யாதோ பொருளாய், எங்ஙனோ நின்றான்.
இதனால், ...

அகந்தையும் மமதையும் ஆயிரம் புண்ணுற;
யான்கடுஞ் சினமுற்று 'எவ்வகை யானும்
கண்ணனை நேருறக் கண்டே தீர்ப்பேன்'
எனப்பெருந் தாபம் எய்தினே னாகி,
'எவ்வா றேனும் இவனையோர் தொழிலில் ...

ஓரிடந் தன்னில் ஒருவழி வலிய
நிறுத்துவோ மாயின் நேருற் றிடுவான்'
என்றுளத் தெண்ணி இசைந்திடு ஞ் சமயங்
காத்திருந் திட்டேன். ஒருநாள் கண்ணனைத்
தனியே எனது வீட்டினிற் கொண்டு, .. .

"மகனே, என்பால் வரம்பிலா நேசமும்
அன்பும்நீ யுடையை; அதனையான் நம்பி,
நின்னிட மொன்று கேட்பேன்; நீயது
செய்திடல் வேண்டும்; சேர்க்கையின் படியே
மாந்தர்தஞ் செயலெலாம் வகுப்புறல் கண்டாய். ...

சாத்திர நாட்டமும், தருக்கமும் கவிதையில்
மெய்ப்பொரு ளாய்வதில் மிஞ்சிய விழைவும்
கொண்டோ ர் தமையே அருகினிற் கொண்டு
பொருளினுக் கலையும் நேரம் போக
மிஞ்சிய பொழுதெலாம் அவருடன் மேவி ...

இருந்திட லாகுமேல் எனக்குநன் றுண்டாம்;
பொழுதெலாம் என்னுடன் போக்கிட விரும்பும்
அறிவுடை மகனிங் குனையலால் அறிந்திடேன்.

ஆதலால்,
என்பயன் கருதி, எனக்கொரு துணையாய் ...

என்னுடன் சிலநாள் இருந்திட நின்னை
வேண்டி நிற்கின்றேன், வேண்டுதல் மறுத்தே
என்னைநீ துன்பம் எய்துவித் திடாமே,
இவ்வுரைக் கிணங்குவாய்" என்றேன். கண்ணனும்,
"அங்ஙனே புரிவேன். ஆயின் நின் னிடத்தே ...

தொழிலிலாது யாங்ஙனம் சோம்பரில் இருப்பது?
காரிய மொன்று காட்டுவை யாயின்,
இருப்பேன்" என்றான். இவனுடைய இயல்பையும்
திறனையுங் கருதி, "என் செய்யுளை யெல்லாம்
நல்லதோர் பிரதியில் நாடொறும் எழுதிக் ...

கொடுத்திடுந் தொழிலினைக் கொள்ளுதி" என்றேன்
நன்றெனக் கூறியோர் நாழிகை யிருந்தான்;
'செல்வேன்' என்றான்; சினத்தொடு நானும்
பழங்கதை யெழுதிய பகுதியொன் றினையவன்
கையினிற் கொடுத்துக் "கவினுற இதனை .

எழுதுக" என்றேன்; இணங்குவான் போன்றதைக்
கையிலே கொண்டு கணப்பொழு திருந்தான்,
"செல்வேன்" என்றான். சினந்தீ யாகிநான்
"ஏதடா, சொன்ன சொல் அழித்துரைக் கின்றாய்;
பித்தனென் றுன்னை உலகினர் சொல்வது ...

பிழையிலை போலும்" என்றேன். அதற்கு,.
"நாளவந் திவ்வினை நடத்துவேன்" என்றான்.
"இத்தொழி லிங்கே இப்பொழு தெடுத்துச்
செய்கின் றனையா? செய்குவ தில்லையா?

ஓருரை சொல்" என்றுமினேன். கண்ணனும் ...

"இல்லை" யென் றொருசொல் இமைக்கு முன் கூறினான்.
வெடுக்கெனச் சினத்தீ வெள்ளமாய்ப் பாய்ந்திடக்
கண்விசந் திதழ்கள் துடித்திடக் கனன்றுநான்
"சீச்சி, பேயே! சிறிதுபோழ் தேனும்
இனியென் முகத்தின் எதிர்நின் றிடாதே. ...

என்றுமிவ் வுலகில் என்னிடத் தினிநீ
போந்திடல் வேண்டா, போ, போ, போ" என்று
இடியுறச் சொன்னேன்; கண்ணனும் எழுந்து
செல்குவ னாயினன். விழிநீர் சேர்ந்திட
"மகனே! போகுதி வாழ்கநீ; நின்னைத் ...

தேவர் காத்திடுக! நின்தனைச் செம்மை
செய்திடக் கருதி ஏதேதோ செய்தேன்.
தோற்றுவிட்டேனடா! சூழ்ச்சிகள் அறிந்தேன்.
மறித்தினி வாராய், செல்லுதி வாழி நீ!"
எனத்துயர் நீங்கி அமைதியோ டிசைத்தேன். ...

சென்றனன் கண்ணன். திரும்பியோர் கணத்தே
எங்கிருந் தோநல் லெழுதுகோல் கொணர்ந்தான்;
காட்டிய பகுதியைக் கவினுற வரைந்தான்.
"ஐயனே, நின்வழி யனைத்தையுங் கொள்ளுவேன்.
தொழில்பல புரிவேன், துன்பமிங் கென்றும், ...

இனிநினக் கென்னால் எய்திடா" தெனப்பல
நல்லசொல் லுரைத்து நகைத்தனன் மறைந்தான்.
மறைந்ததோர் கண்ணன் மறுகணத் தென்றன்
நெஞ்சிலே தோன்றி நிகழ்த்துவா னாயினன்:
"மகனே, ஒன்றை யாக்குதல் மாற்றுதல் ...

அழித்திட லெல்லாம் நின்செய லன்றுகாண்;
தோற்றேன் எனநீ உரைத்திடும் பொழுதிலே

வென்றாய்; உலகினில் வேண்டிய தொழிலெல்லாம்
ஆசையுந் தாபமும் அகற்றியே புரிந்து
வாழ்க நீ" என்றான். வாழ்கமற் றவனே! ...

----

102. Kannan -- My Chela

1917

Me he is and also other than me
Which is not me; yet is he of me and them;
And, from me and these is he different;
He's something mystic and mysterious,
The illusive Kannan. As though he were
To me in intellect inferior
And so with my aid, effort, company
And words of instruction, he would achieve
Greatness, the thievish Kannan, my chela
Became; did he think that my poetry,
Intellect and logic were with glory
Full-fraught? O God! the witless fool that I am
To fall into his trap! O all the woes
I underwent, do form an epic great!
'Conquest of self' I have not made alas!
But 'Conquest of world' I would long for:
Burnt have I not the desires of senses five.
But to stablish all in Sivam would I
Try, ridding them of their selves' pettiness; ,
Inner clarity I lack and also
Am without happiness that tires not.
But sure would I dare quell the misery
Of men and keep them all in pleasance firm.
For this presumptuousness, O alas
He had meant sure, to punish ime condign!

So it was that he came voluntary
And praised me and did extol my muse great;
In ways various he fanned my self-love
To a munching hag though empty-mouthed
This in sooth was a bushel of beaten rice.
Him to uplift was my life's sole mission.
"Thou shalt not do these; thou shalt not with these
Mix; these thou shalt not speak; these thou shalt not
Covet; thou shalt not read these; these thou shalt
Learn; thou shalt not these cultivate; these thou shalt
Desire." With such righteous do's and don'ts, him
Did I ply constantly without respite.
Like the unruly housewife of the fable
Acting contrary to her husband's word,
He too acted in utter defiance
Of my instructions. The honour by men
Of world accorded, the life of renown

And glory great are by me held sacred,
Though I do own I am illiberal.
Besides his novel ways of doing things
I forbid, he with gusto took to acts
That are deemed odious by men on earth.
Obloquy and infamy he did heap
On himself everywhere; this witnessing
I grieved; day by day he in his bad ways
The more revelled; women old and elders
Of the town deeming him a bedlamite
Fleered at him though with pity not unmixed.
My heart's sorrowing was beyond all words.
When the world at large called him a mad fool

Who was to have been into a Mukta
Wrought by me, my heart was pierced, to the quick.
I dinned into Kannan righteous sastras.
'Though he may not into an angel turn
He must not from the state of man fall down;
Him should I save.' Thus did I firm resolve.
So it was like fire I raged; words of wrath
At him I hurled; cajoled him with sweet smiles;
Fell foul on him; sneered at him; provoked himn.
Aye, a myriad ways I tried on him,
Him to win to my way, oh.... all in vain.
Kannan was mad and wild like a savage;
No work could ever claim his attention;
No aim or purpose could interest him.
Like a monkey, a bear fierce, a ghost
That haunts the cleft of a tree, or a something
Unknowable, he behaved, -- hard to tell.
Wherefore were my ego and pride wounded In a thousand ways.

In wrath did I rage;
'Surely will I and somehow correct him:'
Thus I vowed and longed to fulfil my vow.
'If I can somehow force him in some work
In a fixed place, he will reform himself;'
So thought I, and the right hour awaited.
To my house one day, I took him alone
And said: "Son! affection for me you have
And love unbounded; on this relying
I bid you do just as I direct you.
Acts of men are linked to what they are attached;
If with men devoted to the study

Of sastras great, mastery of logic,

Love immense for poetry coupled with
A longing for philosophical truth --
Company is kept at all times, except
The few hours spent in earning, it will spell
Good to me; I know not any who will
With me remain constant but you, my son Intelligent!
So in my interest
As my succourer I do beseech you
To be with me for a few days; turn down
Not this request, steep me not in sorrow;
Say 'Yes' to what I said." Behold "Amen"
Said Kannan.

But then he said: "How could I
With you remain idle? Me if you can
In some work employ, with you will I be."
I did his ability and nature
Consider and then said: "You will do well
To copy afresh my poems daily."
"Very well" said he and there did remain
For a few moments; then said he; "I am
Going." In anger I took out a script
Of an old story and gave it to him
Saying: "Copy this now and let it be
Calligrpahic." As if obedient
He was there for a moment and then said
"I am going."

With rage was I afire.

"Sirrah! Are you to the winds your words throwing?
I cannot blame the people that deem you
Demented." Thus I, and to this he said:
"I'll be here tomorrow to do this work."
"Are you or are you not doing this work
Here and now? Say it in a word" I roared.
"No" said Kannan ere one could even wink.
My wrath of fire began to rage like a flood;
My eyes grew ruddy and my lips trembled;
I was all fury. "Fie on you, you ghoul!
Stand not before me even for a second!
Never more should you in all your life come
To me; get you gone go, go, out you go!"
I thundered thus. Up rose Kannan and walked
Away; my eyes were with tears suffused.
"O son! You are going; may you flourish!
May the immortal gods guard you! To make,
You righteous and great a good many things
I devised; I but failed; O my darling
Of what avail is knowledge of strategems?

You will not come back; you are going away,
May you live long!" Thus i bemused, freed from
Sorrowing; gone was kannan; but behold
He was back in a moment, with a quill
In hand, fetched from where I know not. He did
Beautifully write out the portion marked
By me and said: "Sir! I will sure abide
By you totally and do many tasks
I'll no longer be the cause of your worry."
These and words as these -- as goodly --, he spake;

As he spake he smiled and lo, he vanished.
Kannan who did from my presence vanish
Was at once found in my bosom enthroned
Whence intuiting me he spoke: "O my son!
It is not in your power to create
Or change or destroy aught; when you did say:
'Lo, I lost', you did in truth, aye, triumph.
Do whatever work your heart is after
But without attachment or anguish great.
May you flourish!" Thus did Kannan bless me.
May he flourish for ever and ever!

- T.N.R.

----

103. கண்ணன் - எனது சற்குரு

புன்னாகவராளி - திஸ்ர ஜாதி - ஏகதாளம்
ரசங்கள்: அற்புதம், பக்தி

சாத்திரங் கள்பல தேடினேன் - அங்கு
  சங்கையில் லாதன சங்கையாம் - பழங்
கோத்திரங்கள் சொல்லு மூடர்தம் - பொய்மைக்
  கூடையில் உண்மை கிடைக்குமோ? - நெஞ்சில்
மாத்திரம் எந்த வகையிலும் - சக
  மாயம் உணர்ந்திடல் வேண்டுமே - என்னும்
ஆத்திரம்நின்ற திதனிடை - நித்தம்
  ஆயிரந் தொல்லைகள் சூழ்ந்தன.   1

நாடு முழுதிலுஞ் சுற்றிநான் - பல
  நாட்கள் அலைந்திடும் போதினில், - நிறைந்
தோடும் யமுனைக் கரையிலே - தடி
  ஊன்றிச் சென்றாரோர் கிழவனார்; - ஒளி
கூடு முகமும், தெளிவுதான் - குடி

கொண்ட விழியும், சடைகளும், - வெள்ளைத்
தாடியும் கண்டு வணங்கியே - பல
சங்கதி பேசி வருகையில், .. . 2

என்னுளத் தாசை யறிந்தவர் - மிக
இன்புற் றுரைத்திட லாயினர் -"தம்பி,
நின்னுளத் திற்குத் தகுந்தவன், - சுடர்
நித்திய மோனத் திருப்பவன், - உயர்
மன்னர் குலத்தில் பிறந்தவன், - வட
மாமது ரைப்பதி யாள்கின்றான்; - கண்ணன்
தன்னைச் சரணென்று போவையில் - அவன்
சத்தியங் கூறுவன்" என்றனர். ... 3

மாமது ரைப்பதி சென்றுநான் - அங்கு
வாழ்கின்ற கண்ணனைப் போற்றியே, - என்தன்
நாமமும் ஊரும் கருத்துமே - சொல்லி
நன்மை தருகென வேண்டினன்; - அவன்
காமனைப் போன்ற வடிவமும் - இளங்
காளையர் நட்பும் பழக்கமும் - கெட்ட
பூமியைக் காக்குந் தொழிலிலே - எந்தப்
போதுஞ் செலுத்திடுஞ் சிந்தையும், ... 4

ஆடலும் பாடலும் கண்டுநான் - முன்னர்
ஆற்றங் கரையினில் கண்டதோர் - முனி
வேடந் தரித்த கிழவரைத் - கொல்ல
வேண்டுமென் றுள்ளத்தில் எண்ணினேன் - 'சிறு
நாடு புரந்திடு மன்னவன் - கண்ணன்
நாளுங் கவலையில் மூழ்கினோன்; - தவப்
பாடுபட் டோ ர்க்கும் விளங்கிடா - உண்மை
பார்த்திவன் எங்ஙனம் கூறுவான்?' ... 5

என்று கருதி யிருந்திட்டேன்; - பின்னர்
என்னைத் தனியிடங் கொண்டுபோய், - "நினை
நன்று மருவுக! மைந்தனே! - பர

ஞான முரைத்திடக் கேட்பைநீ; - நெஞ்சில்
ஒன்றுங் கவலையில் லாமலே - சிந்தை
ஊன்ற நிறுத்திக் களிப்புற்றே தன்னை
வென்று மறந்திடும் போழ்தினில் - அங்கு
விண்ணை யளக்கும் அறிவுதான்! ... 6

சந்திரன் சோதி யுடையதாம்; - அது
சத்திய நித்திய வஸ்துவாம்; - அதைச்
சிந்திக்கும் போதினில் வந்துதான் - நினைச்
சேர்ந்து தழுவி அருள்செயும் -; அதன்
மந்திரத் தாலிவ் வுலகெலாம் - வந்த
மாயக் களிப்பொருங் கூத்துக்காண் -'இதைச்
சந்ததம் பொய்யென் றுரைத்திடும் - மடச்
சாத்திரம் பொய் யென்று தள்ளடா! ... 7

"ஆதித் தனிக்பொரு ளாகுமோர்; - கடல்
ஆருங் குமிழி உயிர்களாம்; - அந்தச்
சோதி யறிவென்னும் ஞாயிறு - தன்னைச்
சூழ்ந்த கதிர்கள் உயிர்களாம்; - இங்கு
மீதிப் பொருள்கள் எவையுமே - அதன்
மேனியில் தோன்றிடும் வண்ணங்கள்;- வண்ண
நீதி யறிந்தின்பம் எய்தியே - ஒரு
நேர்மைத் தொழிலில் இயங்குவார்; ... 8

"சித்தத்தி லேசிவம் நாடுவார், - இங்கு
சேர்ந்து களித்துல காளுவார்; - நல்ல
மத்த மதவெங் களிறுபோல் நடை
வாய்ந்திறு மாந்து திரிகுவார்; - 'இங்கு
நித்தம் நிகழ்வ தனைத்துமே - எந்தை
நீண்ட திருவரு ளால்வரும் - இன்பம்
சுத்த சுகந்தனி யாநந்தம்' - எனச்
சூழ்ந்து கவலைகள் தள்ளியே, ... 9

'சோதி அறிவில் விளங்கவும் - உயர்
சூழ்ச்சி மதியில் விளங்கவும் - அற
நீதி முறைவழு வாமலே - எந்த
நேரமும் பூமித் தொழில்செய்து - கலை
ஓதிப் பொருளியல் கண்டுதாம் - பிறர்
உற்றிடுந் தொல்லைகள் மாற்றியே - இன்பம்
மோதி விழிக்கும் விழியினார் - பெண்மை
மோகத்தில், செல்வத்தில், கீர்த்தியில், ... 10

"ஆடுதல், பாடுதல், சித்திரம் -கவி
யாதி யினைய கலைகளில் - உள்ளம்
ஈடுபட் டென்றும் நடப்பவர் - பிறர்
ஈன நிலைகண்டு துள்ளுவார் - அவர்
நாடும் பொருள்கள் அனைத்தையும் - சில
நாளினில் எய்தப் பெறுகுவார் - அவர்
காடு புதரில் வளரினும் - தெய்வக்
காவனம் என்றதைப் போற்றலாம். ... 11

"ஞானியர் தம்மியல் கூறினேன் - அந்த
ஞானம் விரைவினில் எய்துவாய்" - எனத்
தேனி லினிய குரலிலே - கண்ணன்
செப்பவும் உண்மை நிலைகண்டேன் - பண்டை
ஈன மனிதக் கனவெலாம் - எங்ஙன்
ஏகி மறைந்தது கண்டிலேன்; - அறி
வான தனிச்சுடர் நான்கண்டேன்! - அதன்
ஆட லுலகென நான் கண்டேன்! ... 12

----

103. Kannan - My Sad-Guru

1917

1. A good many Sastras I sought after
But lo! they are with endless doubts replete;
Will ever truth lie hid in the false basket
Of fools who about gotras old blabber?
My heart ached for knowledge true of Maya

Universal; this I should sure come by,
Aye come by; such was my longing great
Whilst a thousand cares daily besieged me.

2. My quest pursuing I roamed many days
The whole country and came to the sacred banks
Of the Jumna where I beheld a man
Ripe with age walking with the aid of a stick,
Bright was his face; his eyes were an abode
Of clarity; his hair was all matted.
And milk-white was his beard; unto him
Obeisance I paid and conversed for long.

3. My longing did he sense and was well-pleased.
He said: "O my young brother, the person
That your heart yearns after is to me known.
He is the One of lustrous Silence eternal;
He is the Sovereign of Vada Mathura
He hails from a great and noble dynasty;
Go seek refuge in him, Kannan by name.
He will sure to you the great truth unfold.

4. To great Mathura did I soon repair
And called on Kannan, and him hailed full-well;
To him I revealed my name, town and aim
And humbly I sought his benediction.
In beauty he was a Manmath; he kept
Company with friends who were lads bull-like.
His mind was for ever pre-occupied
With the thought of ruling this madding world,

5. And with singing, dancing and junketing.
This seeing, overcome was I by a thought
To slay the pseudo-saint I late had met.
"A petty ruler of a small country!
This Kannan is for ever in worries
Deep immersed; how can he, such as he is,
Ever come to know of aught of truth that is
Unknown aye, even to tapaswis great?"

6. Thus did I muse in sooth; then did Kannan
Take me to a place of strict secrecy
And said: "O my son, Gnothi Seauton;
Listen; I am expounding divine wisdom;
With your heart cleansed of sorrows, with chinta
Unwavering in joy planted, conquer
Self; but consciousness of conquest should not
Linger; then wisdom scales heaven itself,

7. "Its lustre is Chandra's; sempiternal
Is it which is Truth everlasting; when you
This invoke, lo, down will it descend sure
And hold you in its embrace and grant grace;
It is by this mantra mighty, all these worlds
Are, and act as a grand play of Maya.
Fie on that sastra -- the utterly false,
Which for ever tries this to falsify.

8. The one original Being is the ocean
And lives are but its bubbles; that Lustre
Of Wisdom is the sun; the rays emitted
Are indeed lives; the rest of things whatever,

Be it known, are but the colours that do
From that being emanate; they that know
This Law of Hues are with bliss, aye, blessed;
'Tis they who in work righteous engage themselves.

9. "They that in their Chittha do Siva seek
Are here very happy and rule the world;
Like the elephant majestic they walk
The earth in godly strides of blissful pride;
Daily happenings all, they know to be
The outcome of our Father's grace of yore;
Everything is with pleasance, well-being and bliss
Tinct; so they are by worries never touched.

10. "It is lustre that their wisdom informs,
It is shrewdness that their intellect informs,
Never do they from righteousness deviate,
in worldly work they are ever engaged,
They take to art, master economics,
They relieve their worries and those of others,
They joy in the bewitching presence of women
Whose eyes do burgeon sweet with bubbling joy

11. "And also are they ever devoted to wealthy
Dance and song, painting, poetry and arts
Such as these; they thus live a goodly life;
The meanness of men they cannot endure.
All their longings in a short little time
Are for them well-fulfilled; these may, I say
Choose the bushes of a jungle to dwell in;
Behold, that very jungle is God's Eden.

12. "I have the nature of men of wisdom
Explained; may you that wisdom soon attain."
When thus melliíluously did Kannan
Speak,I was with knowledge of ruth possessed.
My base old human dreams did vanish all;
I did not know how this happened at all;
I beheld the pure flame of highest wisdom
Whose play it is, this Universe of ours.

- T.N.R.

----

104. கண்ணம்மா - என் குழந்தை

(பராசக்தியைக் குழந்தையாகக் கண்டு சொல்லிய பாட்டு)
(ராகம் - பைரவி, தாளம் - ரூபகம்)

ஸ ஸ ஸ - ஸா ஸா - பபப

தநீத - பதப - பா
பபப -பதப - பமா - கரிஸா
ரிகம - ரிகரி - ஸா
என்ற ஸ்வர வரிசைகளை மாதிரியாக வைத்துக்கொண்டு
மனோவாபப்படி மாற்றி பாடுக.

சின்னஞ் சிறு கிளியே, - கண்ணம்மா!
செல்வக் களஞ்சியமே!
என்னைக் கலி தீர்த்தே - உலகில்
ஏற்றம் புரிய வந்தாய்! ... 1

பிள்ளைக் கனியமுதே - கண்ணம்மா
பேசும்பொற் சித்திரமே!
அள்ளி யணைத்திடவே - என் முன்னே

ஆடி வருந் தேனே! 2

ஓடி வருகையிலே - கண்ணம்மா!
உள்ளங் குளிரு தடீ!
ஆடித்திரிதல் கண்டால் - உன்னைப்போய்
ஆவி தழுவு தடீ! ... 3

உச்சி தனை முகந்தால் - கருவம்
ஓங்கி வளரு தடீ!
மெச்சி யுனை யூரார் - புகழ்ந்தால்
மேனி சிலிர்க்குதடீ! ... 4

கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் - உள்ளந்தான்
கள்வெறி கொள்ளு தடீ!
உன்னைத் தழுவிடிலோ - கண்ணம்மா!
உன்மத்த மாகுதடீ! ... 5

சற்றுன் முகஞ் சிவந்தால் - மனது
சஞ்சல மாகு தடீ!
நெற்றி சுருங்கக் கண்டால் - எனக்கு
நெஞ்சம் பதைக்கு தடீ! ... 6

உன்கண்ணில் நீர்வழிந்தால் - என்நெஞ்சில்
உதிரம் கொட்டு தடீ!
என்கண்ணிற் பாவையன்றோ? - கண்ணம்மா!
என்னுயிர் நின்ன தன்றோ? ... 7

சொல்லு மழலையிலே - கண்ணம்மா!
துன்பங்கள் தீர்த்திடு வாய்;
முல்லைச் சிரிப்பாலே - எனது
மூர்க்கந் தவிர்த்திடு வாய். ... 8

இன்பக் கதைகளெல்லாம் - உன்னைப்போல்
ஏடுகள் சொல்வ துண்டோ ?
அன்பு தருவதிலே - உனைநேர்

ஆகுமோர் தெய்வ முண்டோ ? ... 9

மார்பில் அணிவதற்கே - உன்னைப்போல்
வைர மணிக ளுண்டோ ?
சீர்பெற்று வாழ்வதற்கே - உன்னைப்போல்
செல்வம் பிறிது முண்டோ ? ... 10

----

104. Sri Krishna, the Little Daughter

1917

1. My little, flitting bird;
My soul's dear treasury;
Thou dost uplift my life
To pride from misery. .

2. Sweet infant dew of love!
Image of living gold!
Honey, that tripping comes
That I may thee enfold!

3. My soul leaps in delight
To see thee speed to me;
And flies out to embrace
Thee frisking merrily.

4. A kiss upon thy brow
With pride doth make me swell;
With thrills I listen, when
Of thee my neighbours tell.

5. Thy cheek against my lips,

Is to my heart like wine.
Sweet frenzy 'tis to hold'
Thee close, o darling mine.

6. A flush upon thy face
On me doth sorrow cast;
Thy knitted brow doth make
My pained heart flutter fast.

7. A tear thou lettest fall
Is blood spilt from my heart;
Dear apple of mine eye,
My precious life that art!

8. With infant lisping sweet
Thou conquerest my woes;
Thy pearly smile doth being
My angered heart repose.

9. What wondrous lore of books
Is pleasant like to thee?
Thy love, is such love known
To any Deity?

10. What gem like thee is fair
To wear upon my breast?
What wealth, but thou, could bless
My life with love and rest?

- H.J.

----

105. கண்ணன் - என் விளையாட்டுப் பிள்ளை

நகேதாரம் - கண்டஜாதி - ஏகதாளம்
ரசங்கள்; அற்புதம் , சிருங்காரம்

தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை - கண்ணன்
தெருவிலே பெண்களுக் கோயாத தொல்லை. ... (தீராத)

தின்னப் பழங்கொண்டு தருவான்; - பாதி
தின்கின்ற போதிலே தட்டிப் பறிப்பான்;
என்னப்பன் என்னையன் என்றால் - அதனை
எச்சிற் படுத்திக் கடித்துக் கொடுப்பான். ... (தீராத) 1

தேனொத்த பண்டங்கள் கொண்டு - என்ன
செய்தாலும் எட்டாத உயரத்தில் வைப்பான்;
மானொத்த பெண்ணடி என்பான் - சற்று
மனமகிழும் நேரத்தி லேகிள்ளி விடுவான்; ... (தீராத) 2

அழகுள்ள மலர்கொண்டு வந்தே - என்னை
அழஅழச் செய்துபின், "கண்ணை மூடிக்கொள்;
குழலிலே சூட்டுவேன்" - என்பான் - என்னைக்
குருடாக்கி மலரினைத் தோழிக்கு வைப்பான். ... (தீராத) 3

பின்னலைப் பின்னின் றிழுப்பான்; - தலை
பின்னே திரும்புமுன் னேசென்று மறைவான்;
வன்னப் புதுச்சேலை தனிலே - புழுதி
வாரிச் சொரிந்தே வருத்திக் குலைப்பான். ... (தீராத) 4

புல்லாங் குழல்கொண்டு வருவான்; - அமுது
பொங்கித் ததும்புநற் கீதம் படிப்பான்;
கள்ளால் மயங்குவது போலே - அதைக்
கண்மூடி வாய்திறந் தேகேட் டிருப்போம். ... (தீராத) 5

அங்காந் திருக்கும்வாய் தனிலே - கண்ணன்
ஆறேழு கட்டெறும் பைப்போட்டு விடுவான்;
எங்காகிலும் பார்த்த துண்டோ ? - கண்ணன்
எங்களைச் செய்கின்ற வேடிக்கை யொன்றோ? ... (தீராத) 6

விளையாட வாவென் றழைப்பான்; - வீட்டில்
வேலையென் றாலதைக் கேளா திழுப்பான்;
இளையாரொ டாடிக் குதிப்பான்; - எம்மை
இடையிற் பிரிந்துபோய் வீட்டிலே சொல்வான். ... (தீராத) 7

அம்மைக்கு நல்லவன் கண்டீர்! - மூளி
அத்தைக்கு நல்லவன், தந்தைக்கு மஃதே,
எம்மைத் துயர்செய்யும் பெரியோர் - வீட்டில்
யாவர்க்கும் நல்லவன் போலே நடப்பான். ... (தீராத) 8

கோளுக்கு மிகவும் சமர்த்தன்; - பொய்ம்மை
குத்திரம் பழிசொலக் கூசாச் சழக்கன்;
ஆளுக் கிசைந்தபடி பேசித் - தெருவில்
அத்தனை பெண்களையும் ஆகா தடிப்பான். ... (தீராத) 9

----

105. Kannan My Playful Boy

1917

1. A persistent playboy is Kannan,
To the girls in his street a perpetual nuisance.

2. Fruits he will give me to eat,
Then snatch them to see my hopes foiled;
If I beg him, "My darling, my sweet,"
He will give them back, bitten and soiled!

3. Honey-Sweet things he will place

Out of my reach to annoy;
He will call me his gazelle of grace,
And a sharp pinch will shorten my joy.

4. With beautiful flowers he will tease,
Make me cry, tempt me no end,
"Close your eyes, you shall have these":
I do and they pass to my friend!

5. He will pull at my plait from behind,
I turn, he is out of my view;
Handfuls of dust most unkind
He has heaped on my sari brand new!

6. His magical flute he would play
And flood us with nectar divine;
Eyes closed, mouths open we would stay
And lap up that exquisite wine.

7. On us thus absorbed six or seven
Thick black ants he would loose --
Was there ever on earth or in heaven
A mischief to rival this ruse?

8. We must turn up for play as he bids;
Our work is as nothing to his game;
He will run, jump, dance with the kids,
Steal home and hold us to blame,

9. Mama's darling is he, if you please,
Auntie Awful's too, Papa's ditto;

To those tormenting old folk this tease
Is a model most fair and fit, oh!

10. Expert in carrying tales,
He has no scruples, no fears;
His cunning, when he is caught, never fails,
And he sets us poor girls by our ears.

- P.S.S.

----

106. கண்ணன் - என் காதலன்

தூண்டிற் புழுவினைப்போல்

செஞ்சுருட்டி - திஸ்ர ஏக தாளம்
சிருங்கார ரசம்

தூண்டிற் புழுவினைப்போல் - வெளியே
சுடர் விளக்கினைப் போல்,
நீண்ட பொழுதாக - எனது
நெஞ்சந் துடித்த தடீ!
கூண்டுக் கிளியினைப் போல் - தனிமை
கொண்டு மிகவும் நொந்தேன்;
வேண்டும் பொருளை யெல்லாம் - மனது
வெறுத்து விட்டதடீ! 1

பாயின் மிசை நானும் - தனியே
படுத் திருக்கை யிலே,
தாயினைக் கண்டாலும் - சகியே!
சலிப்பு வந்த தடீ!
வாயினில் வந்ததெல்லாம் - சகியே!
வளர்த்துப் பேசிடுவீர்;
நோயினைப் போலஞ் சினேன்; - சகியே!
நுங்க ளுறவை யெல் லாம். ... 2

உணவு செல்லவில்லை; - சகியே!
    உறக்கங் கொள்ளவில்லை.
மணம் விரும்பவில்லை; - சகியே!
    மலர் பிடிக்க வில்லை;
குண முறுதி யில்லை; - எதிலும்
    குழப்பம் வந்த தடீ!
கணமும் உளத்திலே - சுகமே
    காணக் கிடைத்ததில்லை. ... 3

பாலுங் கசந்தடீ தடீ! - சகியே!
    படுக்கை நொந்த தடீ!
கோலக் கிளிமொழியும் - செவியில்
    குத்த லெடுத்த தடீ!
நாலு வயித்தியரும் - இனிமேல்
    நம்புதற் கில்லை யென்றார்;
பாலத்துச் சோசியனும் - கிரகம்
    படுத்து மென்று விட்டான். ... 4

கனவு கண்டதிலே - ஒருநாள்
    கண்ணுக்குத் தோன்றாமல்,
இனம் விளங்க வில்லை - எவனோ
    என்னகந் தொட்டு விட்டான்.
வினவக் கண்விழித்தேன்; - சகியே!
    மேனி மறைந்து விட்டான்;
மனதில் மட்டிலுமே - புதிதோர்
    மகிழ்ச்சி கண்டதடீ! 5

உச்சி குளிர்ந்ததடீ! - சகியே!
    உடம்பு நேராச்சு,
மச்சிலும் வீடுமெல்லாம் - முன்னைப்போல்
    மனத்துக் கொத்தடீ!
இச்சை பிறந்ததடீ! - எதிலும்
    இன்பம் விளைளந்ததடீ!
அச்ச மொழிந்ததடீ! - சகியே!

அழகு வந்ததடீ! ... 6

எண்ணும் பொழுதி லெல்லாம் - அவன்கை
இட்ட விடத்தினிலே!
தண்ணென் றிருந்ததடீ! - புதிதோர்
சாந்தி பிறந்ததடீ!
எண்ணி யெண்ணிப் பார்த்தேன்; - அவன்தான்
யாரெனச் சிந்தை செய்தேன்;
கண்ணன் திருவுருவம் - அங்ஙனே
கண்ணின் முன் நின்றதடீ! 7

----

106. The Great Lover

1917

1. Like a worm
Dangling at the end of a line,
Like a flame
Quivering, shuddering in the open,
So did my heart throb,
And like a caged bird,
I pined alone.
And all things desirable
Turned bitter and hateful to me.

2. I lay on my bed
Alone.
I wearied even of mother's presence,
And you, my friends,
You talk and you talk
Endlessly of nothing.
Your company,
It frightens me,

Yea, like feil disease.

3. I taste no food,
Nor close my wearied eye in sleep.
Strange, but I dislike fragrance
And turn away from a flower.
I am in nothing steady,
And I grow confused and wild.
Nothing draws me,
Even for a space;
Joy is gone,

4. Milk turns bitter in my mouth,
And the soft bed is a bunch of thorns.
The sweet babbling of the parrot
Is a pain in the ear, past bearing.
The doctors gathered round me,
They shook their heads and said
*There is no hope';
And an astrologer came,
And he looked wise,
And said that the stars were to blame.

5. And then one day,
I dreamt
Some one came.
Who He is I know not,
And He touched my heart;
I woke up to ask him
"Who are you'?
But He had vanished

Leaving in my heart
The thrill of a new delight.

6. And I felt calm
And grew wondrous well;
And the house and all else,
They turned in a moment wondrous fair.
Desire sprang up again And sweetness;
Fear went
And beauty was born.

7. Whenever I think of it,
Just where He touched me,
Comes flooding a sense of infinite soothing,
A new peace.
I think and think
And ask myself, 'Who is He?'
And lo! before my eye Stands
The Form of the Lord.

- A.S.R.

----

107. கண்ணன் - என் காதலன் - 2

உறக்கமும் விழிப்பும்

நாதநாமக்கிரியை - ஆதி தாளம்
ரசங்கள்: பீபத்ஸம், சிருங்காரம்.

நோம் மிகுந்ததின்னும் நித்திரையின்றி - உங்கள்
　　நினைப்புத் தெரியவில்லை, கூத்தடிக்கிறீர்;
சோரன் உறங்கிவிழும் நள்ளிரவிலே - என்ன
　　தூளி படுகுதடி, இவ்விடத்திலே.

ஊரை யெழுப்பிவிட நிச்சயங் கொண்டீர்! - அன்னை
ஒருத்தியுண் டென்பதையும் மறந்து விட்டீர்;
சாரம் மிகுந்த தென்று வார்த்தை சொல்கிறீர், - மிகச்
சலிப்புத் தருகுதடி சகிப் பெண்களே! 1

நானும் பல தினங்கள் பொறுத்திருந்தேன் - இது
நாளுக்கு நாளதிக மாகி விட்டதே;
கூன னொருவன் வந்திந் நாணி பின்னலைக்
கொண்டை மலர்சிதற நின்றிழுத்ததும்,
ஆனைமதம் பிடித்திவ் வஞ்சி யம்மையின்;
அருகினி லோட இவள் மூர்ச்சை யுற்றதும்,
பானையில் வெண்ணெய் முற்றும் தின்றுவிட்டதால்
பாங்கி யுரோகிணிக்கு நோவு கண்டதும், ... 2

பத்தினி யாளையொரு பண்ணை வெளியில்
பத்துச் சிறுவர் வந்து முத்தமிட்டதும்,
நத்தி மகளினுக்கோர் சோதிடன் வந்து
நாற்ப தரசர் தம்மை வாக்களித்ததும்,
கொத்துக் கனல் விழியக் கோவினிப் பெண்ணைக்
கொங்கத்து மூளிகண்டு கொக்கரித்தும்,
வித்தைப் பெயருடைய வீணியவளும்
மேற்குத் திசை மொழிகள் கற்று வந்ததும், ... 3

எத்தனை பொய்களடி! என்ன கதைகள்!
என்னை உறக்கமின்றி இன்னல் செய்கிறீர்!
சத்தமிடுங் குழல்கள் வீணைக ளெல்லாம்
தாளங்க ளோடுகட்டி மூடிவைத் தங்கே,
மெத்த வெளிச்சமின்றி ஒற்றை விளக்கை
மேற்குச் சுவரருகில் வைத்ததன் பின்னர்
நித்திரை கொள்ளஎனைத் தனியில் விட்டே.
நீங்களெல் லோருமுங்கள் வீடு செல்வீர். ... 4

(பாங்கியர் போன பின்பு தனியிருந்து சொல்லுதல்)

கண்கள் உறங்கவொரு காரண முண்டோ ,
    கண்ணனை இன்றிரவு காண்பதன் முன்னே?
பெண்களெல் லோருமவர் வீடு சென்றிட்டார்
    பிரிய மிகுந்த கண்ணன் காத்திருக்கின்றான்;
வெண்கல வாணிகரின் வீதி முனையில்
    வேலிப் புறத்திலெனைக் காணமுடி யென்றான்;
கண்கள் உறங்கலெனுங் காரிய முண்டோ ,
    கண்ணனைக் கையிரண்டுங் கட்ட லின்றியே? ... 5

----

107. Kannan - My Lover

1917

1. The night is old and yet you slumber not;
What may your thought be? Why this jamboree?
At dead of night whilst even the robber sleeps
Why this junketting here? Will you the town waken?
Are you of the mother oblivious?
You claim to indulge in charming, wise talk,
O you comrades of unending boredom!

2. I had for many days patiently endured;
This but grows day by day all the more.
"A hunch-back did tug at the plaited hair
Of Nani that flowers from her bun spilled;
Down she fell in a terrific swoon, when
The mad tusker ran past matron Vanchi;
Rohini was upset and ill also
As she a whole pot of butter consumed.

3. In the open farm-yard çame striplings ten
And bussed her, the model of chastity;

For Natthi's daughter would queue up kings forty
As by an astrologer predicted;
That girl Kovini whose eyes emit fire
Was by the mis-shapen Konkan-wench railed;
The blue-stocking, the wastrel 'Knowledge' named,
Is in the tongues of the west proficient."

4. How many are these your fibs and fables!
You suffer me not to slumber in peace.
Pack, I say all your noisy flutes and lutes,
Your cymbals and gongs, and keep them away.
Light a feeble little lamp and place it
In the niche of the western wall, yonder,
And please go home, aye, every one of you
That I may all alone repose a while.

5. Soliloquy after the friends' departure
No cause have my eyes to close in slumber
Before they do behold Kannan to-night
All the maidens have to their homes repaired;
Haply dear Kannan is waiting for me.
Without the fence, at the corner of the street
Of bronze-merchants, he did our sweet tryst fix;
What have eyes of mine to do with slumber
Before my hands firm enfold Kannan dear.

- T.N.R.

----

108. கண்ணன் - என் - காதலன் -3

(காட்டிலே தேடுதல்)

ஹிந்துஸ்தானி தோடி - ஆதி தாளம்
ரசங்கள்: பயாநகம், அற்புதம்.

திக்குத் தெரியாத காட்டில் - உனைத்
தேடித் தேடி இளைத்தேனே.

மிக்க நலமுடைய மரங்கள், - பல
விந்தைச் சுவையுடைய கனிகள், - எந்தப்
பக்கத்தையும் மறைக்கும் வரைகள், - அங்கு
பாடி நகர்ந்து வரு நதிகள், - ஒரு ... (திக்குத்) 1

நெஞ்சிற் கனல்மணக்கும் பூக்கள், - எங்கும்
நீளக் கிடக்குமலைக் கடல்கள் - மதி
வஞ்சித் திடுமகழிச் சுனைகள், - முட்கள்
மண்டித் துயர்பொடுக்கும் புதர்கள், - ஒரு ... (திக்குத்) 2

ஆசை பெறவிழிக்கும் மான்கள், உள்ளம்
அஞ்சக் குரல்பழகும் புலிகள், - நல்ல
நேசக் கவிதைசொல்லும் பறவை, - அங்கு
நீண்டே படுத்திருக்கும் பாம்பு, - ஒரு ... (திக்குத்) 3

தன்னிச்சை கொண்டலையும் சிங்கம் - அதன்
சத்தத் தினிற்கலங்கு யானை அதன்
முன்னின் றோடுமிள மான்கள் - இவை
முட்டா தயல்பதுங்குந் தவளை - ஒரு ... (திக்குத்) 4

கால்கை சோர்ந்துவிழ லானேன் - இரு
கண்ணும் துயில்படர லானேன் - ஒரு
வேல்கைக் கொண்டுகொலைவேடன் - உள்ளம்
வெட்கம் கொண்டொழிய விழித்தான் - ஒரு ... (திக்குத்) 5

"பெண்ணே உனதழகைக் கண்டு - மனம்
பித்தங்கொள்ளு" தென்று நகைத்தான் - "அடி

கண்ணே, எனதிருகண் மணியே - எனைக்
கட்டித் தழுவமனம் கொண்டேன். 6

துண்டக் கறிசமைத்துத் தின்போம் - சுவை
தேர்ந்தே கனிகள் கொண்டு வருவேன் - நல்ல
தேங்கள் ளுண்டினிது களிப்போம்." 7

என்றே கொடியவிழி வேடன் - உயிர்
இற்றுப் போகவிழித் துரைத்தான் - தனி
நின்றே இருகரமுங் குவித்து - அந்த
நீசன் முன்னர் இவை சொல்வேன்: 8

"அண்ணா உனதடியில் வீழ்வேன் - எனை
அஞ்சக் கொடுமைசொல்ல வேண்டா - பிறன்
கண்ணலஞ் செய்துவிட்ட பெண்ணே - என்றன்
கண்ணற் பார்த்திடவுந் தகுமோ?" 9

"ஏடி, சாத்திரங்கள் வேண்டேன்: - நின
தின்பம் வேண்டுமடி, கனியே, - நின்றன்
மோடி கிறுக்குதடி தலையை, - நல்ல
மொந்தைப் பழையகள்ளைப் போலே" 10

காதா லிந்தவுதை கேட்டேன் - 'அட
கண்ணா!' வென்றலறி வீழ்ந்தேன் - மிகப்
போதாக வில்லையிதற் குள்ளே - என்றன்
போதந் தெளியநினைக் கண்டேன். 11

கண்ணா! வேடனெங்கு போனான்? - உனைக்
கண்டே யலறிவிழுந் தானோ? - மணி
வண்ணா! என தபயக் குரலில் -எனை
வாழ்விக்க வந்தஅருள் வாழி! 12

----

108. Kannan My Beloved "The Search in a Forest"

1917

1. Looking for you in a forest
O how tired and lost was I!

2. Goodly trees all around
Laden with wonderful fruits,
Bamboo enclosures arow,
Streams that made music like lutes.

3. Flowers that set hearts aflame,
Oceans of scattered leaves,
Wide and tempting pools,
And bushes with thorny sheaves.

4. Long-eyed and lovely gazelles,
Tigers rehearsing their roar,
Birds with their friendly'lays
And pythons stretched on the floor.

5. Lions striding like kings,
Elephants a - tremble to hear them,
Young does scattering in front,
And frogs that wouldn't go near them.

6. Foot-sore and weary I stumbled,
My eyes through the gloom ceased to peer,
When suddenly stood there before me
A hunter with a spear and a leer!

7. "My girl, with your ravishing beauty

You have driven me crazy," he said:
"Darling, the apple of my eye,
I must hug you and take you to bed.

8. "How come you are tired and lost?
Good meat let us prepare and eat;
I will fetch you delicious fruits
And toddy divinely sweet."

9. So spoke that grim-eyed hunter,
His stare put my poor soul a-stretch;
On the rack, with folded hands,
I said these words to that wretch;

10. "My brother, I fall at your feet;
With evil words don't frighten me;
A woman, another man's wife,
Is it right you should even see?"

11. "Have done, I want no preaching;
It is pleasure I seek of your body;
Your dalliance makes my head whirl,
My dear, like frothy old toddy."

12, I heard those words and screaming
"Kannan" I swooned in my fear;
Not many moments since then
I awake and find you here.

13. O Kannan, where is that hunter?
Was it he that screamed, fell a-swoon?

My jewel, come to rescue me,
How bountiful is your boon!

- P.S.S.

----

109. கண்ணன் - என் காதலன் -4

(பாங்கியைத் தூது விடுத்தல்)

தங்கப்பாட்டு மெட்டு
ரசங்கள்: சிருங்காரம், ரௌத்ரம்.

கண்ணன் மனநிலையைத் தங்கமே தங்கம்
(அடி தங்கமே தங்கம்)
கண்டுவர வேணுமடி தங்கமே தங்கம்;
எண்ண முரைத்துவிடில் தங்கமே தங்கம் - பின்னர்
ஏதெனிலுஞ் செய்வமடி தங்கமே தங்கம். 1

கன்னிகை யாயிருந்து தங்கமே தங்கம் - நாங்கள்
காலங் கழிப்பமடி தங்கமே தங்கம்;
அன்னிய மன்னர் மக்கள் பூமியிலுண்டாம் - என்னும்
அதனையுஞ் சொல்லிடடி தங்கமே தங்கம். 2

சொன்ன மொழிதவறும் மன்னவ னுக்கே - எங்கும்
தோழமை யில்லையடி தங்கமே தங்கம்;
என்ன பிழைகளிங்கு கண்டிருக்கின்றான்? - அவை
யாவும் தெளிவுபெறக் கோட்டு விடடீ!. ... 3

மையல் கொடுத்துவிட்டுத் தங்கமே தங்கம் - தலை
மறைந்து திரிபவர்க்கு மானமு முண்டோ ?
பொய்யை யுருவமெனக் கொண்டவ னென்றே - கிழப்
பொன்னி யுரைத்ததுண்டு தங்கமே தங்கம். ... 4

ஆற்றங் கரையதனில் முன்னமொருநாள் - எனை

அழைத்துத் தனியிடத்தில் பேசிய தெல்லாம்
தூற்றி நகர்முரசு சாற்றுவ னென்றே
சொல்லி வருவையடி தங்கமே தங்கம். ... 5

சோர மிழைத்திடையர் பெண்களுடனே - அவன்
சூழ்ச்சித் திறமை பல காட்டுவ தெல்லாம்
வீர மறக்குலத்து மாதரிடத்தே
வேண்டிய தில்லையென்று சொல்லி விடடீ! ... 6

பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால் - மிகப்
பீழை யிருக்குதடி தங்கமே தங்கம்;
பண்ணொன்று வேய்ங்குழலில் ஊதி வந்திட்டான் - அதைப்
பற்றி மறக்கு தில்லை பஞ்சை யுள்ளமே. ... 7

நேர முழுவதிலுமப் பாவி தன்னையே - உள்ளம்
நினைத்து மறுகுதடி தங்கமே தங்கம்,
தீர ஒருசொலின்று கேட்டு வந்திட்டால் - பின்பு
தெய்வ மிருக்குதடி தங்கமே தங்கம்! ... 8

----

109. A Love Message

1917

1. Go, my dear, go to him, and let me
Know his heart;
And then, if need be, we shall do,
I know not what.

2. We will remain single, my dear,
All our days;
Or there are other kings here; we can
Go their ways.

3. To the king who breaks the plighted word,
No heart beats true;
What was it he found, ask him, my dear, what wrong
We should rue.

4. To light this mad passion and then to hide,
Has he face?
Old Ponni spoke true: 'His form is a lie.'
Ah, how base!

5. Alone by the river, all that. he spoke to me,
Doth he now spurn?
Tell him, I shall trumpet it to the ends of the earth,
Let all men learn.

6. The tricks he plays with simple herdswomen,
The craft he's got,
Tell him, the daughters of the sword,
We need them not.

7. To be born a maid, my dear, it is sad,
Passing sad;
Ah, but the tune he played, it leaves me not, it drives
My poor heart mad.

8. Thinking ever of him, the faithless, I grow
Heavy as cold.
Go, my dear, learn his mind and then, then,
There's God.

- A.S.R.

----

110. கண்ணன் - என் காதலன் - 5

(பிரிவாற்றாமை)

ராகம் - பிலஹரி

ஆசை முகமறந்து போச்சே - இதை
ஆரிடம் செல்வேனடி தோழி?
நேச மறக்கவில்லை நெஞ்சம் - எனில்
நினைவு முகமறக்க லாமோ? ... 1

கண்ணில் தெரியுதொரு தோற்றம் - அதில்
கண்ண னழகுமுழு தில்லை
நண்ணு முகவடிவு காணில் - அந்த
நல்ல மலர்ச்சிரிப்பைக் காணோம். ... 2

ஓய்வு மொழிதலுமில் லாமல் - அவன்
உறவை நினைத்திருக்கும் உள்ளம்;
வாயு முரைப்ப துண்டு கண்டாய் - அந்த
மாயன் புகழினையெப் போதும். ... 3

கண்கள் புரிந்துவிட்ட பாவம் - உயிர்க்
கண்ண னுருமறக்க லாச்சு;
பெண்க ளினிடத்திலிது போலே - ஒரு
பேதையை முன்புகண்ட துண்டோ ? ... 4

தேனை மறந்திருக்கும் வண்டும் - ஒளிச்
சிறப்பை மறந்துவிட்ட பூவும்
வானை மறந்திருக்கும் பயிரும் - இந்த
வைய முழுதுமில்லை தோழி! 5

கண்ணன் முகம்மறந்து போனால் - இந்தக்
கண்க ளிருந்து பயனுண்டோ ?
வண்ணப் படமுமில்லை கண்டாய் - இனி

வாழும் வழியென்னடி தோழி? ... 6

----

110. Kannan – My Lover

1917

1. I cannot recall the face beloved;
Unto whom shall I this relate, oh friend?
Affection, no doubt, is by heart treasured;
But can memory ever the face forget?

2. A shape is sure to the eyes visible;
But it lacks the beauty of Kannan;
Though somewhat outlined is the face,
The blooming smile it does alas, lack.

3. Not rest nor respite does the soul know
For ever does it dwell on his kinship.
The tongue surely always articulates
The glories of him, the mystic one great.

4. The eyes have sure sinned; they cannot contain
The form of Kannan, dear as very life.
Could you ever among the race of women
Single out a stupid girl, like this one?

5. The bee that is of honey unmindful,
The blossom that desires divorce of light,
The crops that choose not to yearn for the rain, --
Are nowhere to be eyed in all the world.

6. If the visage of Kannan be forgot

Of what avail, are these -- the silly eyes?

I lack even a portrait beauteous;

How then could I live on, pray, tell me, friend?

-

T.N.R.

----

111. கண்ணன் - என் காந்தன்

வராளி - திஸ்ர ஏக தாளம்
சிருங்கார ரசம்

கனிகள் கொண்டுதரும் - கண்ணன்
கற்கண்டு போலினிதாய்;
பனிசெய் சந்தனமும் - பின்னும்
பல்வகை அத்தர்களும்,
குனியும் வாண்முகத்தான் - கண்ணன்
குலவி நெற்றியிலே
இனிய பொட்டிடவே - வண்ணம்
இயன்ற சவ்வாதும். ... 1

கொண்டை முடிப்பதற்கே; - மணங்
கூடு தயிலங்களும்,
வண்டு விழியினுக்கே - கண்ணன்
மையுங் கொண்டுதரும்;
தண்டைப் பதங்களுக்கே - செம்மை
சார்த்துசெம் பஞ்சுதரும்;
பெண்டிர் தமக்கெல்லாம் - கண்ணன்
பேசருந் தெய்வமடீ! ... 2

குங்குமங் கொண்டுவரும் - கண்ணன்
குழைத்து மார்பொழுத;
சங்கையி லாதபணம் - தந்தே
தழுவி மையல் செய்யும்;
பங்கமொன் றில்லாமல் - மகம்

பார்த்திருந் தாற்போதும்;
மங்கள மாகுமடீ! - பின்னோர்
வருத்த மில்லையடி! 3

----

111. Kannan My Lover (A Shakespearian Sonnet)

1917

Fruits sweet as sugar lumps Kannan doth give,
Cool sandal paste and essence varied
From roses distilled, he gives intuitive;
For tilak he gives us civet indeed,
For our tresses, oils odoriferous;
And collyrium for the orbs of our eyes;
For our jewelled feet to paint glorious
Incarnadine cotton wet that well dyes.
To all women, a god peerless and rare
Is Kannan; kumkum too to us he gives
That we may bright our breasts bedaub and fair;
Endless wealth he gives and in our love lives.
Undistracted let us his face behold
A blessing by which sorrow's death is tolled.

- T.N.R.

----

112. கண்ணம்மா - என் காதலி - 1

(காட்சி வியப்பு)

செஞ்சுருட்டி - ஏகதாளம்
ரசங்கள் : சிருங்காரம், அற்புதம்

சுட்டும் விழிச்சுடர் தான், - கண்ணம்மா!

சூரிய சந்திர ரோ?
வட்டக் கரிய விழி, - கண்ணம்மா!
வானக் கருமை கொல்லோ?
பட்டுக் கருநீலப் - புடவை
பதித்த நல் வயிரம்
நட்ட நடு நிசியில் - தெரியும்
நக்ஷத் திரங்க ளடீ! ... 1

சோலை மல ரொளியோ - உனது
சுந்தரப் புன்னகை தான்
நீலக் கடலலையே - உனது
நெஞ்சி லலைக ளடீ!
கோலக் குயி லோசை - உனது
குரலி னிமை யடீ!
வாலைக் குமரி யடீ, - கண்ணம்மா!
மருவக் காதல் கொண்டேன். ... 2

சாத்திரம் பேசுகிறாய், - கண்ணம்மா!
சாத்திர மேதுக் கடீ!
ஆத்திரங் கொண்டவர்க்கே, - கண்ணம்மா!
சாத்திர முண்டோ டீ!
மூத்தவர் சம்மதியில் - வதுவை
முறைகள் பின்பு செய்வோம்;
காத்திருப் பேனோ டீ? - இதுபார்,
கன்னத்து முத்த மொன்று! ... 3

----

112. Kannamma - My Love

Wonderment ol Sight

1917

1. Kannamma Kannamma!

Shining orbs are thine eyes --

Are they not sun and moon?

Black and round are thine eyes --
Are they not heavenly dark?
Silk-blue saree thou wearest
Woven with diamonds.
They indeed are the stars
Twinkling at the dead of night.

2. Kannamma! Kannamma!
Is not thy smile of beauty
The light and bloom of Eden?
The billows of ocean blue
Romp and dance in thy heart,
Koel's voice is sweet indeed;
Whose it is, but thine own
Virgin sempiternal
Oned with thee will I be.

3. Kannamma! Kannamma!
Sastras all from thee pour;
Why do you cite Sastras?
Where is need for them? I say.
When wings of love waft aloft
Sastras are set at naught.
Before all elders great O
ur wedding we will have.
Wait I can no longer
Feel my kiss on thy cheek!

- T.N.R.

----

113. கண்ணம்மா - என் காதலி - 2

(பின் வந்து நின்று கண் மறைத்தல்)

நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்
சிருங்கார ரசம்

மாலைப் பொழுதிலொரு மேடை மிசையே
வானையும் கடலையும் நோக்கி யிருந்தேன்;
மூலைக் கடலினையவ் வான வளையம்
முத்தமிட் டேதழுவி முகிழ்த்தல் கண்டேன்;
நீல நெருக்கிடையில் நெஞ்சு செலுத்தி,
நேரங் கழிவ திலும் நினைப்பின்றியே
சாலப் பலபல நற் பகற்கனவில்
தன்னை மறந்தலயந் தன்னில் இருந்தேன். ... 1

ஆங்கப் பொழுதிலென் பின்பு றத்திலே,
ஆள்வந்து நின்றெனது கண்ம றைக்கவே,
பாங்கினிற் கையிரண்டுந் தீண்டி யறிந்தேன்.
பட்டுடை வீசுகமழ் தன்னி லறிந்தேன்,
ஓங்கிவரு முவகை யூற்றி லறிந்தேன்;
ஒட்டுமி ரண்டுளத்தின் தட்டி லறிந்தேன்;
"வாங்கி விடடிகையை யேடி கண்ணம்மா!
மாய மெவரிடத்தில்?" என்று மொழிந்தேன். 2

சிரித்த ஒலியிலவள் கைவி லக்கியே
திருமித் தழுவி "என்ன செய்தி சொல்" என்றேன்;
"நெரித்த திரைக்கடலில் என்ன கண்டிட்டாய்?
நீல விசும்பினிடை என்ன கண்டிட்டாய்?
திரித்த நுரையினிடை என்ன கண்டிட்டாய்?
சின்னக் குமிழிகளில் என்ன கண்டிட்டாய்?
பிரித்துப் பிரித்துநிதம் மேகம் அளந்தே
பெற்ற நலங்கள் என்ன? பேசுதி" என்றாள். ... 3

"நெரித்த திரைக்கடலில் நின்முகங் கண்டேன்;

நீல விசும்பினிடை நின்முகங் கண்டேன்;
திரித்த நுரையினிடை நின்முகங் கண்டேன்;
சின்னக் குமிழிகளில் நின்முகங் கண்டேன்;
பிரித்துப் பிரித்துநிதம் மேகம் அளந்தே
பெற்றுதுன் முகமன்றிப் பிறிதொன் றில்லை;
சிரித்த ஒலியினிலுன் கைவி லக்கியே,
திருமித் தழுவியதில் நின்முகங் கண்டேன்". ... 4

----

113. Kannamma -- My Love

1917

1. As I sat on the terrace in the gloaming awhile,
And wistfully gazed at the sea and the sky,
I saw afar the circling heavens high
Kiss the sea's hem and clasp it with a smile.
Wihtin the entwining blue niy mind was caught
And all unconscious of time's ceaseless flow
Basking idly in the streaming day-dreams' glow
I sat wrapt in peace and thought, myself forgot.

2. And there, somebody softly stole to me,
And behind me standing, closed my eyes.
I felt the soft hands and in a flash was wise;
I knew her by the fragrance of her silk saree,
I knew her by the joy that within me welled,
I knew her by the beat of our kindred hearts.
'Oh, take thy hands away, Kannamma,
Thy arts,' I cried, 'are of no avail. Her hands I held.

3. And then, while her laughter tinkled, I freed my eye,
And turning, drew her to me and said 'Behave'.

What did you find in the rolling ocean's wave?
Whatever did you find in the blue of the sky?
And what in the whirling foam, its twist and break,
And among the tiny bubbles that flash and dart?
By conning space day by day, part by part,
What good have you got, tell me, she spake.

4. In the rolling ocean's wave, I saw thy face;
And only thy face in the broad expanse of sky,
And amidst the foam as it whirled and broke high;
And but thy face in the tiny bubble's race.
Naught did I see but thy infinite grace
In my study of the one in all its strands;
And when thy laughter tinkled and I moved thy hands,
And turning, clasped thee, again I saw thy face.

- P.N.A.

----

114. கண்ணம்மா - என் காதலி - 3

(முகத்திரை களைத்தல்)

நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்
சிருங்கார ரசம்

தில்லித் துருக்கர் செய்த வழக்கமடி! - பெண்கள்

திரையிட்டு முகமலர் மறைத்து வைத்தல்;
வல்லி யிடையினையும் ஓங்கி முன்னிற்கும் - இந்த
மார்பையும் மூடுவது சாத்திரங் கண்டாய்;
வல்லி யிடையினையும் மார்பு ரண்டையும் - துணி
மறைத்தத னாலழகு மறைந்த தில்லை;
சொல்லித் தெரிவ தில்லை, மன்மதக்கலை - முகச்

சோதி மறைத்துமொரு காதலிங் குண்டோ ? ... 1

ஆரியர் முன்னெறிகள் மேன்மை யென் கிறாய் - பண்டை
ஆரியப் பெண்களுக்குத் திரைகள் உண்டோ ?
ஓரிரு முறைகண்டு பழகிய பின் - வெறும்
ஒப்புக்குக் காட்டுவதிந் நாண மென்னடீ?
யாரிருந் தென்னை யிங்கு தடுத்திடுவார் - வலு
வாக முகத்திரையை அகற்றி விட்டால்?
காரிய மில்லையடி வீண்ட சப்பிலே - கனி
கண்டவன் தோலுரிக்கக் காத்தி ருப்பனோ? ... 2

----

114. Kannamma -- My Love

(Removal of Veil)

1917

1. It is the custom with Delhi Muslims
To keep the lotus-face with veil covered;
The liana-waist and the jutting breast
Are to be veiled, as Sastras so prescribe.

2. By veiling the breast and liana-waist
Beauty is not under a bushel hid;
Cupidry is not taught by word of mouth;
Can love flourish behind a veiled visage?

3. "Noble" you say "are Aryan customs old;"
Did ever Aryan dames their faces veil?
Having met more than once and love exchanged
Wherefore this coy persistence -- all formal?

4. Who will then dare essay, me to obstruct
If by force I pluck the veil from your face?

Of what avail is pretension idle?
Can ever rind of fruit the eater defy?

- T.N.R.

----

115. கண்ணம்மா - என் காதலி - 4

(நாணிக் கண் புதைத்தல்)

நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்
சிருங்கார ரசம்

மன்னர் குலத்தினிடைப் பிறந்தவளை - இவன்
மருவ நிகழ்ந்ததென்று நாண முற்றதோ?
சின்னஞ் சிறுகுழந்தை யென்ற கருத்தோ? - இங்கு
செய்யத் தகாதசெய்கை செய்தவ ருண்டோ ?
வன்ன முகத்திரையைக் களைந்தி டென்றேன் - நின்றன்
மதங்கண்டு துகிலினை வரிதுரிந்தேன்.
என்ன கருத்திலடி கண்புதைக்கிறாய்? - எனக்
கெண்ணப் படுவதில்லை யேடி கண்ணம்மா! ... 1

கன்னி வயதிலுனைக் கண்டதில்லையோ? - கன்னங்
கன்றிச் சிவக்கமுத்த மிட்ட தில்லையோ!
அன்னிய மகாநம்முள் எண்ணுவதில்லை - இரண்
டாவிவயுமொன் றாகுமெனக் கொண்ட தில்லையோ?
பன்னிப் பலவுரைகள் சொல்லுவ தென்னே? - துகில்
பறித்தவள் கைப்பறிக்கப் பயங்கொள்வனோ?
என்னைப் புறமெனவுங் கருதுவதோ? - கண்கள்
இரண்டினில் ஒன்றையொன்று கண்டு வெள்குமோ? ... 2

நாட்டினிற் பெண்களுக்கு நாயகர் சொல்லும் - சுவை
நைந்த பழங்கதைகள் நானுரைப்பதோ?
பாட்டுஞ் சுதியு மொன்று கலந்திடுங்கால் - தம்முள்
பன்னி உபசரணை பேசுவ துண்டோ ?

நீட்டுங் கதிர்களொடு நிலவு வந்தே - விண்ணை
    நின்று புகழ்ந்து விட்டுப் பின்மருவுமோ?
மூட்டும் விறகிளையச் சோதி கவ்வுங்கால் - அவை
    முன்னுப சாரவகை மொழிந்திடுமோ? ... 3

சாத்திரக் காரரிடம் கேட்டு வந்திடேன்; - அவர்
    சாத்திரஞ் சொல்லியதை நினக்குரைப்பேன்;
நேற்று முன்னாளில் வந்து உறவன்றடீ! - மிக
    நெடும்பண்டைக் காலமுதற் சேர்ந்து வந்ததாம்.
போற்றுமி ராமனென முன்புதித்தனை, - அங்கு
    பொன்மிதிலைக் கரசன் பூமடந்தை நான்;
ஊற்றுமு தென்னவொரு வேய்ங்குழல் கொண்டோ ன்- கண்ணன்
    உருவம் நினக்கமையப் பார்த்தன் அங்கு நான். ... 4

முன்னை மிகப்பழமை இரணியனாம் - எந்தை
    மூர்க்கந் தவிர்க்க வந்த நரசிங்கன் நீ;
பின்னையொர் புத்தனென நான் வளர்ந்திட்டேன் - ஒளிப்
    பெண்மை அசோதரையென் றுன்னை யெய்தினேன்.
சொன்னவர் சாத்திரத்தில் மிக வல்லர்காண்; - அவர்
    சொல்லிற் பழுதிருக்கக் காரண மில்லை;
இன்னுங் கடைசிவரை ஒட்டிருக்குமாம்; - இதில்
    ஏதுக்கு நாணமுற்றுக் கண்புதைப்பதே? ... 5

----

115. Why Do You Cover Your Eyes

1917

1. Why do you cover your eyes, my love, why?
The scion of a kingly line,
Are you ashamed, I wonder, of this unworthy lover?
Or do you think I am only a weanling
Too young for woman's love?
As in passion of longing, drunk with your beauty,

I tear your coloured veil asunder,
I know not why, with your hands,
You hide your eyes, my love.

2. Have I not met you when you were a maid,
And kissed and kissed you yet again
Till your cheeks were red?
Are we strangers, you to me and I to you?
Are not our two lives fated to mingle as one?
He who has broken your veil,
Will he now fear to brush your hand away?
How could you think me as apart from you?
Of a pair of eyes,
Tell me, will one feel shy of the other?

3. They are not for you,
The old worn-out stories that men tell their loves.
When song and sruti mate,
Do they stop and squander time in courtesies?

4. Does moonlight coming with outstretched arms,
Pause to praise before embracing the sky?
And as fire bites into the log of wood,
Does it stop to mouth a courtly word?

5. I have met them,
Hear what they say, the knowing and the wise:
Our love is not of yesterday,
It is old, a legend old as time.

6. You came to the earth as Rama,

And I followed you as the Princess of Golden Mitila.
You came down as the Lord of the Flute,
Raining ambrosia,
And I was Partha.
You were Narasinga,
When you came to slay the brute in Hiranya,
And I was his son.

7. They you grew as the Buddha
And I reached you as Yasodhara's bright womanhood
This is what they say,
And they are versed in Sastras,
They know, they cannot be wrong;
Our love is an arc of the Eternal, my dear,
It will live to the end of time.
And still, you cover your eyes, my love,
I know not why,

- A.S.R.

----

116. கண்ணம்மா - என் காதலி - 5

(குறிப்பிடம் தவறியது)

செஞ்சுருட்டி - ஆதி தாளம்
சிருங்கார ரசம்

தீர்த்தக் கரையினிலே - தெற்கு மூலையில்

செண்பகத் தோட்டத்திலே,
பார்த்திருந்தால் வருவேன் - வெண்ணிலாவிலே
பாங்கியோ டென்று சொன்னாய்.
வார்த்தை தவறிவிட்டாய் - அடி கண்ணம்மா!

மார்பு துடிக்கு தடீ!
பார்த்த விடத்திலெல்லாம் - உன்னைப்போலவே
பாவை தெரியு தடீ! ... 1

மேனி கொதிக்கு தடீ! - தலை சுற்றியே
வேதனை செய்கு தடீ!
வானி லிடத்தை யெல்லாம் - இந்த வெண்ணிலா
வந்து தழுவுது பார்!
மோனத் திருக்கு தடீ! இந்த வையகம்
மூழ்கித் துயிலினிலே,
நானொருவன் மட்டிலும் - பிரி வென்பதோர்
நகரத் துழலுவதோ? ... 2

கடுமை யுடைய தடீ! - எந்த நேரமும்
காவலுன் மாளிகையில்;
அடிமை புகுந்த பின்னும் - எண்ணும்போது நான்
அங்கு வருவதற் கில்லை;
கொடுமை பொறுக்க வில்லை - கட்டுங் காவலும்
கூடிக் கிடக்கு தங்கே;
நடுமை யரசி யவள் - எதற்காகவோ
நாணிக் குலைந்திடுவாள். ... 3

கூடிப் பிரியாமலே - ஓரி ரவெலாம்
கொஞ்சிக் குலவி யங்கே,
ஆடி விளை யாடியே, - உன்றன் மேனியை
ஆயிரங்கோடி முறை
நாடித் தழுவி மனக் - குறை தீர்ந்து நான்
நல்ல களி யெய்தியே,
பாடிப் பரவசமாய் - நிற்கவே தவம்
பண்ணிய தில்லை யடி! ... 4

----

116. Kannamma - My Beloved

"A Tryst Broken"

1917

1. "In the southern corner of the grove
This side the river bed,
Look out for me; when the moon is up
will come with my maid," you said.
You have failed me, Kannamma,
Broken my heart; Wherever
I turn just a phantom like you
Makes a false start.

2. I am all in a fever, and my head
Whirls and aches.
The wide expanse of heaven the moon
In her arms takes.
All the earth relaxed and asleep
Is at rest.
Only I in my lonely hell
Toss oppressed.

3. Strict at all times your sentinels
Guard their treasure;
Though your slave I can't be with you
At my pleasure.
Tyranny unbearable, bondage, surveillance
Concentrated,
A princess, why must you put up with all this
And feel frustrated?

4. Alas that I didn't pile up
Penances in my past
To spend but one night with you

In your arms held fast
Fondle you, utter sweet nothings,
Your person cover
With caresses a thousand crore,
Your acknowledged lover.

- P.S.S.

----

117. கண்ணம்மா - என் காதலி - 6

யோகம்

பாயு மொளி நீ யெனக்குப் பார்க்கும் விழி நானுனக்கு;
தோயும் மது நீ யெனக்குத் தும்பியடி நானுனக்கு;
வாயுரைக்க வருகுதில்லை, வாழிநின்றன் மேன்மை யெல்லாம்;
தூயசுடர் வானொளியே! சூறையமுதே! கண்ணம்மா! ... 1

வீணையடி நீ யெனக்கு, மேவும் விரல் நானுனக்கு;
பூணும் வடம் நீ யெனக்கு, புது வயிரம் நானுனக்கு;
காணுமிடந்தோறு நின்றன் கண்ணி னொளி வீசுதடி!
மாணுடைய பேரரசே! வாழ்வு நிலையே! கண்ணம்மா! ... 2

வான மழை நீ யெனக்கு, வண்ணமயில் நானுனக்கு;
பான மடி நீ யெனக்குப் பாண்டமடி நானுனக்கு;
ஞான வொளி வீசுதடி, நங்கை நின்றன் சோதிமுகம்;
ஊனமறு நல்லழகே! ஊறு சுவையே கண்ணம்மா! ... 3

வெண்ணிலவு நீ யெனக்கு, மேவு கடல் நானுனக்கு;
பண்ணுசுதி நீ யெனக்குப் பாட்டினிமை நானுனக்கு;
எண்ணியெண்ணிப் பார்த்திடிலோர் எண்ணமிலை நின்சுவைக்கே;
கண்ணின் மணி போன்றவளே! கட்டியமுதே! கண்ணம்மா! ... 4

வீசு கமழ் நீ யெனக்கு, விரியுமலர் நானுனக்கு;
பேசுபொருள் நீ யெனக்குப் பேணு மொழி நானுனக்கு;
நேசமுள்ள வான்சுடரே! நின்னழகை யேதுரைப்பேன்?
ஆசை மதுவே, கனியே, அள்ளு சுவையே கண்ணம்மா! 5

காதலடி நீ யெனக்குக் காந்தமடி நானுனக்கு;
வேதமடி நீ யெனக்கு, வித்தையடி நானுனக்கு;
போதமுற்ற போதியிலே பொங்கிவருந் தீஞ்சுவையே!
நாதவடி வானவளே! நல்ல உயிரே கண்ணம்மா! 6

நல்லவுயிர் நீ யெனக்கு, நாடியடி நானுனக்கு;
செல்வமடி நீ யெனக்கு, சேம நிதி நானுனக்கு;
எல்லையற்ற பேரழகே! எங்கும் நிறை பொற்சுடரே!
முல்லை நிகர் புன்னகையாய்! மோதுமின்பமே! கண்ணம்மா! ... 7

தரையடி நீ யெனக்குத் தண்மதியம் நானுனக்கு;
வீரமடி நீ யெனக்கு, வெற்றியடி நானுனக்கு;
தாரணியில் வானுலகில் சார்ந்திருக்கும் இன்பமெல்லாம்
ஓருருவமாய்ச் சமைத்தாய்! உள்ளமுதே! கண்ணம்மா! ... 8

----

117. In Each Other's Arms

1917

1. Thou to me the flowing Light
And I to thee discerning sight;
Honied blossom thou to me,
Bee enchanted I to thee;
O Heavenly Lamp with shining ray.
O Krishna, Love, O nectar-spray
With falt'ring tongue and words that pant

Thy glories here I strive to chant

2. Thou to me the Harp of gold
And I do thee the finger bold;
Necklace shining thou to me
New-set diamond I to thee;
O mighty queen with splendour rife
O Krishna, Love, O well of life,
Thine eyes do shed their light on all
Where'r turn, their beams do fall

3. Rain that singeth thou to me;
Peacock dancing I to thee;
Thou to me the juice of grape
And I to thee the cup agape;
O spotless Beauty, Krishna bright,
Perennial fount of deep delight,
O Love, thy face hath grace divine
For there the deathless Truth doth shine

4. Silver moonlight thou to me,
Exulting Ocean I to thee,
Thou the basic harmony
And I the song that moveth free;
Dear as eyesight, Krishna, mine,
O Massed-up, sweet, immortal wine
Unceasing yearns my mind to scan
Thy endless charm, but never can.

- C.S.B.

----

118. கண்ணன் - என் ஆண்டான்

புன்னாகவராளி - திஸ்ர ஏகதாளம்
ரசங்கள்: அற்புதம், கருணை

தஞ்ச முலகினில் எங்கணு மின்றித்
    தவித்துத் தடுமாறி,
பஞ்சைப் பறையன் அடிமை புகுந்தேன்,
    பார முனக் காண்டே!
ஆண்டே! - பாரமுனக் காண்டே! ... 1

துன்பமும் நோயும் மிடிமையுந் தீர்த்துச்
    சுகமருளல் வேண்டும்;
அன்புடன் நின்புகழ் பாடிக்குதித்து நின்
    ஆணை வழி நடப்பேன்;
ஆண்டே! - ஆணைவழி நடப்பேன். ... 2

சேரி முழுதும் பறையடித் தேயருட்
    சீர்த்திகள் பாடிடுவேன்;
பேரிகை கொட்டித் திசைக ளதிரநின்
    பெயர் முழக்கிடுவேன்;
ஆண்டே! - பெயர் முழக்கிடுவேன். ... 3

பண்ணைப் பறையர் தங் கூட்டத்தி லேயிவன்
    பாங்கிய மோங்கி விட்டான்;
கண்ண னடிமை யிவனெனுங் கீர்த்தியில்
    காதலுற் றிங்கு வந்தேன்;
ஆண்டே! - காதலுற் றிங்குவந்தேன். ... 4

காடு கழனிகள் காத்திடுவேன், நின்றன்
    காலிகள் மேய்த்திடுவேன்;
பாடுபடச் சொல்லிப் பார்த்ததன் பின்னரென்
    பக்குவஞ் சொல்லாண்டே!

ஆண்டே! - பக்குவஞ் சொல்லாண்டே! ... 5

தோட்டங்கள் கொத்திச் செடிவளர்க்கச் சொல்லிச்
சோதனை போடாண்டே!
காட்டு மழைக்குறி தப்பிச் சொன்னா லெனைக்
கட்டியடி யாண்டே!
ஆண்டே! - கட்டியடி யாண்டே! ... 6

பெண்டு குழந்தைகள் கஞ்சி குடித்துப்
பிழைத்திட வேண்டுமையே!
அண்டை யலுக்கென் னாலுப காரங்கள்
ஆகிட வேண்டுமையே!
உபகாரங்கள் - ஆகிட வேண்டுமையே! ... 7

மானத்தைக் காக்கவோர் நாலுமுழத்துணி
வாங்கித் தரவேணும்!
தானத்துக்குச் சில வேட்டிகள் வாங்கித்
தரவுங் கடனாண்டே!
சில வேட்டி - தரவுங் கடனாண்டே. ... 8

ஒன்பது வாயிற் குடிலினைச் சுற்றி
யொருசில பேய்கள் வந்தே
துன்பப் படுத்துது மந்திரஞ் செய்து
தொலைத்திட வேண்டுமையே!
பகையாவுந் - தொலைத்திட வேண்டுமையே! ... 9

பேயும் பிசாசுந் திருடரு மென்றன்
பெயரினைக் கேட்டளவில்,
வாயுங் கையுங்கட்டி அஞ்சி நடக்க
வழி செய்ய வேண்டுமையே!
தொல்லைதீரும் - வழிசெய்ய வேண்டுமையே! ... 10

----

118. Kannan -- My Land Lord

1917

1. Refuge none to me this wide world offers
Bewildered and distressed, this pariah poor
Seeks in thee refuge; succour me oh Lord!
I pray unto thee, succour me oh Lord:

2. Cure me sorrows dire, maladies sore
And chill penury, and bestow comfort;
In love will I dance and sing thy glory
And obey thee oh Lord! obey I will.

3. In all the slums I'll tabor beat, and sing
Thy praise and grace; I'll beat the drum.
The directions eight will echo thy name;
Thus will I beat aloud to resound thy name.

4. Amongst all pariahs manorial
This one is sure atop; 'a slave of Kannan' --
A fame to reckon with: so in love I came;
In love alone oh my dear Lord! I came.

5. Thy farms and fields I will guard and graze too
All thy cattle; put me to work severe
And test me thus to find out my fitness;
O Lord! I pray, find out my fitness.

6. Bid me tend the grove and rear the plants;
Try me and prove me; rain will I forecast;
And should I mispredict, with whip scourge me;
Keep me tied, oh lord! and with whip scourge me.

7. My wife and children too must live; on conjee

They thrive; I should be of some help, oh Lord!
To the far and the near; all possible
Help I should render to the far and the near.

8. To clothe my nakedness, you must provide me
With a cloth of four cubits; also must
You give me, I beg you, a few dhoties
That I may to the poor, distribute them.

9. Round this nine-gated tenement do roam
A few devils; them shouldst thou exorcize
By powerful incantation of mantra
And drive all evil enmity away.

10. Demon, ghoul, and robber should fold their hands
And be with fear tongue-tied even should they
Hear of my mere name; so shouldst thou bless me
And sure annihilate all my troubles.

- T.N.R.

----

119. கண்ணம்மா - எனது குலதெய்வம்

ராகம் - புன்னாகவராளி
பல்லவி

நின்னைச் சரணடைந்தேன்! - கண்ணம்மா!
நின்னைச் சரணடைந்தேன்!

பொன்னை உயர்வைப் புகழை விரும்பிடும்
என்னைக் கவலைகள் தின்னத் தகாதென்று ... (நின்னை) 1

மிடிமையும் அச்சமும் மேவியென் நெஞ்சில்
குடிமை புகுந்தன, கொன்றவைபோக் கென்று . ... (நின்னை) 2

தன்செய லெண்ணித் தவிப்பது தீர்ந்திங்கு
நின்செயல் செய்து நிறைவு பெறும்வளம் ... (நின்னை) 3

துன்ப மினியில்லை, சோர்வில்லை, தோற்பில்லை,
அன்பு நெறியில் அறங்கள் வளர்த்திட ... .(நின்னை) 4

நல்லது தீயது நாமறியோம்! அன்னை!
நல்லது நாட்டுக! தீமையை ஓட்டுக! ... (நின்னை) 5

----

119. Kannamma Goddess of, my Household

1917

1. In you I take refuge, Kannamma,
In you I take refuge.

2. That wealth, position, fame pursuing,
Cancerous care I may not be wooing,

3. That you.might kill with your fiery dart
Meanness and fear now lodged in my heart.

4. That self-willed I may not misery obtain,
But work your will and fulness obtain.

5. Know no more sorrow, despondence, defeat,
And let virtues spring in the print of Love's feet.

6. Of evil and good what do we know?

Weed the bad out, let the good grow!

- P.S.S.

----

120. முரசு

வெற்றி எட்டுத் திக்கு மெட்டக் கொட்டு முரசே
வேதம் என்றும் வாழ்க என்று கொட்டு முரசே
நெற்றி யொற்றைக் கண்ணனோடே நிர்த்தனம் செய்தாள்
நித்த சக்தி வாழ்க வென்று கொட்டு முரசே

ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன் -- எனக்
குண்மை தெரிந்தது சொல்வேன்;
சீருக் கெல்லாம் முதலாகும் -- ஒரு
தெய்வம் துணைசெய்ய வேண்டும். 1

வேத மறிந்தவன் பார்ப்பான், -- பல
வித்தை தெரிந்தவன் பார்ப்பான்.
நீதி நிலைதவ றாமல் -- தண்ட
நேமங்கள் செய்பவன் நாய்க்கன். 2

பண்டங்கள் விற்பவன் செட்டி, -- பிறர்
பட்டினி தீர்ப்பவன் செட்டி.
தொண்டரென் றோர்வகுப் பில்லை, -- தொழில்
சோம்பலைப் போல் இழி வில்லை. 3

நாலு வகுப்புஇங் கொன்றே; -- இந்த
நான்கினில் ஒன்று குறைந்தால்,
வேலை தவறிச் சிதைந்தே -- செத்து
வீழ்ந்திடும் மானிடச் சாதி. 4

ஒற்றைக் குடும்பந் தனிலே -- பொருள்
ஓங்க வளர்ப்பவன் தந்தை;

மற்றைக் கருமங்கள் செய்தே -- மனை
வாழ்ந்திடச் செய்பவள் அன்னை; 5

ஏவல்கள் செய்பவர் மக்கள்; -- இவர்
யாவரும் ஓர்குலம் அன்றோ?
மேவி அனைவரும் ஒன்றாய் -- நல்ல
வீடு நடத்துதல் கண்டோம். 6

சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி -- அதில்
தாழ்வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார்
நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார் -- அங்கு
நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார். 7

சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம், -- அன்பு
தன்னில் செழித்திடும் வையம்;
ஆதர வுற்றிங்கு வாழ்வோம்; -- தொழில்
ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம். 8

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் -- புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்;
மண்ணுக் குள்ளே சிலமூடர் -- நல்ல
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார். 9

கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக் -- குத்திக்
காட்சி கெடுத்திட லாமோ?
பெண்க ளறிவை வளர்த்தால் -- வையம்
பேதைமை யற்றிடுங் காணீர் 10

தெய்வம் பலபல சொல்லிப் -- பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்;
உய்வ தனைத்திலும் ஒன்றாய் -- எங்கு◌
ஓர்பொரு ளானது தெய்வம். 11

தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பார், -- நித்தம்
திக்கை வணங்கும் துருக்கர்,
கோயிற் சிலுவையின் முன்னே -- நின்று
கும்பிடும் யேசு மதத்தார் -- 12

யாரும் பணிந்திடும் தெய்வம், -- பொருள்
யாவினும் நின்றிடும் தெய்வம்,
பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று; -- இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம். 13

வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை -- எங்கள்
வீட்டில் வளருது கண்டீர்;
பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை; -- அவை
பேருக் கொருநிற மாகும்; 14

சாம்பல் நிறமொரு குட்டி, -- கருஞ்
சாந்து நிறமொரு குட்டி,
பாம்பு நிறமொரு குட்டி, -- வெள்ளைப்
பாலின் நிறமொரு குட்டி, 15

எந்த நிறமிருந்தாலும் -- அவை
யாவும் ஒரேதர மன்றோ?
இந்த நிறம்சிறி தென்றும் -- இஃது
ஏற்ற மென்றும் சொல்லலாமோ? 16

வண்ணங்கள் வேற்றுமைப் பட்டால் -- அதில்
மானுடர் வேற்றுமை யில்லை.
எண்ணங்கள் செய்கைக ளெல்லாம் -- இங்கு
யாவர்க்கும் ஒன்றெனல் காணீர். 17

நிகரென்று கொட்டு முரசே -- இந்த
நீணிலம் வாழ்பவ ரெல்லாம்;
தகரென்று கொட்டு முரசே -- பொய்ம்மைச்

சாதி வகுப்பினை யெல்லாம். 18

அன்பென்று கொட்டு முரசே, -- அதில்
ஆக்கமுண் டாமென்று கொட்டு;
துன்பங்கள் யாவுமே போகும் -- வெறுஞ்
சூதுப் பிரிவுகள் போனால். 19

அன்பென்று கொட்டு முரசே, -- மக்கள்
அத்தனை பேரும் நிகராம்;
இன்பங்கள் யாவும் பெருகும் -- இங்கு
யாவரும் ஒன்றென்று கொண்டால். 20

உடன்பிறந் தார்களைப் போலே -- இவ்
வுலகில் மனிதரெல் லாரும்;
இடம்பெரி துண்டுவை யத்தில் -- இதில்
ஏதுக்குச் சண்டைகள் செய்வீர்? 21

மரத்தினை நட்டவன் தண்ணீர் -- நன்கு
வார்த்ததை ஓங்கிடச் செய்வான்;
சிரத்தை யுடையது தெய்வம், -- இங்கு
சேர்த்த உணவெல்லை யில்லை. 22

வயிற்றுக்குச் சோறுண்டு கண்டீர் -- இங்கு
வாழும் மனிதரெல் லோருக்கும்;
பயிற்றி உழுதுண்டு வாழ்வீர்! -- பிறர்
பங்கைத் திருடுதல் வேண்டாம். 23

உடன்பிறந் தார்களைப் போலே -- இவ்
வுலகினில் மனிதரெல் லாரும்;
திடங்கொண் டவர்மெலிந் தோரை -- இங்கு
தின்று பிழைத்திட லாமோ? 24

வலிமை யுடையது தெய்வம் -- நம்மை

வாழ்ந்திடச் செய்வது தெய்வம்;
மெலிவுகண் டாலுங் குழந்தை -- தன்னை
வீழ்த்தி மிதித்திட லாமோ? 25

தம்பி சற்றே மெலிவானால் -- அண்ணன்
தானடிமை கொள்ள லாமோ?
செம்புக்கும் கொம்புக்கும் அஞ்சி -- மக்கள்
சிற்றடி மைப்பட லாமோ? 26

அன்பென்று கொட்டு முரசே, -- அதில்
யார்க்கும் விடுதலை உண்டு;
பின்பு மனிதர்க ளெல்லாம் -- கல்வி
பெற்றுப் பதம்பெற்று வாழ்வார். 27

அறிவை வளர்த்திட வேண்டும் -- மக்கள்
அத்தனை பேருக்கும் ஒன்றாய்;
சிறியரை மேம்படச் செய்தால் -- பின்பு
தெய்வம் எல்லோரையும் வாழ்த்தும். 28

பாருக்குள்ளே சமத்தன்மை -- தொடர்
பற்றுஞ் சகோதரத் தன்மை
யாருக்கும் தீமைசெய் யாது -- புவி
யெங்கும் விடுதலை செய்யும். 29

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் -- இங்கு
வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்;
பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து -- இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும். 30

ஒன்றென்று கொட்டு முரசே -- அன்பில்
ஓங்கென்று கொட்டு முரசே
நன்றென்று கொட்டு முரசே -- இந்த
நானில மாந்தருக் கெல்லாம். 31

----

120. Tom Tom

1917

1. Let me speak of good to the people,
of the truth I've perceived.
May the First Cause of all good
render aid to me.

2. The Brahmin is he
who knows the Vedas and sciences;
The Naik is he
who chastises the guilt justly.

3. The Vaisya is he
who sells goods and relieves others' hunger.
None are slaves here;
nothing more infamous than idleness.

4. The four vamas are one;
if one of the four isn't there
Work will be wrecked;
society will be doomed.

5. In any family father
exerts and earns wealth;
Doing other jobs, mother
makes the home prosper;

6. Children run errands.
Aren't they all one family?
They all strive in unison

and ensure a happy home,

7. Wretches there are
who speak of castes high and low,
Adopt discriminatory codes
and kindle constant conflicts.

8. Down with the cruel caste system!
Mankind will prosper in love.
Let's toil in concord;
We'll excell in a thousand trades.

9. God's external providence
endowed women with wisdom;
But some fools on earth
have blighted their perception.

10. Would any put out one of the eyes
and obscure the view?
If women become learned and wise
the world will be rid of ignorance.

11. Fools talk of several gods
and stoke the fires of enmity.
God is one Essential principle:
He permeates one and all.

12. Brahmins worship the fire;
Christians adore the Cross;
Turning towards Mecca
Muslims offer their prayers:

13. They all worship one and the same God
. Who pervades the whole universe.
God is one, over the wide world.
No need for conflicts on this score.

14. We have in our home
a pet, a white cat,
She gave birth to kittens,
each of a different hue.

15. Ash-coloured was one kitty,
Jet-black was another;
A third vivid like a viper;
Milky-white was a fourth.

16. Skin-colours do vary
but they are of the same stock.
Can you call one colour superior
and another inferior?

17. Complexions may vary
but all men are one.
We are all uniformly human
in our thoughts and deeds.

18. Proclaim by tom-tom
that all men are equal,
That all false caste divisions
be demolished.

19. Let the drum beat love! love!
and proclaim its creative power.
If crafty divisions vanish
all ills will end.

20. Let the tom-tom thunder love!
All men are equal.
If we esteem all as equals
Joys will multiply.

21. Men of the world are all
like offspring of the same mother.
Earth is large enough;
why fight wars?

22. Who planted the tree
will water and foster it.
God loves us; hence
here is immense food.

23. See, there is enough food
for all men on earth.
Learn, till, eat, live well;
Steal not others' shares.

24. Peoples of the entire world
are all like children of one mother
Can then the strong oppress
and exploit the weak?

25. God is strength infinite;

He makes us thrive.
Even if a child is puny, .
will any trample upon it?

26. If the younger brother is infirm
Can the elder enslave him?
Can we, afraid of pelf and brute power,
be content to be mean slaves?

27. Tom-tom love, love;
in love lies deliverance.
Then all men will learn
and live in joy.

28. All people without exception
must become wiser and wiser.
If the weaker sections are uplifted
God will bless us all.

29. Equality and fraternity
of all on earth
Will harm no one
but liberate the world.

30. The hunger of one and all on earth
we must appease;
Train them all in many arts
For the whole world to advance.

31. Let the drum beat "we're all one"
Let it beat, "thrive in love"

Let it proclaim propitious times
for all mankind.

- S.R.K.

Note: The Tamil original appeared as a booklet. The publisher was Parali Su. Nellai Appar. When the poem was re-published by Bharati Ashra mam in 1922, the following invocatory verse was added.

Tom-tom the victory
making the welkin ring.
Tom-tom that the Vedas
will thrive for ever
Tom-tom devotion to Mother
who danced with the forehead-eyed God.

----

121. புதிய ருஷியா

ஜார் சக்ரவர்த்தியின் வீழ்ச்சி

மாகாளி பராசக்தி உருசியநாட்
டினிற் கடைக்கண் வைத்தாள் அங்கே
ஆகாவென் றெழுந்ததுபார் யுகப்புரட்சி;
கொடுங்காலன் அலறி வீழ்ந்தான்;
வாகான தோள்புடைத்தார் வானமரர்;
பேய்களெலாம் வருந்திக் கண்ணீர்
போகாமற் கண்புகைந்து மடிந்தனவாம்;
வையகத்தீர், புதுமை காணீர்! 1

இரணியன்போ லரசாண்டான் கொடுங்கோலன்
ஜாரெனும்பேரிசைந்த பாவி.
சரணின்றித் தவித்திட்டார் நல்லோரும்
சான்றோரும்; தருமந் தன்னைத்

திரணமெனக் கருதிவிட்டான் ஜார்மூடன்;
பொய் சூது தீமையெல்லாம்
அரணியத்திற் பாம்புகள்போல் மலிந்துவளர்ந்
தோங்கினவே அந்த நாட்டில். 2

உழுதுவிதைத் தறுப்பாருக் குணவில்லை;
பிணிகள்பல வுண்டு; பொய்யைத்
தொழுதடிமை செய்வார்க்குச் செல்வங்க
ளுண்டு உண்மை சொல்வோர்க் கெல்லாம்
எழுதரிய பெருங்கொடுமைச் சிறையுண்டு
தூக்குண்டே யிறப்ப துண்டு;
முழுதுமொரு பேய்வனமாஞ் சிவேரியிலே
ஆவிகெட முடிவ துண்டு. 3

இம்மென்றால் சிறைவாசம்; ஏனென்றால்
வனவாசம்; இவ்வா றங்கே
செம்மையெலாம் பாழாகிக் கொடுமையே
அறமாகித் தீர்ந்த போதில்,
அம்மைமனங் கனிந்திட்டாள்; அடிபரவி
உண்மைசொலும் அடியார் தம்மை
மும்மையிலும் காத்திடுநல் விழியாலே
நோக்கினாள்; முடிந்தான் காலன். 4

இமயமலை வீழ்ந்ததுபோல் வீழ்ந்துவிட்டான்
ஜாரரசன்; இவனைச் சூழ்ந்து
சமயமுள படிக்கெல்லாம் பொய்கூறி
அறங்கொன்று சதிகள் செய்த
சுமடர் சடசடவென்று சரிந்திட்டார்,
புயற்காற்றுச் சூறை தன்னில்
திமுதிமென மரம்விழுந்து காடெல்லாம்
விறகான செய்தி போலே. 5

குடிமக்கள் சொன்னபடி குடிவாழ்வு
மேன்மையுறக் குடிமை நீதி

கடியொன்றி லெழுந்ததுபார்; குடியரசென்று
உலகறியக் கூறி விட்டார்;
அடிமைக்குத் தளையில்லை யாருமிப்போது
அடிமையில்லை அறிக! என்றார்;
இடிபட்ட சுவர்போலே கலிவிழுந்தான்,
கிருதயுகம் எழுக மாதோ! 6

----

121. New Russia

1917

I

The Magna Mater towards Russia.
Turned her benign glance;
Lo! tornado-like whirlea
The epoch-making Revolution;
The tyrant screamed as he crashed-below.
An event of cosmic import it was;
The heavenly gods' shining shoulders Swelled with joy and pride;
While the devils, their eyes drowned in tears,
Went blind and died.
Ye men of the earth, Behold this wonder.

II

Like Hiranya of old the tyrant ruled --
The accursed known as the Czar;
Good men and saintly souls writhed without refuge;
Justice and Virtue.
The idiot Czar treated as of no account;
Lies, deceits, and a myriad evils,
Like snakes in the dark jungle,
Teemed and flourished in that land.

III

Hunger gnawed at the vitals
Of those who ploughed, sowed and reaped;
Fell diseases abounded.
Servile votaries of falsehood
Amassed lucre; T
hose who dared to speak the truth
Underwent unheard of tortures in prison-cells
Or died on the gallows.
Many of them in ghoulish Siberian wasteland
Languished and perished.

IV

Even for a murmur people were jailed,
For a protest banishment and in this wise
Virtue was shattered,
Vice reigned in her place.
The Great Mother's heart was touched;
The compassionate glance
By which she protects her truth-loving devotees,
She turned on that land And the tyrant fell.

V

Like the Himalayas crashing,
The wicked Czar fell with a bang;
One and all of those around him
Who cringed and uttered lies to suit his whims,
Who conspired to murder Virtue --
All of them were smashed to smithereens,
Even as the stormy whirlwind in a forest

Knocks down all the trees
And makes fuel out of it.

VI
The people are masters of their lives,
Their welfare advanced by their own laws.
Lo! in a trice has it arisen.
This is people's state, they proclaimed,
So that the whole world might know.
"Gone are the slaves' shackles,
Know ye all,
No more shall man be a slave,"
said they.
Like a thunder-riven wall
Collapsed the Iron-Age
Arise oh, the Golden Age.

- S.R.K.

Note: Bharati says that the Tamil original was composed in 1917.

----

122. விநாயகர் நான்மணி மாலை

1. வெண்பா

(சக்தி பெறும்) பாவாணர் சாற்றுபொருள் யாதெனினும்
சித்திபெறச் செய்வாக்கு வல்லமைக்கா-அத்தனே!
(நின்)தனக்குக் காப்புரைப்பார்;நின்மீது செய்யும் நூல்
இன்றிதற்கும் காப்புநீ யே. 1

----

2. கலித்துறை

நீயே சரணம் நினதரு ளேசர ணஞ்சரணம்

நாயேன் பலபிழை செய்து களைத்துனை நாடிவந்தேன்;
வாயே திறவாத மௌனத் திருந்துன் மலரடிக்குத்
தீயே நிகர்த்தொளி வீசுந் தமிழ்க்கவி செய்குவனே. 2

----

3. விருத்தம்

செய்யுந் தொழிலுன் தொழிலேகாண்
 சீர்பெற் றிடநீ அருள்செய் வாய்.
வையந் தனையும் வெளியினையும்
 வானத்தையும்முன் படைத்தவனே!
ஐயா!நான்மு கப்பிரமா!
 யானை முகனே!வாணிதனைக்
கையா லணைத்துக் காப்பவனே!
 கமலா சனத்துக் கற்பகமே! 3

---

4. அகவல்

கற்பக விநாயகக் கடவுளே,போற்றி!
சிற்பர மோனத் தேவன் வாழ்க!
வாரண முகத்தான் மலர்த்தாள் வெல்க!
ஆரண முகத்தான் அருட்பதம் வெல்க!
படைப்புக் கிறையவன், பண்ணவர் நாயகன்
இந்திர குரு,எனதுஇதயத் தொளிர்வான்
சந்திர மவுலித் தலைவன் மைந்தன்
கணபதி தாளைக் கருத்திடை வைப்போம்;
குணமதிற் பலவாம்;கூறக் கேளீர்!
உட்செவி திறக்கும்;அகக்கண் ஒளிதரும்;

அக்கினி தோன்றும்;ஆண்மை வலியுறும்;
திக்கெலாம் வென்று ஜெயக்கொடி நாட்டலாம்.
கட்செவி தன்னைக் கையிலே யெடுக்கலாம்
விடத்தையும் நோவையும் வெம்பகை யதனையும்
துக்கமென் றெண்ணித் துயரிலா திங்கு
நிச்சலும் வாழ்ந்து நிலைபெற் றோங்கலாம்;

அச்சந் தீரும்,அமுதம் விளையும்;
வித்தை வளரும்;வேள்வி ஓங்கும்;
அமரத் தன்மை எய்தவும்
இங்கு நாம் பெறலாம்;இஃதுணர் வீரே.

----

5. வெண்பா

(உண)ர்வீர், உணர்வீர்,உலகத்தீர்!இங்குப்
(புண)ர்வீர்,அமரருறும் போக(ம்)-கண(ப)தியைப்
(போத வடிவாகப் போற்றிப் பணிந்திடுமின்!
காதலுடன் கஞ்சமலர்க் கால்).

----

6. கலித்துறை

காலைப் பிடித்தேன் கணபதி!நின்பதங் கண்ணி லொற்றி
நூலைப் பலபல வாகச் சமைத்து நொடிப்பொழு(தும்)
வேலைத் தவறு நிகழாது நல்ல விகைள் செய்துன்
கோலை மனமெனும் நாட்டின் நிறுத்தல் குறியெனக்கே.

----

7. விருத்தம்

எனக்கு வேண்டும் வரங்களை
    இசைபேன் கேளாய் கணபதி!
மனத்திற் சலன மில்லாமல்,
    மதியில் இருளே தோன்றாமல்,
நினைக்கும் பொழுது நின்மவுன
    நிலைவந் திடநீ செயல்வேண்டும்.
கனகுஞ் செல்வம்,நூறுவயது:
    இவையும் தரநீ கடவாயே.

-----

8. அகவல்

கடமை யாவன; தன்னைக் கட்டுதல்

பிறர்துயர் தீர்த்தல்,பிறர் நலம் வேண்டுதல்
வீநாயக தேவனாய், வேலுடைக் குமரனாய்,
நாரா யணனாய், நதிச்சடை முடியனாய்
பிறநாட் டிருப்போர் பெயர்பல கூறி,

அல்லா!யெஹோவா!எனத்தொழு தன்புறும்
தேவருந் தானாய்,திருமகள்,பாரதி,
உமையெனுந் தேவியர் உகந்தவான் பொருளாய்,
உலகெலாங் காக்கும் ஒருவனைப் போற்றுதல்,

இந்நான் கேயிப் பூமி லெவாக்கும்
கடமை யெனப்படும்;பயனிதில் நான்காம்;
அறம்;பொருள்,இன்பம்,வீடெனு முறையே,
தன்னை யாளுஞ் சமர்த்தெனக் கருள்வாய்,
மணக்குள விநாயகா!வான்மறைத் தலைவா!
தனைத்தான் ஆளுந் தன்மைநான் பெற்றிடில்

எல்லாப் பயன்களும் தாமே எய்தும்,
அசையா நெஞ்சம் அருள்வாய்; உயிரெலாம்
இன்புற் றிருக்க வேண்டிநி இருதாள்
பணிவதே தொழிலெனக் கொண்டு
கணபதி தேவா! வாழ்வேன் களித்தே.

----

9. வெண்பா

களியுற்று நின்று கடவுளே!இங்குப்
பழியற்று வாழ்ந்திடக்கண் பார்ப்பாய்-ஒளிபெற்றுக்
கல்வி பலதேர்ந்து கடமையெலாம் நன்காற்றித்
தொல்விக்கட் டெல்லாம் துறந்து.

----

10. கலித்துறை

துறந்தார் திறமை பெரிததி னும்பெரி தாகுமிங்குக்

குறைந்தா ரைக்காத் தெளியார்க் குணவீந்து குலமகளும்
அறந்தாங்கு மக்களும் நீடூழி வாழ்கென அண்ட மெலாம்
சிறந்தாளும் நாதனைப் போற்றிடுந் தொண்டர் செயுந்தவமே.

----

11. விருந்தம்

தவமே புரியும் வகைய றியேன்,
    சலியா துறநெஞ் சறியாது,
சிவமே நாடிப் பொழுதனைத்துந்
    தியங்கித் தியங்கி நிற்பேனை
நவமா மணிகள் புனைந்தமுடி
    நாதா!கருணா லயனே!தத்
துவமா கியதோர் பிரணவமே!
    அஞ்செல் என்று சொல்லதியே

----

12. அகவல்

சொல்லினுக் கரியனாய்ச் சூழ்ச்சிக் கரியனாய்ப்
பல்லுரு வாகிப் படர்ந்தவான் பொருளை,
உள்ளுயி ராகி உலகங் காக்கும்
சக்தியே தானாந் தனிச்சுடர்ப் பொருளை,
சக்தி குமாரனைச் சந்திர மவுலியைப்

பணிந்தவ னுருவிலே பாவனை நாட்டி,
ஓமெனும் பொருளை உளத்திலே நிறுத்தி,
சக்தியைக் காக்குந் தந்திரம் பயின்று
யார்க்கும் எளியனாய், யார்க்கும் வலியனாய்,
யார்க்கும் அன்பனாய்,யார்க்கும் இனியனாய்,

வாழ்ந்திடட விரும்பினேன்;மனமே!நீயதை
ஆழ்ந்து கருதிஆய்ந் தாய்ந்து பலமுறை
சூழ்ந்து, தெளிந்து, பின் சூழ்ந்தார்க் கெல்லாம்
கூறிக் கூறிக் குறைவறத் தேர்ந்து,

தேறித் தேறிநான் சித்திபெற் றிடவே.

நின்னா லியன்ற துணைபுரி வாயேல்,
பொன்னால் உனக்கொரு கோயில் புனைவேன்;
மனமே!எனைநீ வாழ்வித் திடுவாய்!
வீணே யுழலுதல் வேண்டா,
சக்தி குமாரன் சரண்புகழ் வாயே!

----

13. வெண்பா

புகழ்வோம் கணபதிநின் பொற்கழலை நாளும்
திகழ்வோம் பெருங்கீர்த்தி சேர்ந்தே-இகழ்வோமே
புல்லரக்கப் பாதகரின் பொய்யெலாம்;ஈங்கிதுகாண்
வல்லபைகோன் தந்த வரம். 13

------

14. கலித்துறை

வரமே நமக்கிது கண்டீர் கவலையும் வஞ்சனையும்
கரவும் புலைமை விருப்பமும் ஐயமும காய்ந்தெறிந்து,
'சிரமீது எங்கள் கணபதி தாள்மலர் சேர்த்தெமக்குத்
தரமேகொல் வானவர்'எனறுளத் தேகளி சார்ந்ததுவே 14

----

15. விருத்தம்

சார்ந்து நிற்பாய் எனதுளமே,
    சலமும் கரவும் சஞ்சலமும்
பேர்ந்து பரம சிவாநந்தப்
    பேற்றை நாடி நாள்தோறும்
ஆர்ந்த வேதப் பொருள்காட்டும்
    ஐயன்,சக்தி தலைப்பிள்ளை,
கூர்ந்த இடர்கள் போக்கிடுநங்
    கோமான் பாதக் குளிர்நிழலே 15

------

16. அகவல்

நிழலினும் வெயிலினும் நேர்ந்தநற் றுணையாய்த்
தழலினும் புனலினும் அபாயந் தவிர்த்து
மண்ணினும் காற்றினும் பானினும் எனக்குப்
பகைமை யொன்றின்றிப் பயந்தவிர்த் தாள்வான்,

மௌன வாயும் வரந்தரு கையும்,
உடையநம் பெருமான் உணர்விலே நிற்பான்,
ஓமெனும் நிலையில் ஒளியாத் திகழ்வான்,
வேத முனிவர் விரிவாப் புகழ்ந்த
பிருஹஸ் பதியும் பிரமனும் யாவும்

தானே யாகிய தனிமுதற் கடவுள்,
யானென தற்றார் ஞானமே தானாய்
ுக்தி நிலைக்க மலவித் தாவான்,
சத்தெனத் தத்தெனச் சதுர்மறை யாளர்
நித்தமும் போற்றும் நிர்மலக் கடவுள்,

ஏழையர்க் கெல்லாம் இரங்கும் பிள்ளை,
வாழும் பிள்ளை, மணக்குளப் பிள்ளை,
வெள்ளாடை தரித்த விட்டுணு வென்று
செப்பிய மந்திரத் தேவனை
முப்பொழு தேத்திப் பணிவது முறையே.

----

17. வெண்பா

முறையே நடப்பாய், முழுமூட நெஞ்சே!
இறையேனும் வாடாய் இனிமேல்-கறையுண்ட
கண்டன் மகன்வேத காரணன் சக்திமகன்
தொண்டருக் குண்டு துணை. 17

----

18. கலித்துறை

துணையே! எனதுயிருள்ளே யிருந்து கடர்விடுக்கும்
மணியே! எனதுயிர் மன்னவனே! என் றன் வாழ்வினுக்கோர்
அணியே! எனுள்ளத்தி லாரமு தே! என தற்புதமே!
இணையே துனக்குரைபேன், கடைவானில் எழுஞ்சுடரே! 18

-----

19. விருத்தம்

சுடரே போற்றி! கணத்ததேவர்
துரையே போற்றி! எனக்கென்றும்
இடரே யின்றிக் காத்திடுவாய்,
எண்ணாயிரங்கால் முறையிட்டேன்!
படர்வான் வெளியிற் பலகோடி
கோடி கோடிப் பல்கோடி
இடறா தோடும் அண்டங்கள்
இசைத்தாய், வாழி இறையவனே!

----

20. அகவல்

இறைவி இறைவன் இரண்டும்ஒன் றாகித்
தாயாய்த் தந்தையாய், சக்தியும் சிவனுமாய்
உள்ளொளி யாகி உலகெலாந் திகழும்
பரம்பொரு ளேயோ! பரம்பொரு ளேயோ!
ஆதி மூலமே! அனைத்தையும் காக்கும்

தேவா தேவா! சிவனே! கண்ணா
வேலா! சாத்தா! விநாயகா! மாடா!
இருளா! சூரியா! இந்துவே! சக்தியே!
வாணீ! காளீ! மாமக ளேயோ!
ஆணாய்ப் பெண்ணாய் அலியாய், உள்ளது

யாதுமாய் விளங்கும் இயற்கை தெய்வமே!
வேதச் சுடரே, மெய்யாங் கடவுளே!
அபயம் அபயம் அபயம் நான் கேட்டேன்;
நோவு வேண்டேன், நூற் றாண்டு வேண்டினேன்,

அச்சம் வேண்டேன், அமைதி வேண்டினேன்;

உடைமை வேண்டேன், உன்துணை வேண்டினேன்;
வேண்டா தனைத்தையும் நீக்கி
வேண்டிய தனைத்தையும் அருள்வதுன் கடனே.

----

21. வெண்பா

கடமைதா னேது!கரிமுகனே! வையத்
திடம்நு யருள்செய்தாய், எங்கள்-உடைமைகளும்
இன்பங் களுமெல்லாம் ஈந்தாய்நீ யாங்களுனக்கு
என் புரிவோம் கைம்மா றியம்பு? 21

----

22. கலித்துறை

இயம்பு மொழிகள் புகழ்மறை யாகும்;எடுத்தவினை
பயன்படும்; தேவர் இருபோதும் வந்து பதந்தருவார்;
அயன்பதி முன்னோன் கணபதி சூரியன் ஆனைமுகன்
வியன்புகழ் பாடிப் பணிவார் தமக்குறும் மேன்மைகளே. 22

----

23. விருத்தம்

மேமைப் படுவாய் மனமே! கேள்
   விண்ணின் இடிமுன் விழுந்தாலும்,
பான்மை தவறி நடுங்காதே,
   பயத் தாலேதும் பயனில்லை;
யான்முன் னுரைத்தேன் கோடிமுறை,
   இன்னுங் கோடி மறைசொல்வேன்,
ஆன்மா வான கணபதியின்
   அருளுண்டு அச்சம் இல்லையே. 23

----

24. அகவல்

அச்ச மில்லை அமுங்குத லில்லை.
நடுங்குத லில்லை நாணுத லில்லை,
பாவ மில்லை பதுங்குத லில்லை
ஏது நேரினும் இடர்பட மாட்டோம்;
அண்டஞ் சிதறினால் அஞ்ச மாட்டோம்;

கடல்பொங்கி எழுந்தாற் கலங்கமாட்டோம்;
யார்க்கும் அஞ்சோம் எதற்கும் அஞ்சோம்;
எங்கும் அஞ்சோம் எதற்கும் அஞ்சோம்;
வான முண்டு, மாரி யுண்டு;
ஞாயிறும் காற்றும் நல்ல நீரும்

தீயும் மண்ணும் திங்களும் மீன்களும்
உடலும் அறிவும் உயிரும் உளவே;
தின்னப் பொருளும் சேர்ந்திடப் பெண்டும்,
கேட்கப் பாட்டும், காணநல் லுலகும்,
களிதுரை செய்யக் கணபதி பெயரும்

என்றுமிங் குளவாம்; சலித்திடாய்;ஏழை
நெஞ்சே!வாழி!நேர்மையுடன் வாழி!
வஞ்சகக் கவலைக் கிடங்கொடேல் மன்னோ!
தஞ்ச முண்டு கொன்னேன்
செஞ்சுடர்த் தேவன் சேவடி நமக்கே.

----

25. வெண்பா

நமக்குத் தொழில்கவிதை, நாட்டிற் குழைத்தல்
இமைக்பொழுதுஞ் சோராதிருத்தல்-உமைக்கினிய
மைந்தன் கணநாதன் நங்குடியை வாழ்விப்பான்;
சிந்தையே! இன்மூன்றும் செய்.

----

26. கலித்துறை

செய்யுங் கவிதை பராசக்தி யாலே செயப்படுங்காண்,
வையத்தைக் காப்பவள் அன்னை சிவசக்தி வண்மையெலாம்
ஐயத்தி லுந்துரி தத்திலுஞ் சிந்தி யழிவதென்னே!
பையத் தொழில் புரி நெஞ்சே!கணாதிபன் பக்திகொண்டே. 26

----

27. விருத்தம்

பக்தி யுடையார் காரியத்திற்
    பதறார் மிகுந்த பொறுமையுடன்
வித்து முளைக்குந் தன்மைபோல்
    பெல்லச் செய்து பயனடைவார்
சக்தி தொழிலே அனைத்துமெனிற்
    சார்ந்த நமக்குச் சஞ்சலமேன்?
வித்தைக் கிறவா!கணநாதா!
    மேன்மைத் தொழிலிற் பணியெனையே. 27

28. அகவல்

எனைநீ காப்பாய், யாவுமாந் தெய்வமே!
பொறுத்தா ரன்றோ பூமி யாள்வார்?
யாவும்நீ யாயின் அனைத்தையும் பொறுத்தல்
செவ்விய நெறி, அதில் சிவநிலை பெறலாம்;
பொங்குதல் போக்கிப் பொறையெனக் கீவாய்;

மங்கள குணபதி;மணக்குளக் கணபதி!
நெஞ்சக் கமலத்து நிறைந்தருள் புரிவாய்;
அகல்விழி உமையாள் ஆசை மகனே!
நாட்டினைத் துயரின்றி நன்கமைத் திடுவதும்,
உளமெனும் நாட்டை ஒருபிழை யின்றி

ஆள்வதும்,பேரொளி ஞாயிறே யனைய

சுடர்தரு மதியொடு துயரின்றி வாழ்தலும்
நோக்கமாக் கொண்டு நின்பதம் நோக்கினேன்
காத்தருள் புரிக, கற்பக விநாயகா!

கோத்தருள் புரிந்த குறிப்பரும் பொருளே!
அஞ்குச பாசமும கொம்பும் தரித்தாய்
எங்குல தேவா போற்றி!
சங்கரன் மகனே! தாளிணை போற்றி!

---

29. வெண்பா

போற்றி! கலியாணி புதல்வனே! பாட்டினிலே
ஆற்ற லருளி அடியேனைத்-தேற்றமுடன்
வாணிபதம் போற்றுவித்து வாழ்விப்பாய்! வாணியருள்
வீணையொலி என்நாவில் விண்டு 29

----

30. கலித்துறை

விண்டுரை செங்குவள் கேளாய் புதுவை விநாயகரே!
தொண்டுள தன்னை பராசக்திக் கென்றுந் தொடர்ந்திடுவேன்;
பண்டைச் சிறுமைகள் போக்கி என்னாவிற் பழுத்தகவைத்
தெண்தமிழ்ப் பாடல் ஒருகோடி மேலிடச் செய்குவையே. 30

----

31. விருத்தம்

செய்யாள் இனியாள் ஸ்ரீதேவி
    செந்தா மரையிற் சேர்ந்திருப்பாள்,
கையா ளெனநின் றடியேன்செய்
    தொழில்கள் யாவும் கைகலந்து
செய்வாள்;புகழ்சேர் வாணியுமென்
    னுள்ளே நின்று தீங்கவிதை
பெய்வாள்,சக்தி துணைபுரிவாள்;
    பிள்ளாய்!நின்னைப் பேசிடிலே. 31

------

32. அகவல்

பேசாப் பொருளைப் பேசநான் துணிந்தேன்;
கேட்கா வரத்தைக் கேட்கநான் துணிந்தேன்;
மண்மீ துள்ள மக்கள், பறவைகள்,
விலங்குகள், பூச்சிகள்,புற்பூண்டு,மரங்கள்;
யாவுமென் வினையால் இடும்பை தீர்ந்தே,

இன்பமுற் றன்புடன் இணங்கி வாழ்ந்திடவே
செய்தல் வேண்டும், தேவ தேவா!
ஞானா காசத்து நடுவே நின்றுநான்
'பூமண்ட லத்தில் அன்பும் பொறையும்
விளங்குக!துன்பமும்,மிடிமையம்,நோவும்.

சாவும் நீங்கிச் சார்ந்தபல் லுயிசெலாம்
இன்புற்று வாழ்க'என்பேன்!இதனை நீ
திருச்செவி கொண்டு திருவுளம் இரங்கி,
'அங்ஙனே யாகுக' என்பாய்,ஐயனே!
இந்நாள், இப்பொழு தெனக்கிவ் வரத்தினை
அருள்வாய்;ஆதி மூலமே! அநந்த
சக்தி குமாரனே! சந்திர மவுலீ!
நித்தியப் பொருளே! சரணம்
சரணம் சரணம் சரணமிங் குனக்கே.

----

33. வெண்பா

உனக்கேஎன் ஆவியும் உள்ளமும் தந்தேன்;
மனக்கேதம் யாவினைம் மாற்றி-'எனக்கேநீ,
நீண்டபுகழ் வாணாள் நிறைசெல்வம் பேரழகு
வேண்டுமட்டும் ஈவாய் விரைந்து. 33

----

34. கலித்துறை

விரைந்துன் திருவுள மென்மீ திரங்கிட வேண்டுமையா!
குரங்கை விடுத்துப் பகைவரின் தீவைக்கொழுத்தியவன்
அரங்கத் திலே திரு மாதுடன் பள்ளிகொண்டான்மருகா!
வரங்கள் பொழியும் முகிலே!என் னுள்ளத்து வாழ்பவனே! 34

----

35. விருத்தம்

வாழ்க புதுவை மணக்குடத்து
வள்ளல் பாத மணிமலரே!
ஆழ்க உள்ளம் சலனமிலாது!
அகண்ட வெளிக்கண் அன்பினையே
சூழ்க! துயர்கள் தொலைந்திடுக
தொலையா இன்பம் விளைந்திடுக!
வீழ்க கலியின் வலியெல்லாம்!
கிருத யுகந்தான் மேவுகவே. 35

----

36. அகவல்

மேவி மேவித் துயரில் வீழ்வாய்,
எத்தனை கூறியும் விடுதலைக் கிசையாய்;
பாவி நெஞ்சே! பார்மிசை நின்னை
இன்புறச் செய்வேன்;எதற்குமினி அஞ்சேல்;
ஐயன் பிள்ளை(யார்)அருளாள்ல உனக்குநான்

அபயமிங் களித்தேன்....நெஞ்(சே)
நினக்குநான் உரைத்தன நிலைநிறுத்தி(டவே)
தீயடைக் குதிப்பேன்,கடலுள் வீழ்வேன்,
வென்விட முண்பேன்;மேதினி யழிப்பேன்;
ஏதுஞ் செய்துனை இடரின் றிக் காப்பேன்;

மூட நெஞ்சே! முப்பது கோடி
முறையுனக் குரைத்தேன்,இன்னும் மொழிவேன்;
தலையிலிடி விழுந்தால் சஞ்சலப் படாதே;

ஏது நிகழினும்‘நமக்கென்?’ என்றிரு;
பராசக்தி யுளத்தின் படியுலகம் நிகழும்

நமக்கேன் பொறுப்பு?’ நான் என்றோர் தனிப்பொருள்
இல்லை;நானெனும் எண்ணமே வெறும்பொய்"
என்றான் புத்தன்;இறைஞ்சுவோம் அவன்பதம்,
இனியெப் பொழுதும் உரைத்திடேன்,இதை நீ
மறவா திருப்பாய், மடமை நெஞ்சே!

கவலைப் படுதலே கருநரகு, அம்மா!
கவலையற் றிருத்தலே முக்தி;
சிவனொரு மகனிதை நினக்கருள் செய்கேவே!
----
37. வெண்பா

செய்கதவம்!செய்கதவம்!நெஞ்சே!தவம் செய்தால்,
எய்த விரும்பியதை எய்தலாம்;-வையகத்ல்
அன்பிற் சிறந்த தவமில்லை;அன்புடையார்
இன்புற்று வாழ்தல் இயல்பு. 37

38.கலித்துறை

இயல்பு தவறி விருப்பம் விளைதல் இயல்வதன்றாம்
செயலிங்கு சித்த விருப்பிப் பின்பற்றும்;சீர்மிகவே
பயிலு நல்லன்பை இயல்பெனக் கொள்ளுதிர்பாரிலுள்ளீர்!
முயலும் விகைள் செழிக்கும் விநாயகன் மொய்ம்பினிலே. 38
----
39. விருத்தம்

மொய்க்குங் கவலைப் பகைபோக்கி,
முன்னோன் ருளைத் துணையாக்கி,

எய்க்கும் நெஞ்சை வலியுறுத்தி,
உடலை இரும்புக் கிணையாக்கிப்
பொய்க்குங் கலியை நான்கொன்று
பூலோ கத்தார் கண்முன்னே,
மெய்க்குங் கிருத யுகத்தினையே
கொணர்வேன், தெய்வ விதியிஃதே 39

----

40. அகவல்

விதியே வாழி!விநாயகா வாழி!
பதியே வாழி! பரமா வாழி!
சிதைவினை நீக்கும் தெய்வமே, போற்றி!
புதுவினை காட்டும் புண்ணியா,போற்றி!
மதியினை வளர்க்கும் மன்னே,போற்றி!
இச்சையும் கிரியையும் ஞானமும் என்றாக்கும்
மூல சக்தியின் முதல்வா போற்றி!
பிறைமதி சூடிய பெருமான் வாழி!
நிறைவினைச் சேர்க்கம் நிர்மலன் வாழி!
காலம் மன்றையும் கடந்தான் வாழி!
சக்தி தேவி சரணம் வாழி!
வெற்றி வாழி! வீரம் வாழி!
பக்தி வாழி! பலபல காலமும்
உண்மை வாழி! ஊக்கம் வாழி!
நல்ல குணங்களே நம்மிடை யமரர்
பதங்களாம்,கண்டீர்!பாரிடை மக்களே!
கிருத யுகத்தினைக் கேடின்றி நிறுத்த
விரதம்நான் கொண்டனன்;வெற்றி
தருஞ்சுடர் விநாயகன் தாளிணை வாழியே! 40

----

122. The Garland of Fourfold Gems on Vinayaka

1918

1. For valiancy in words, O my Lord!

The bards of power invoke Thee, whenever
They begin to compose a work; for this
Work too, on Thee, Thou alone art invoked.

2. Our sole refuge Thou; thy grace our refuge;
1, a cur, did many a sin commit;
Fatigued I come seeking Thee; with lips sealed
In silence, I will for thy flower-feet, write
Hymns of Tamil, full effulgent as flame.

3. Work done in sooth is thy work; do bless us
That we may become great; Earth, Air and Space
Thou didst create in times of yore; O Lord!
Four-faced Brahma! Thou of elephant's face!
Thy guarding hand circles Vani in love;
O Karpaka on lotus enthroned!

4. Hail Lord-God Karpaka-Vinayaka!
Hail Deity of Divine Intelligence!
Hail flower-feet of the Elephant-Faced!
Hail His feet of Grace whose face is the Veda!
He is the God of Creation, Lord of bards! Indra's Guru,
Son of Him who in me
Inly shines sporting the crescent in His crown!
Let us embosom the feet of Ganapati;
For varied are the resulting virtues
To which you do now listen: Inner ear
Will open; the eyes of soul will shine bright;
Flame will issue; manliness will mature;
In all directions the Flag of Triumph
Can sure be unfurled; the venomous adder

Can be held in hand; by fierce enmity,
Ills and venom undaunted, can flourish
Very well, rid of sorrows; fear will cease;
Elixir will flow; arts and sacrifices
Will grow; immortality -- here and now --
Can be attained; realise these to be true.

5. Realise, do realise, O ye of the world!
Enjoy here the bliss of the celestials
Hail Ganapati as the Flame of Wisdom;
Bow at his lotus-feet in immense love.

6. I hold thy feet pressing my eyes on them,
Ganapati! I should author many works;
I should perform good deeds and no blemish
Should beset them even for a second;
Be it known that my aim is to stablish
Your Sceptre in the kingdom of my mind.

7. Ganapati! let me relate the boons I need;
Hearken to me; no stir should agitate
My mind; no murk ever cloud my intellect;
At my mere wish, you should cause me enter
Thy beatitude of silence; great wealth
Coupled with a life of hundred summers,
Thou shouldst, my Lord, deign to bestow on me,

8. Duties indeed are: to control- the mind;
To rid the misery of others; to pray
For the welfare of others; to worship
The One -- the Protector of all the worlds

Who is hailed as the Lord Vinayaka
Spear-holding Kumara, Narayana,
The Lord in whose matted hair flows the river,
The Deity called Allah or Jehovah --,
Variously hailed and worshipped by men
Of other nations in joy; the Being
Supernal that is beloved of Lakshmi.
Saraswati and Uma! these four indeed
Are duties to everyone in this world.
Four are the fruits of these; they are in sooth
Righteousness, Wealth, Joy and Bliss of Release.
O Manakkula Vinayaka! Great Lord
Of Heavenly Scriptures! grant me the skill
To rule myself; if I come by the power
To govern myself, all shall stand fulfilled.
Grant me faith unshakable; O Ganapati!
To serve all lives worshipfully, I will
My duty deem and live in delight great.

9. Rid of all shackless of ancient karma
Full well must I discharge my duties all;
All light-giving learning I must possess;
For this O Lord, bestow on me thy looks
Of grace that I may live here blemishless.

10. Great indeed is the excellence of men
Of renunciation; but greater still is
The tapas of those devotees who help
The unfortunate and feed the lowly
And who pray unto the Lord that rules well
All the planets for the welfare and long life

Of all chaste women and righteous people.

11. I know not tapas to perform; my heart
Knows not stillness; I seek Siva, but stand
Bewildered all the time; O Lord whose crown
Is studded with nine types of gems pure!
Sea of mercy! O pranva tatva!
(I implore Thee humbly); bid me; "Fear not."

12. Ineffable, beyond all devices
The divine Ens pervades good many forms;
As inner life, It sustains the universe
Being non-pareil power self-effulgent;
Him worship, the Son of Sakti, the Lord
Whose crown sports the crescent! Be one with Him
In yogic meditation with omkar
Resounding in the soul; learning the art
Of enshrining sakti, I desire to live
Humble, strong, dear and sweet to everyone.
O mind, reflect on this with concern deep;
On this do ponder again and again;
Let contemplation grant you clarity;
Then dispense this to them that surround you;
Proclaim, loud proclaim this blemishlessly;
Thus if you enable me to pass muster
And attain beatitudes, if you thus
Help me, as suits your capacity,
I will Build for you a temple of gold; O mind,
Help me live well; fret not in vain; do praise
The Palladium -- the Son of Sakti.

13. We will ever extol thy golden feet!
Twinned with great glory, we will, Ganapati
Flourish; we will dispraise the falsehoods
Of the base sinners demoniacal:
These indeed are the boons of Vallapesa

14. Behold our boon! We quell and throw away
Worry, deception, concealment, meanness,
Desire and doubt; on our head we adorn
The flower-feet of Ganapati; the bliss in us
Proclaims: "Can the heavenly lords equal us?"

15. Of deceit, concealment and restlessness
Rid, seek divine bliss of Siva and take,
O my heart, umbrage under the cool feet
Of Him, the First Son of Sakti, the King
Who averts the onslaught of troubles, the Lord
That daily reveals the vedas' import true.

16. In shine and shade He is my goodly aid;
From dangers of fire and water He saves;
He quells my fear of earth, air and sky too;
He rules me safe from the elements' fury;
He has soul-piercing eyes which uplift
The soul, silent mouth and boon-bestowing hand;
Our Lord pervades our consciousness; He thrives
As the Sound of Om; the Vedic Rishis
Wide acclaim His praise; He is Brahaspati
Brahma and all rolled into One; He is.
The peerless deity; He is the Wisdom
Of those who have shed I-ness and My-ness;

He is the seed original for the state Of Mukti;
He is the Sat, the Tat, the Lord
Blemishless who is daily hailed by those
Versed in Vedas four; He is the Son who
Regards the poor with sympathy; He is
The Everlasting Lord of Manakkulam;
As Vishnu of white habiliments; He is
Hailed by the mantras; in fitting worship
'Tis our duty to hail Him thrice a day.

17. O foolish heart, behave well; do not feel
Wilted even for a second; the Son
Of the blue-throated Lord -- the cause of Vedas
Sakti's son -, is aid sure for devotees.

18. O Aid Coruscating Gem of my life!
O King of my life! Jewel of my life!
Nectar of my bosom! O my marvel!
Can aught equal Thee? Horizon's lustre bright!

19. Hail lustre! hail Lord of the Deva-Hosts!
I do beseech Thee a myriad times;
Thou shouldst ever deign to save me from troubles;
O God! Thou hast harmoniously set
Billions and billions of many billions
Of planets which pirouette; praise be!

20. Art Thou the Ultimate, the Absolute
Who as inner light glows in all the worlds
As Mother, Father, Sakti and Siva
The Lord-God and His consort getting oned!

Oh beginningless Origin, God of gods
That protects all! Șiva: Kanna! Vela!
Sattha! Vinayaka! Mada! Irula! Surya!
Indra! Sakti! Vani! Kali! Mother great!
Oh Natural Deity that doth in all
Manifest as man, woman and the sexless!
Lustre of Vedas! God of truth perfect!
Refuge, refuge, refuge, I do beseech.
Rid me of ills; a life of hundred years
Grant me; rid me clean of fear; grant me peace;
I seek not possessions; I seek thy help;
Remove all that is not good as unwanted
And grant me all that is good as needed.

21. Is there aught as duty, O Lord who has
For his head an elephant's? Thy grace abounds
In the world; Thou gavest us lordship and joy;
Pray, tell us: Can we ever Thee repay?

22. Uttered words will become famous scriptures;
Work undertaken will bear fruit; Devas
Will grant boons night and day; Ganapati was
Even before Brahma; He is Surya.
Great will be the attainments of those who
Hymn His great glory and bow before Him,
The Lord whose visage is an elephant's.

23. O mind, may you attain greatness! Listen:
Even if a bolt from the sky should fall
Swerve not from your state; nor should you tremble;
Of what avail is fear? I have told you

Before, a million times; I will yet tell you
A million times; the grace of Ganapati
Who is anma, is there; no more is fear.

24. Fear ceasing, ceases depression;
Trembling ceasing, ceases shame;
Sinning ceasing, ceases skulking;
We will not troubled be, what though
The happening be; the universe
May go to pieces; but afraid
We will not be; the sea may in
Tumultous billows rise aloft;
But unworried will we be; we will
Be afraid of none and nought can
Put us to fright; nor place nor time
Can affright us; the heavens are there;
Rain will pour; Sun; Wind and Water good,
Fire, Earth, Moon and stars, body, brain
And life are there. Edibles to eat,
Belle for union, airs for the ears,
Goodly world to behold, the name
Of Ganapati gladly on the lips;
These are ever here; be not vexed
O my poor heart! May you flourish
And flourish righteously, no room
Shall you to deceitful worry
Yield; the beauteous feet of the Lord --
Bright-rayed --, are our refuge, this reckon.

25. We build the lofty rhyme; our country we serve;
We idle not even for a second;

The Son dear to Uma will cause our line
To prosper; dear soul, these three do perform.

26. Lo, poetry writ is by Parasakti writ;
'Tis Mother Siva-Sakti that guards the world;
What boots it to spill and waste your talent
In doubt and speed? Work without haste, O heart
Devoted to the Lord of Heavenly Hosts!

27. Men of devotion work without commotion;
With patience great, like the seed germinating
They work slowly and are crowned with achievement.
If all be the work of Sakti, why then
Should we flurry when we are with Sakti?
O Lord of Arts and Science! O Gananata!
I pray Thee ply me in work ennobling.

28. May Thou save me, O God who art all!
They who bear patiently aren't these who can
The world govern: If Thou art all, to bear
With all is the good and righteous way; in that
Siva's state can be attained; of fury
Rid me; grant me patience, auspicious Lord
Of goodness! O Ganapati of Manakkulam!
Enshrined in the heart of lotus, shower grace
O beloved Son of wide-eyed Uma!
To cause the nation prosper without misery,
To rule without any ills the kingdom of mind,
To live sans misery with an intellect
Lustrous like the Sun, I cast on thy feet
Looks of worship; do grant grace and save me;

Karpaka-Vinayaka, grant grace and save me.
In harmony didst make all the worlds,
O Being unknowable! Thou dost sport
Ankus, cord and tusk; O Lord of our clan
Hail: Hail hallowed feet of Sankara's Son!

29. Hail Kalyani's Son! Grant me valiancy
in singing; make me steadfast hail the feet
Of Vani that I may prosper and from
My tongue emanate the Sound of Vani's Vina!

30. I will declare my intent; hear me please
O Puduvai Vinayaka! I will always
Serve thy mother Parasakti; rid me of
My former weaknesses and make my tongue
Revel in a million Tamil songs rich with
The sweetness of mellow mellifluence.

31. The Red one, She who is sweet Sri Devi,
She, the One on the red-lotus enthroned,
She will sure lend her hand to all my work
Which I perform as her plighted servant.
Famed Vani too abiding in me
Will rain poesy; Sakti will help me
O Son of Lord-God, if I do hail Thee.

32. I have willed, aye, to speak the not-spoken;
I have willed, aye, to seek the boon not-sought.
People on earth, birds, animals, insects, grass,
Herbs, trees -- all these by my act, freed of let,
Must be made to live, Lord of lords, in joy

Love and concord; from Wisdom's Vast Expanse
I will proclaim: "May love and forbearance
On earth prosper; rid of pain, penury,
Illness and death, may all lives in delight
Dwell." This should, O Lord, reach thy ears divine
And Thou shouldst, by mercy moved say
: "Amen" Now this day, do bestow to me this boon
O Source Original: Son of Sakti manifold!
Wearer of the crescent! Being eternal!
Refuge, refuge, refuge in Thee, I seek.

33. I had dedicated my life and heart
To Thee only; pray, rid all my distress;
Thou shalt at once, to the utmost limit
Of my longing grant me enduring fame,
Length of days, abundant wealth and beauty,

34. Hasten to grant me mercy, O my Sire!
O Nephew of Him who with His consort
Is enshrined in Arankam; by a monkey
He gutted with fire the isle of His enemies!
O boon-pouring cloud: Dweller in my heart!

35. Hail the jewelled flower-feet of the Lord
Of munificence -- Vinayaka of Putuvai
Manakkulam! May heart be stilled in silence;
May love alone embrace the wide, wide spheres;
May sorrows perish; may unending joy.
Issue; may the power of Kali go down;
May ever-righteous Krita-Yuga reign.

36. Again and yet again into misery
You fall; you would not long for liberty
However much I goad you, O sinner-heart!
I will make you happy on earth; fear not
Hence for aught; by the grace of the great Son
I grant you refuge; O heart, never fear!
To stablish my assurances to you
I will jump into the pit of fire; fall
Into the ocean; eat dreaded poison;
Destroy the world; do anything to save you
From troubles; O foolish heart, I told you
Three hundred million times; I 'll yet repeat;
Flurry not if thunder falls on your head;
Come what may; think: "What is that unto us?"
The world moves on by Parasakti's grace;
Why then aught of burden for us? There is
No such independent being as 'I';
"The very thought of 'I' is a falsehood."
Thus spake the Buddha; let us hail his feet;
I shall not repeat this henceforth; neither
Should you forget this, O my foolish heart!
Worrying indeed is black inferno;
Liberation from worry is Freedom;
May the Son of Siva grant this to you.

37. Do tapas; tapas do; O heart, if you
Do tapas, desires fructify; than love
There is no greater tapas in the world;
Happy life is the nature of those that love.

38. Unnatural desire shall not flourish;

Deed follows mind's desire; great love married
To growing glory should, O you on earth,
Be by you cultivated; work essayed
Will then thrive by the power of Vinayaka!

39. I will quell hostile and swarming worries;
The grace of Ancient One shall be my aid;
I will endow with strength the drooping heart;
I will make the body like unto steel;
I will kill Kali -- the base falsifier;
Even as all men on earth witness it
I will usher in Krita-Yuga true.
Know this to be the very will of God.

40. Hail will divine! Hail Vinayaka!
Hail Lord! Hail God the Absolute
Hail God who doth ruin ruination!
Hail Righteous One who doth fresh work
Reveal! Hail the King who fosters.
The intellect! Hail Mula-Sakti
That doth manifest as iccai
Kiriyai and gnanam! Hail Lord-God
That wears the crescent! Hail the Pure One
That grants fulfilment! Hail Him that
Doth transcend threefold time! Hail feet
Of Saktidevi! Hail triumph!
Hail heroic bravery true!
May devotion thrive for aeons
Many many; may Truth flourish;
May ardour flourish; lo, ye men
Of earth, the good gunas in us

Alone are deathless beatitudes.
I have vowed to stablish firmly
Krita-Yuga; the feet twain of Him,
The lustrous Vinayaka, do hail
That triumph may never you fail.

- T.N.R.

Note: This poem appeared in a book-form in 1929. It then contained only 38 stanzas. The writing of Bharati had by then become fudged in certain places. With the help of Desika Vinayakam Pillai and Kavi-Yogi Suddhananda Bharati, Bharati Prachuralayam brought out an edition is 1936 which contained all the forty stanzas.

The date of this work is given by us as 1918 for the following reason. In a letter dated 3-8-1918 Bharati wrote to his brother Thiru C.Vis vanatha Iyer as follows:- "Tiruppayanam V.Ramaswami Iyengar took from me "Vinayaka Stotra" (a Tamil work) for publication. He has not yet printed it and sent it to me. Tell him to expedite the printing of "Vinayaka Stotra" and send me the printed books ..."
From this it is inferable that the work was composed in 1918.
The translation here given follows the 1930 edition so far as the first 38 stanzas are concerned.

----

123. முருகன் பாட்டு

ராகம் -நாட்டைக் குறிஞ்சி தாளம் – ஆதி

பல்லவி

முருகா! முருகா! முருகா!
சரணங்கள்

வருவாய் மயில் மீதினிலே
வடிவே லுடனே வருவாய்!

தருவாய் நலமும் தகவும் புகழும்
தவமும் திறமும் தனமும் கனமும் (முருகா)

அடியார் பலரிங் குளரே,
அவரை விடுவித் தருள்வாய்!
முடியா மறையின் முடிவே! அசுரர்
முடிவே கருதும் வடிவே லவனே! (முருகா)

சுருதிப் பொருளே, வருக!
துணிவே, கனலே, வருக!
சுருதிக் கருதிக் கவலைப் படுவார்
கவலைக் கடலைக் கடியும் வடிவேல். (முருகா)

அமரா வதிவாழ் வுறவே
அருள்வாய்! சரணம்! சரணம்!
குமரா பிணியா வையுமே சிதறக்
குமுறும் சுடர்வே லவனே சரணம்! (முருகா)

அறிவா கியகோ யிலிலே
அருளா கியதாய் மடிமேல்
பொறிவே லுடனே வளர்வாய்! அடியார்
புதுவாழ் வுறவே புவிமீ தருள்வாய்! (முருகா)

குருவே! பரமன் மகனே!
குகையில் வளருங் கனலே!
தருவாய் தொழிலும் பயனும் அமரர்
சமரா திபனே! சரணம்! சரணம்! (முருகா)

----

123. Muruka My Lord

O Muruka, Muruka, Muruka!

1. Come on the peacock

with burnished lance:

merit, worth, fame, penance,

ability, wealth, firmness --

their giving is Thine.

2. Here are the imprisoned devotees:
liberate them! You are
the end of the endless scriptures
the divine destroyer
of the demons.

3. Spirit of the Vedas! Come!
O heroism, o flame!
O javelin that dries up
the sea of worries
of the woe begone.

4. O my friend that inherits
the heavens of the ideal!
my homage! blazing warrior
that erupts fierily to destroy ills.

5. Adorned with the shiny spear
you sit in the Temple of Light,
on the lap of Mother Grace;
come on earth to grant
the New Life.

6. Teacher! Child of the Supreme!
Fire blazing in the cave!
give us work and the fruits thereof.
Chief of immortals,
my homage!

- P.N.

----

124. ஸ்ரீ எட்டயபுரம் மகாராஜ ராஜேந்த்ர ஸ்ரீ வெங்கடேசு ரெட்டப்ப பூபதி அவர்கள் சமூகத்துக்கு கவிராஜ ஸ்ரீ.சி.சுப்பிரமணிய பாரதி எழுதும் ஓலைத் தூக்கு

ராஜமகா ராஜேந்த்ர ராஜகுல
சேகரன் ஸ்ரீ ராஜ ராஜன்,
தேசமெலாம் புகழ்விளங்கும் இளசைவெங்க
டேசுரெட்ட சிங்கன் காண்க.
வாசமிகு துழாய்த் தாரான் கண்ணனடி
மறவாத மனத்தான்,சக்தி
தாசனெனப் புகழ்வளரும் சுப்ரமண்ய
பாரதிதான் சமைத்த தூக்கு.

மன்னவனே!தமிழ்நாட்டில் தமிழறிந்த
மன்னரிலை யென்று மாந்தர்
இன்ன லுறப் புகன்றவசை நீமகுடம்
புனைந்த பொழு திரிந்த தன்றே!
சொன்னலமும் பொருணலமும் சுவைகண்டு,
சுவைகண்டு,துய்த்தத் துய்த்துக்
கன்னலிலே சுவையறியுங் குழந்தைகள்போல்
தமிழ்ச்சுவைநீ களித்தா யன்றே!

புவியனைத்தும் போற்றிடவான் புகழ்படைத்துத்
தமிழ்மொழியைப் புகழி லேற்றும்
கவியரசர் தமிழ்நாட்டுக் கில்லையெனும்
வசையென்னாற் கழிந்த தன்றே!
“சுவைபுதிது,பொருள்புதிது,வளம்புதிது,
சொற்புதிது சோதி மிக்க
நவகவிதை,எந்நாளும் அழியாத
மகாகவிதை”என்று நன்கு.

பிரான் ஸென்னும் சிறந்தபுகழ் நாட்டிலுயர்
புலவோரும் பிறரு மாங்கே
விராவுபுக ழாங்கிலத்தீங் கவியரசர்
தாமுமிக வியந்து கூறிப்

பராவி யென்தன் தமிழ்க்கவியை மொழிபெயர்த்துப்
போற்றுகின்றார்;பாரோ ரேத்துந்
தராதிபனே!இளசை வெங்க டேசுரெட்டா!
நின்பால்அத் தமிழ் கொணர்ந்தேன்.

வேறு

வியப்புமிகும் புத்திசையில் வியத்தகுமென்
கவிதையினை வேந்த னே!நின்
நயப்படுசந் நிதிதனிலே நான்பாட நீகேட்டு
நன்கு போற்றி,
ஜயப்பறைகள் சாற்றுவித்துச் சாலுவைகள் பொற்பைகள்
ஜதிபல் லக்கு,
வயப்பரிவா ரங்கள்முதற் பரிசளித்துப் பல்லூழி
வாழ்க நீயே!

----

124. Epistle to the Rajah of Ettaiyapuram-I

2-5-1919.

1. May Ilacai Venkatesu Retta Singh
Of global renown, verily the King
Of kings, Scion of royal dynasty,
The Lord Indra of monarchs, this peruse.
This is the Epistle of Sakti Dasan
The famed Subramania Bharati Ever devoted to the feet of Kannan,
The wearer of the fragrant basil-wreath.

2. O King, the obloquy that in the land
Of Tamils, no king was in Tamil versed,
Was voiced forth in great pain by the people
Even at the time of your coronation.
Did you not taste and taste in sheer delight
The excellences of words and their import

Even as children, the sugar-cane?
You did revel in the taste of Tamil.

3. The stigma that there was no lord of bards
For the land of Tamils, who could uplift
Sky-high the Tamil tongue, that the whole world
May hail it, ceased to be, because of me.
"Taste is new; meaning is new; new indeed
Is this fecundity and new the words;
Aflame with the novel marvel is this;
This poesy great is deathless for ever."

4. Thus the lofty poets of gloried France,
Others and the renowned emperor sweet
Of English bards hail it, struck with wonder
And celebrating my poesy true
They have in their tongues transcreated it.
O lord of earth, by the world ever praised
O King Ilacai Venkatesu Retta I bring unto you that Tamil indeed.

5. In enchanting tunes ever-new, I must sing
My numbers marvellous, oh mighty king,
In your eminent court of excellence;
To that must you listen in rapture great.
Bid triumphal drums resound and to me
Gift ornate palanquins, robes of honour,
Bags of gold and retinues of servants.
Thus may you, O King, flourish for ever!

-

T.N.R.

Note: The manuscript copy of the Tamil original is available.

The 1937 edition of Bharati Prachuralayam mentions the date of this poem as 2-5-1919.

This is also corroborated by Chitra Bharati.

----

125. ஸ்ரீ எட்டயபுரம் ராஜ ராஜேந்த்ர மாகராஜ வெங்கடேசு ரெட்டப்ப பூபதி அவர்கள் சமூகத்துக்கு எழுதும் சீட்டுக் கவிகள்.

பாரிவாழ்ந் திருந்த சீர்த்திப் பழந்தமிழ் நாட்டின் கண்ணே
ஆரிய!நீயிந் நாளில் அரசுவீற் றிருக்கின் றாயால்;
காரியங் கருதி நின்னைக் கவிஞர்தாங் காணவேண்டின்
நேரிலப் போதே யெய்தி வழிபட நினைகி லேயோ?

விண்ணள வுயர்ந்த கீர்த்தி வெங்கடேசு ரெட்டமன்னா!
பண்ணள வுயர்ந்த தென்பணி பாவள வுயர்ந்த தென்பா
எண்ணள வுயர்ந்த வெண்ணில் இரும்புகழ்க் கவிஞர் வந்தால்,
அண்ணலே பரிசு கோடி அளித்திட விரைகி லாயோ?

கல்வியே தொழிலாக் கொண்டாய்!கவிதையே தெய்வமாக
அல்லுநன் பகலும் போற்றி அதைவழி பட்டுநின்றாய்!
சொல்லிலே நிகரி லாத புலவர்நின் சூழ லுற்றால்
எல்லினைக் காணப் பாயும் இடபம்போல் முற்ப டாயோ?

எட்டயபுரம் 1919-ம் வருடம் மே மாதம் 2உ

----

125. Epistle to the Rajah of Ettaiyapuram-I

3-5-1919.

1. Over ancient Tamilnad of glory
By great Pari ruled, Oh Arya, you wield
Your sceptre this day; if on purpose, bards
Do desire your audience, would you not
Fulfil it all, then and there and hail them?

2. King Venkatesu, sky-high is your famę;
My music is high as music itself;
My Muse, is as high as Muses themselves;
If gloried poets, great as Thought itself,
Numberless throng seeking you, Oh Patron,
Would you not grant them a billion guerdons?

3. Learning constitutes your whole vocation;
Muse you worship night and day; if great bards
Of peerless words come seeking your presence,
Would you not in delight leap like the bull
That rushes forth to greet the light of sun?

- T.N.R.

Note: The manuscript copy of the Tamil original is available.

Not getting a reply for his letter sent on the previous day, Bharati wrote this letter in verse.

----

126. செந்தமிழ் நாடு

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே -- இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே -- எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே -- ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே -- (செந்தமிழ்) 1

வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு -- உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ்நாடு -- நல்ல
காதல் புரியும் அரம்பையர் போல்இளங்
கன்னியர் சூழ்ந்த தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்) 2

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு -- தமிழ்

கண்டதோர் வையை பொருனைநதி -- என
மேவிய யாறு பலவோடத் -- திரு
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு. (செந்தமிழ்) 3

முத்தமிழ் மாமுனி நீள்வரையே -- நின்று
மொய்ம்புறக் காக்குந் தமிழ்நாடு -- செல்வம்
எத்தனை யுண்டு புவிமீதே -- அவை
யாவும் படைத்த தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்) 4

நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே -- நின்று
நித்தம் தவஞ்செய் குமரிஎல்லை -- வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ்நாடு. (செந்தமிழ்) 5

கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு -- புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு -- நல்ல
பல்வித மாயின சாத்திரத்தின் மணம்
பாரெங்கும் வீசும் தமிழ்நாடு. (செந்தமிழ்) 6

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே -- தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு -- நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி காரமென்றோர் மணி
யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு. (செந்தமிழ்) 7

சிங்களம் புட்பகம் சாவக -- மாகிய
தீவு பலவினுஞ் சென்றேறி -- அங்கு
தங்கள் புலிக்கொடி மீன்கொடியும் நின்று
சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு. (செந்தமிழ்) 8

விண்ணை யிடிக்கும் தலையிமயம் -- எனும்
வெற்பை யடிக்கும் திறனுடையார் -- சமர்
பண்ணிக் கலிங்கத் திருள்கெடுத்தார் தமிழ்ப்
பார்த்திவர் நின்ற தமிழ்நாடு. (செந்தமிழ்) 9

சீன மிசிரம் யவனரகம் -- இன்னும்
தேசம் பலவும் புகழ்வீசிக் -- கலை

ஞானம் படைத்தொழில் வாணிபமும் மிக
நன்று வளர்த்த தமிழ்நாடு. (செந்தமிழ்)

----

126. Good Old Tamil-Land

1. When the words resound,
'Good old Tamil-Land!'
Dulcet streams of honey
Flow into our ear:
When the words resound,
'Land of all our sires!'
A potent power indeed
Is born in our breath.   When the words .....

2. Filled with Vedic lore,
is our Tamil-Land:
Packed with chivalry
Is our Tamil-Land:
Maidens making love
Like celestial nymphs
Teem on every side In our Tamil-Land.   When the words ....

3. The Kaveri, the South Pennar,
And the Palar river,
And the Vaikai, witness of gloried Tamil
And the Porunai river,
All these famous streams
Flow through and nourish
The rich and fair terrain
Of our Tamil-Land.   When the words ....

4. The lofty mountain range
Of Triple-Tamil's sage
Stands as a mighty guard
Of our Tamil-Land.
The various riches which abound
Upon this spacious earth
Are all found together
In our Tamil-Land.   When the words ....

5. One border is the edge
Of the blue ocean's wave,
Where the virgin Goddess stands
Ever in penance rare;
At the north is Vishnu's Hill: Between these borders two
Compact of boundless fame
Is our Tamil-Land.   When the words ....

6. It gave Valluvar the Great
For all the world to have:
And the fame rose sky high
Of our Tamil-Land.
It made a necklace of gems,
Named 'The Lay of the Anklet'
Which grips enraptured hearts
In our Tamil-Land.   When the words ....

7. Of those that went to Ceylon,
And to Pushpaka, and Java,
And many other islands too,
And settled as dwellers there
Planting their countries' flags

Blazoned with the Tiger, and the Fish,
And made them stand supreme,
This is the Mother land.   When the words ....

8. They are the men of might
Who dared to dash against
The hills of the Himalayan range
Whose heads knock at heaven:
They once waged a fierce war
Shattering Kalinka's might,
They the stable Tamil Kings
Of our Tamil-Land   When the words ....

9. The fame spread far and wide
Among the Chinese, and the Egyptians,
And in the Greek and Arab homelands,
And in other lands as well,
Of their Arts, and Mystic Wisdom,
And techniques of War and Trade,
For these were nurtured well indeed
In our Tamil-Land   When the words ....

- P.N.A.

Note: The Tamil original forms part of Nattu-p-pattu by Parali Su. Nellai Appar. published in 1919

----

127. பாரத தேசம்

[ராகம் -- புன்னாகவராளி]

பல்லவி

பாரத தேசமென்று பெயர்சொல்லுவார் -- மிடிப்
பயங்கொல்லு வார்துயர்ப் பகைவெல்லுவார்.

சரணங்கள்

வெள்ளிப் பனிமலையின் மீதுலவு வோம் -- அடி
மேலைக் கடல்முழுதும் கப்பல் விடுவோம்
பள்ளித் தலமனைத்தும் கோயில்செய்கு வோம் எங்கள்
பாரத தேசமென்று தோள்கொட்டுவோம். (பாரத) 1

சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம்
சேதுவை மேடுறுத்தி வீதி சமைப்போம்
வங்கத்தில் ஓடிவரும் நீரின் மிகையால்
மையத்து நாடுகளில் பயிர்செய்குவோம். (பாரத) 2

வெட்டுக் கனிகள் செய்து தங்கம் முதலாம்
வேறு பலபொருளும் குடைந் தெடுப்போம்
எட்டுத் திசைகளிலுஞ் சென்றிவை விற்றே
எண்ணும் பொருளனைத்தும் கொண்டு வருவோம். (பாரத) 3

முத்துக் குளிப்பதொரு தென் கடலிலே
மொய்த்து வணிகர்பல நாட்டினர் வந்தே
நத்தி நமக்கினிய பொருள் கொணர்ந்து
நம்மருள் வேண்டுவது மேற் கரையிலே (பாரத) 4

சிந்து நதியின்மிசை நிலவினிலே
சேரநன் னாட்டிளம் பெண்களுடனே
சுந்தரத் தெலுங்கினிற் பாட்டிசைத்துத்
தோணிக ளோட்டிவிளை யாடிவருவோம். (பாரத) 5

கங்கை நதிப்புறத்துக் கோதுமைப்பண்டம்
காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்ளுவோம்
சிங்க மராட்டியர்தம் கவிதை கொண்டு
சேரத்துத் தந்தங்கள் பரிசளிப்போம். (பாரத) 6

காசி நகர்ப்புலவர் பேசும் உரைதான்

காஞ்சியில் கேட்பதற்கோர் கருவி செய்வோம்
ராசபுத் தானத்து வீரர் தமக்கு
நல்லியற் கன்னடத்துத் தங்கம் அளிப்போம். (பாரத) 7

பட்டினில் ஆடையும் பஞ்சில் உடையும்
பண்ணி மலைகளென வீதி குவிப்போம்
கட்டித் திரவியங்கள் கொண்டுவருவார்
காசினி வணிகருக்கு அவை கொடுப்போம். (பாரத) 8

ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம்செய் வோம்
ஆலைகள் வைப்போம் கல்விச் சாலைகள் வைப்போம்
ஓயுதல் செய்யோம்தலை சாயுதல் செய்யோம்
உண்மைகள் சொல்வோம் பல வண்மைகள் செய்வோம். (பாரத) 9

குடைகள் செய்வோம் உழு படைகள் செய்வோம
கோணிகள் செய்வோம் இரும் பாணிகள்செய்வோம்
நடையும் பறப்புமுணர் வண்டிகள்செய்வோம்
ஞாலம் நடுங்கவரும் கப்பல்கள் செய்வோம். (பாரத) 10

மந்திரம் கற்போம்வினைத் தந்திரங் கற்போம்
வானை யளப்போம் கடல் மீனையளப்போம்
சந்திர மண்டலத்தியல் கண்டுதெளிவோம்
சந்தி தெருப்பெருக்கும் சாத்திரம் கற்போம். (பாரத) 11

காவியம் செய்வோம்நல்ல காடுவளர்ப்போம்
கலை வளர்ப்போம்கொல்ல ருலைவளர்ப்போம்
ஓவியம் செய்வோம்நல்ல ஊசிகள்செய்வோம்
உலகத் தொழிலனைத்து முவந்துசெய்வோம். (பாரத) 12

----

127. Bharat Desam

1919

Uttering the very name of the Bharat country
Will annihilate fear and vanquish enmity,

1. We will saunter over the silver-Himalayas
And sail our ships all over the Western main
We will make temples of our schools ev'rywhere;
And stroke our shoulders proclaiming 'Bharat Land.'

2. We will build a bridge to the isle of Lanka
And elevate Sethu and make it a road;
We will irrigate the central regions
With surplus water of Bengal.

3. We will dig deep to unearth minerals
And search the earth for gold and the like
We will go far and wide to sell all things
And bring back things of all our desire.

4. We will dive for pearls in the Southern sea;
The teeming traders of diverse countries
Will bring with love things of our choice
Seeking our favour on the Western Coast.

5. In the moonlit waters of the Indus
With the damsels of the Chera country,
Singing songs in dulcet Telugu,
We will ply our boats in a jocund play.

6. We will take in exchange the grains of wheat
Of the Gangetïc plain for the betels of the Kaveri
For the poems of the lionlike Marattas
We will give as reward the ivory of Kerala.

7. We will invent an instrument to hear in Kanchi

What a scholar speaks from the Benares City;
To the heroic soldiers of Rajasthan
We will give the gold of the good-hearted Kannadikas.

8. Silken dress and cotton clothes
We will produce in plenty and pile in the streets;
These we will sell to the world's traders,
Who will bring all their treasured wealth.

9. We will make weapons and paper too,
We will start factories as well as schools
We will not rest or droop our heads
We will speak truth and do benevolent deeds.

10. We will make umbrellas and ploughshares too;
We will make gunnies and nails of iron;
We will make vehicles for the road or the air;
And build ships which make the Earth tremble.

11. We will learn mantras well a scientific laws;
We will scan the sky and harvest the seas
We will study the Lunar science for illumination.
And learn the Sastra of sweeping the street corner.

12. We will compose poems and foster forests;
We will kindle the flame of art and the smithy;
We will produce pictures and precious tools;
All things done in the world we will willingly undertake.

13. We will cherish as nectar the dictum
Of the Tamil poetess; 'Castes are but two'.

Poised in rectitude, the great men and just
Who help others; and the base -- all the rest.

- K.C.

Note: The Tamil original forms part of Nattu-p-pattu.

----

128. தமிழ்

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்.
பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ? சொல்லீர்!
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும். 1

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்,
வள்ளுவர்போல், இளங்கோ வைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை,
உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை;
ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம்; ஒருசொற் கேளீர்!
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்! 2

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்;
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லை;
திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்

அதைவணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும். 3

உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளி யுண்டாகும்;
வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்;
தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார். 4

------

128. Tamil

1. Of all the tongues that I have sampled,
For sweetness Tamil's unexampled:
But now become illiterate mutes
Our lives are worse than those of brutes;
Grown recreant to our ancient trust
Our treasures in a heap have gone to rust.
Tamil's mellifluous sounds
Must reach the world's utmost bounds,
If we are to lift our heads again,
Instead of wasting our time in vain.

2. Of all the bards that I've explored
None in the world are richer-ored
Than Kamban, Valluvar, Ilankovan, --
Immortal trinity -- our own
This is the truth unvarnished, plain, --
Free from all vainglorious strain.
Deaf, dumb and blind wretches we live, --
We can't our greatness e'er revive

So long as our native virile speech
Is not allowed much wider reach.

3. To enrich, refine and modernise
Our tongue, new writers must arise;
Translations too we must produce
From foreign classics for our use.
What boots it if we idly prate
Of our glorious past in our present state?
The world will recognize our worth
If genius midst us gain takes birth.

4. Unless our hearts by truth are lighted,
Our speech with wings will not be flighted.
Self-purified we then may strive
Our arts and poetry to revive.
Then our renascence in a flood,
Will lead us into a world of good.
The blind long fallen in the ditch
Will be blessed with vision strange and rich,
And rise with the rise of Tamil strains
Chronicling our varied gains.
Like gods assuming human birth
We'd then live glorious on earth.

- P.M.

Note: The Tamil original forms part of Nattu-p-pattu.

----

129. தமிழ்த் தாய்

தன் மக்களைப் புதிய சாத்திரம் வேண்டுதல்
(தாயுமானவர் ஆனந்தக் களிப்புச் சந்தம்)

1 ஆதி சிவன்பெற்று விட்டான்
என்னை ஆரிய மைந்தன் அகத்தியன் என்றோர்
வேதியன் கண்டு மகிழ்ந்தே
நிறை மேவும் இலக்கணஞ் செய்து கொடுத்தான்.

2 மூன்று குலத்தமிழ் மன்னர்
என்னை மூண்டநல் லன்போடு நித்தம் வளர்த்தார்;
ஆன்ற மொழிகளி னுள்ளே
உயர் ஆரியத் திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்.

3 கள்ளையும் தீயையும் சேர்த்து
நல்ல காற்றையும் வான வெளியையும்
சேர்த்துத் தெள்ளு தமிழ்ப்புல வோர்கள்
பல தீஞ்சுவைக் காவியம் செய்து கொடுத்தார்.

4 சாத்திரங் கள்பல தந்தார்
இந்தத் தாரணி யெங்கும் புகழ்ந்திட வாழ்ந்தேன்;
நேத்திரங் கெட்டவன் காலன்
தன்முன் நேர்ந்த தனைத்தும் துடைத்து முடிப்பான்.

5 நன்றென்றுந் தீதென்றும் பாரான்
முன்பு நாடும் பொருள்கள் அனைத்தையும்
வாரிச் சென்றிடுங் காட்டுவெள் ளம்போல்
வையச் சேர்க்கை யனைத்தையும் கொன்று நடப்பான்.

6 கென்னிப் பருவத்தில் அந்நாள்
என்றன் காதில் விழுந்த திசைமொழி யெல்லாம்
என்னென்ன வோபெய ருண்டு
பின்னர் யாவும் அழிவுற் றிறந்தன கண்டீர்.,

7 தந்தை அருள்வலி யாலும்
முன்பு சான்ற புலவர் தவவலி யாலும்.

இந்தக் கணமட்டும் காலன்
என்னை ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் அஞ்சி யிருந்தான்.

8 இன்றொரு சொல்லினைக் கேட்டேன்!
இனி ஏது செய்வேன்? என தாருயிர மக்காள்!
கொன்றிடல் போலொரு வார்த்தை
இங்கு கூறத் தகாதவன் கூறினன் கண்டீர்!

9 "புத்தம் புதிய கலைகள்
பஞ்ச பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள்,
கூறும்: மெத்த வளருது மேற்கே
அந்த மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை.

10 சொல்லவும் கூடுவ தில்லை
அவை சொல்லுந் திறமை தமிழ்மொழிக் கில்லை;
மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்
அந்த மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை யோங்கும்.")

11 என்றந்தப் பேதை உரைத்தான்
ஆ! இந்த வசையெனக் கெய்திட லாமோ!
சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும்
கலைச் செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்!

12 தந்தை அருள்வலி யாலும்
இன்று சார்ந்த புலவர் தவவலி யாலும்
இந்தப் பெரும்பழி தீரும்
புகழ் ஏறிப் புவிமிசை என்றும் இருப்பேன்.

----

129. Mother Tamil

1919

1. Siva the supreme was my Father:

Sage Agastiya took delight in me,

Grammar, complete and perfect,

The Brahmin endowed me with.

2. The three royal families
Cherished me with loving care;
Among advanced languages I stood,
As peer of sublime Sanskrit.

3. Poets, erudite, experienced and wise,
Combined wine and fire, wind and the cosmic space;
Out of that alchemy arose ,
Sweet poems to enrich me.

4. Treatises, scientific and spiritual,
Scholars equipped me with;
And glory was mine
That reached the ends of the earth.

5. The blasted sight of the God of Death
Cannot know good from evil;
He sweeps away
All that comes his way.

6. Like the flood of jungle river
That carries off all before it,
The Lord of Death does away with
All kinds of worldly goods.

7. In those salad days of mine
Many were the languages
Spoken within my hearing;
See, they are all dead and gone.

8. By the Grace of my Holy Father,
By the merits of the poets of old,
The lord of death never dared
Even to look up at me.

9. But now I heard an ominous remark;
What shall I do, my beloved children?
The remark hit me like a fatal blow.
Listen intently to those sinister words:

10. "Even new sciences that reveal
The operations of the material world
In all their subtleties and precision
Grow apace in the West.

11. "These disciplines are to Tamil unknown;
Tamil cannot expound them;
It hasn't the power to do so."
"It will die a slow death"
So spake the simpleton.

12. Alas! Should I suffer this stigma?
Journey in all directions, my children,
Bring me all the wealth
Of all the arts and sciences, new-grown.

13. By the Grace of my Holy Father,
By the merits of modern authors,
This reproach shall be wiped clean.
Gaining ever-growing glory
I'll live on earth for ever.

- S.R.K.

Note: The Tamil original forms part of Nattu-p-pattu.

----

130. தொழில்

இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடு வீரே!
  யந்திரங்கள்வகுத்திடு வீரே!
கரும்பைச் சாறு பிழிந்திடு வீரே!
  கடலில்மூழ்கிநன் முத்தெடுப்பீரே!
அரும்பும்வேர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல்
  ஆயிரந் தொழில் செய்திடு வீரே!
பெரும்பு கழ்நுமக் கேயிசைக் கின்றேன்.
  பிரம தேவன் கலையிங்கு நீரே! 1

மண்ணெடுத்துக் குடங்கள் செய்வீரே!
  மரத்தை வெட்டி மனைசெய்கு வீரே!
உண்ணக் காய்கனி தந்திடு வீரே!
  உழுது நன்செய்ப் பயிரிடு வீரே!
எண்ணெய், பால்நெய் கொணர்ந்திடு வீரே!
  இழையை நூற்றுநல் லாடைசெய் வீரே!
விண்ணி னின்றெமை வானவர் காப்பார்;
  மேவிப் பார்மிசைக் காப்பவர் நீரே! 2

பாட்டும் செய்யுளும் கோத்திடு வீரே!
  பரத நாட்டியக் கூத்திடு வீரே!
காட்டும் வையப் பொருள்களின் உண்மை
  கண்டு சாத்திரம் சேர்த்திடு வீரே!
நாட்டி லேயறம் கூட்டி வைப்பீரே!
  நாடும் இன்பங்கள் ஊட்டி வைப்பீரே;
தேட்ட மின்றி விழியெதிர் காணும்
  தெய்வ மாக விளங்குவிர் நீரே! 3

----

130. Labour

1919

1. Ye that heat and melt iron
Ye makers of machinery
Ye squeezers of juice from sugarcane
Ye divers into the sea for pearl-oysters
Ye that drip sweat in a thousand trades --
I praise and glorify you all;
You do Brahma's work on earth.

2. Ye that mould clay and make pots
Ye that hew wood and build homes
Ye the givers of fruit, ripe and green,
Ye that till the wet lands and grow crops
Ye spinners and weavers of fine fabrics --
Gods protect us from Heaven;
Ye protect us on earth.

3. Ye creators of songs and poems
Ye artists of the classical dance
Ye observers of the truth of material world
and architects of sciences therein
Ye that guide us in Virtue's way
Ye that enable us to experience the joys we seek --
Ye are all gods in visible shape
We behold the Divine in you, unsought.

- S.R.K.

Note: The Tamil original forms part of Nattu-p-pattu. The Tamil original in manuscript is available.

----

131. செட்டிமக்கள் குலவிளக்கு

பல் லாண்டு வாழ்ந் தொளிர்க! கானாடு
காத்த நகர்ப் பரிதி போன்றாய்
சொல் லாண்ட புலவோர்த முயிர்த்துணையே
தமிழ் காக்குந் துரையே, வெற்றி
வில்லாண்ட இராமனைப் போல், நிதியாளும்
இராமனென விளங்கு வாய்நீ
மல்லாண்டதிண் டோளாய், சண்முக
நாமம் படைத்த வள்ளற் கோவே. 1

செட்டி மக்கள் குலத்தினுக்குச் சுடர்விளக்கே
பாரதமா தேவி தாளைக்
கட்டியுளத் திருத்தி வைத்தாய், பராசக்தி
புகழ்பாடிக் களித்து நிற்பாய்,
ஒட்டிய புன்கவலை பயஞ் சோர் வென்னும்
அரக்க ரெல்லாம் ஒருங்கு மாய
வெட்டி யுயர் புகழ் படைத்தாய் விடுதலையே
வடிவ மென மேவி நின்றாய். 2

தமிழ் மணக்கும் நின்னாவு; பழவேத
உபநிடதத்தின் சார மென்னும்
அமிழ்து நின தகத்தினிலே மணம் வீசும்;
அதனாலே யமரத் தன்மை
குமிழ்பட நின் மேனியெலா மணமோங்கும்;
உலகமெலாங் குழையு மோசை
உமிழ்படு வேய்ங்குழ லுடைய கண்ணனென
நினைப் புலவோர் ஓதுவாரே. 3

பாரத தனாதிபதி என நினையே
வாழ்த்திடுவார் பாரி லுள்ளோர்;
ஈர மிலா நெஞ்சுடையோர் நினைக் கண்டா
லருள் வடிவ மிசைந்து நிற்பார்;
நேரறியா மக்க ளெலா நினைக்கண்டால்
நீதி நெறி நேர்ந்து வாழ்வார்
யாரறிவார் நின்பெருமை? யாரதனை
மொழியி னிடையமைக்க வல்லார். 4

பல நாடு சுற்றிவந்தோம்; பல கலைகள்
கற்று வந்தோ மிங்கு பற்பல
குல மார்ந்த மக்களுடன் பழகிவந்தோம்;
பல செல்வர் குழாத்தைக் கண்டோம்;
நில மீது நின் போலோர் வள்ளலையாங்
கண்டிலமே, நிலவை யன்றிப்
புலனாரச் சகோர பக்ஷி களிப்பதற்கு
வேறு சுடர்ப் பொருளிங் குண்டோ? 5

மன்னர் மிசைச் செல்வர் மிசைத் தமிழ்பாடி
யெய்ப் புற்றுமனங் கசந்து
பொன் னனைய கவிதையினி வானவர்க்கே
யன்றி மக்கட் புறத்தார்க் கீயோம்
என்ன நம துளத்தெண்ணி யிருந்தோ மற்
றுன் னிடத்தே இமையோர்க்குள்ள
வன்ன மெலாங் கண்டுநினைத் தமிழ்பாடிப்
புகழ்வதற்கு மனங் கொண்டோமே. 6

மீனாடு கொடி யுயர்ந்த மதவேளை
நிகர்த்த வுருமேவி நின்றாய்
யா(ம்) நாடு பொருளை யெமக் கீந்தெமது
வறுமையினை யின்றே கொல்வாய்
வானாடு மன்னாடுங் களியோங்கத்
திரு மாது வந்து புல்கக்
கானாடு காத்தநக ரவதரித்தாய்,
சண் முகனாங் கருணைக் கோவே 7

-----

131. Scion of the Chetty Race

31-10-1919.

1. Long may you flourish! You are like a sun
To the city of Kanatu Kathan
You are the unfailing aid, dear as life

To the bards who are indeed lords of words.
Oh Saviour of Tamil, like Rama
Of triumphal bow, be a Rama of wealth
And flourish very well, oh Shanmuka
Endowed with the shoulders of a hero.

2. Oh bright-rayed lamp of the race of chetty,
You have fastened in sooth the divine feet
Of Mother Bharath great, to your bosom;
May you hymn in joy Parasakti's fame.
You 've alike cut to pieces the demons,
Worry base, fear and vile weariness --,
And annexed glory that is truly great;
Your very form is that of Liberty,

3. Your tongue wafts the very fragrance of Tamil,
From your soul wafts the perfume of nectar,
The essence pure of old upanishads;
Up bubbles joyous immortality
From your whole body adoriferous.
The world entire began to melt, when he
Played on his bamboo flute mellifluous.
Minstrels will hail you sure as that Kanna.

4. All mankind will hail you as the General
Of Bharat; even they who are bereft
Of pity, when they behold you will surely feel
in their pores the surging of loving grace;
When the unrighteous men happen on you
They will at once embrace the righteous way.
Who can ever know your glory? Who can

Ever essay to pack it all in words?

5. We have gone round many regions; we have
Many arts cultivated; we sure have
Mixed with members of righteous families;
We have known of opulent groups of men.
But this we say: "We have not seen at all
A munificent patron to match you."
Other than the rays of moon, is there aught
Of luculence the Chakor to delight?

6. We sang of kings and the rich in Tamil;
We but truly became sore and bitterl
We then resolved to sing our golden songs
On the celestials and not on men.
Yet when we met you, oh my God, in you
We for sure discovered all the glory
Of skiey lords; so are we delighted
To hail your fame in verse and solemn strain,

7. The fish-bannered Kama is Lord of love
You are as handsome as he indeed is;
Give us all the things by us sought after
And thus our indigence annihilate.
O Shanmuka, king of loving kindness,
O my God-send of Kanadu Kathan!
May you flourish well as Lakshmi's darling
To the delight great of earth and heaven.

- T.N.R.

Note: The person celebrated in this poem is Vai.Su. Shanmukam Chettiar

who in his essay entitled, "Bharati in Karaikuri" mentions the date of this poem as 31-10-1919.

----

132. காரைக்குடி ஹிந்து மதாபிமான சங்கத்தார் மீது வாழ்த்துப் பாட்டுக்கள்

மண்ணுலகின் மீதினிலே எக்காலும்
அமரரைப் போல் மடிவில் லாமல்
திண்ணமுற வாழ்ந்திடலாம் அதற்குரிய
உபாயமிங்கு செப்பக் கேளீர்!
நண்ணியெலாப் பொருளினிலும் உட்பொருளாகச்
செய்கையெலாம் நடத்தும் வீறாய்த்
திண்ணியநல் லறிவொளியாய்த் திகழுமொரு
பரம்பொருளை அகத்தில் சேர்த்து.

செய்கையெலாம் அதன் செய்கை, நினைவெல்லாம்
அதன் நினைவு, தெய்வ மேநாம்
உய்கையுற நாமாகி நமக்குள்ளே
யொளிர்வதென உறுதிகொண்டு
பொய்,கயமை,சினம்,சோம்பர்,கவலை,மயல்,
வீண் விருப்பம், புழுக்கம்,அச்சம்,
ஐயமெனும் பேயையெலாம் ஞானமெனும்
வாளாலே அறுத்துத் தள்ளி,

எப்போதும் ஆனந்தச் சுடர் நிலையில்
வாழ்ந்துயிர்கட் கினிது செய்வோர்,
தப்பாதே இவ்வுலகில் அமரநிலை
பெற்றிடுவார்! சதுர்வே தங்கள்
மெய்ப்பான சாத்திரங்கள் எனுமிவற்றால்
இவ்வுண்மை விளங்கக் கூறும்
துப்பான மதத்தினையே ஹிந்துமத
மெனப்புவியோர் சொல்லு வாரே.

அருமையுறு பொருளிலெல்லாம் மிக அரிதாய்த்
தனைச்சாரும் அன்பர்க் கிங்கு
பெருமையுறு வாழ்வளிக்கும் நற்றுணையாம்
ஹிந்துமதப் பெற்றி தன்னைக்

கருதியதன் சொற்படியிங் கொழுகாத
மக்களெலாம் கவலை யென்னும்
ஒருநரகக் குழியதனில் வீழ்ந்துதவித்
தழிகின்றார் ஓய்வி லேமே.

இத்தகைய துயர்நீக்கிக் கிருதயுகந்
தனையுலகில் இசைக்க வல்ல
புத்தமுதாம் ஹிந்துமதப் பெருமைதனைப்
பாரறியப் புகட்டும் வண்ணம்
தத்துபுகழ் வளப்பாண்டி நாட்டினிற்
காரைக் குடியூர் தனிலே சால
உத்தமராந் தனவணிகர் குலத்துதித்த
இளைஞர் பலர் ஊக்கம் மிக்கார்,

உண்மையே தாரகமென் றுணர்ந்திட்டார்,
அன்பொன்றே உறுதி யென்பார்,
வண்மையே குலதர்ம மெனக் கொண்டார்.
தொண்டொன்றே வழியாக் கண்டார்.
ஒண்மையுயர் கடவுளிடத் தன்புடையார்,
அவ்வன்பின் ஊற்றுத் தாலே
திண்மையுறும் ஹிந்துமத அபிமான
சங்கமொன்று சேர்த்திட்டாரே.

பலநூல்கள் பதிப்பித்தும் பலபெரியோர்
பிரசங்கம் பண்ணு வித்தும்
நலமுடைய கலாசாலை புத்தகசா
லைபலவும் நாட்டி யுந்தம்
குலமுயர நகருயர நாடுயர
உழைக்கின்றார், கோடி மேன்மை
நிலவுறஇச் சங்கத்தார் பல்லூழி
வாழ்ந்தொளிர்க, நிலத்தின் மீதே.!

----

132. Laudatory Verses on the Hindu Madhabimana Sangam Karaikuti

9-11-1919.

1. We can for ever live on earth

Like the celestials deathless;
There is a way to achieve this
Which I will now unfold; listen.
It is the inly ens supreme;
It is the power behind action;
It is the dense light of wisdom.
Embosom this ens entium.

2. "All action is its, and all Thought
Is Its; we are indeed Godhead
Which blazes for our weal, in us."
Thus should you firm resolve in mind.
Falsehood, baseness, wrath, indolence,
Worry, confusion, empty wish,
Mental sweating, fear, doubt: Cut these
Demons with your sword of wisdom.

3. If firm established in the light
Of everlasting bliss, they do good,
They will on earth immortal be.
By Vedas and sastras true
Is explicated this rare truth
In the hallowed religion great
Which by the people of this world
Is truly hailed as Hinduism.

4. Hinduism is the rarest
Of all rare things; it is goodly aid
To those loving men who seek it;
If men fail to comprehend it
And follow not its wise words true

They will sure fall into the Hell
Known as worry, and wallow
To suffer without end, and die.

5. Nectarine Hinduism is potent
To rid such misery on earth
And firm establish krita-yuga
That its glory may be made known
The world over, flowers of youth --, .
Possessors of enthusiasm --,
From the noble clan of Vaisyas
I n Pantiyan Karaikuti.

6. Felt truth to be the Saviour,
Love to be the unfailing strength,
Charity as Kula-dharma,
And service true as the sure way.
These servants of ever-glorious God,
Impelled by love divine and immense,
Have founded in strength "The Sangam
Of the Lovers of Hinduism."

7. Good many a work they publish;
Lectures by scholars they arrange;
Schools and libraries -- a legion,
They have founded and are toiling
For the upliftment of your clan,
Your city and your nation too.
May infinite good attend them!
May they blaze their trail forever!

- T.N.R.

Note: The Tamil original was sung by Bharati in honour of "Hindu Madha bhimana Sangam," Karaikuti. The manuscript of the poem is one of the prized possessions of the Sangam.

----

133. காலனுக்கு உரைத்தல்

ராகம்-சக்கரவாகம் தாளம்-ஆதி

பல்லவி

காலா!உனை நான் சிறு புல்லென மதிக்கிறேன்;என்றன்
காலருகே வாடா!சற்றே உனை மிதிக்கிறேன்-அட (காலா)

சரணங்கள்

1) வேலாயுத விருதினை மனதிற் மதிக்கிறேன்;என்றன்
வேதாந்த முரைத்த ஞானியர் தமை யெண்ணித் துதிக்கிறேன்-ஆதி
மூலா வென்று கதறிய யானையைக் காக்கவே-நின்றன் மூடனே?
முதலைக்கு நேர்ந்ததை மறந்தாயோ கெட்ட, அட (காலா)

2) ஆலாலமுண்டவனடி சரணென்ற மார்க்கண்டன்-தன
தாவி கவரப்போய் நீ பட்ட பாட்டினை யறிகுவேன்-இங்கு
நாலாயிரம் காதம் விட்டகல்!உனைவிதிக்கிறேன்-ஹரி
நாராயண னாகநின் முன்னே உதிக்கிறேன்- அட (காலா)

----

133. To Death

December, 1919,

1. Death! I spurn you as a piece of weed!
Come here. Let me crush you -- Ha, ha!"

2. I meditate on the Veda singers,
Velayuta guards the fort of my mind.

Do you forget what befell-the crocodile
When Gajendra invoked the Lord?
Death! I spurn you ....

3. Failed you not when Markandeya,
Fleeing from you, sought Siva's refuge?
A thousand miles away, I order you
I confront you as Hari, himself!
Death! I spurn you ....

- T.N.R.
Note: The Tamil original appeared in the Annual Number of Swad esamitran in 1919.

----

134. அல்லா

பல்லவி
அல்லா, அல்லா, அல்லா!

சரணங்கள்
பல்லாயிரம் பல்லாயிரம் கோடி கோடி யண்டங்கள்
எல்லாத் திசையிலுமோ ரெல்லை யில்லா வெளி வானிலே!

நில்லாது சுழன்றோட நியமஞ் செய்தருள் நாயகன்
சொல்லா லும்மனத்தாலுந்தொடரொணாதபெருஞ் சோதி!
(அல்லா,அல்லா,அல்லா!)

கல்லாதவ ராயினும் உண்மை சொல்லாதவ ராயினும்
பொல்லாத ராயினும் தவ மில்லாதவ ராயினும்
நல்லாருரை நீதி யின்படி நில்லாதவ ராயினும்
எல்லாரும் வந்தேத்து மளவில் யமபயங் கெடச்செய்பவன்
(அல்லா,அல்லா,அல்லா!)

----

134. On Allah

20-6-1920.

Allah! Allah: Allah!

1. Thy myriad worlds ceaseless roll
In space infinite,
Under Thy command.
Nor word nor thought can reach Thy light
Allah, Allah, Allah!

2. The ignorant, the untruthful,
The evil-doers, the profligate and the unjust:
Death shall have no terrors for any,
If but they kneel before Thee.
Allah, Allah, Allah! - C.R.

3. Peerless father to the rich and the poor,
Unique guru who removes the wants of timid and heroic;
Live for ever immersed in joy and free from fear.
Praising His name
Allah, Allah, Allah! - R.E.A.

Note: The third stanza of this poem was recently discovered. Its translation is by R.E.Asher. The Tamil original was sung by Bharati before a Muslim in Pottal Pudur on 20-6-1920. The song was also published in a monthly called Katha Ratnagarain in its issue of July 1920.

----

135. பாரத ஸமுதாயம்

பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே - வாழ்க வாழ்க
பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே - ஜய ஜய ஜய ஜய ஜய ஜய

பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே

முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம்
முழுமைக்கும் பொது உடைமை ;
ஒப்பி லாத சமுதாயம்
உலகத்துக் கொருபுதுமை - வாழ்க !
(பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே ஜய ஜய ...)

சரணங்கள்
மனித ருணவை மனிதர் பறிக்கும்
வழக்க மினியுண்டோ ?
மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும்
வாழ்க்கை யினியுண்டோ ? (புலனில்
வாழ்க்கை யினியுண்டோ ? - நாமிழந்த
வாழ்க்கை யினியுண்டோ ?)

இனிய பொழில்கள் நெடிய வயல்கள்
எண்ணரும் பெருநாடு -
கனியுங் கிழங்குந் தான்யங்களும்
கணக்கின்றித்தரு நாடு - (இது
கணக்கின்றித் தரு நாடு - நித்த நித்தம்
கணக்கின்றி தரு நாடு)

மனித ருணவை மனிதர் பறிக்கும்
வழக்க மினியுண்டோ ? ....
இனியொரு விதி செய்வோம் - அதை
எந்த நாளுங் காப்போம்
தனி யொருவனுக் குணவில்லை எனில்
ஜகத்தினை அழித் திடுவோம் (வாழ்க ! பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே !)
(ஜய ஜய ...)

"எல்லா உயிர்களிலும் நானே யிருக்கிறேன்"
என்றுரைத்தான் கண்ண பெருமான்
எல்லோரும் அமரநிலை யெய்துநன் முறையை
இந்தியா உலகிற் களிக்கும் - (ஆம்,

இந்தியா உலகிற் களிக்கும் - ஆம், ஆம்
இந்தியா உலகிற் களிக்கும்) - இங்கு
(மனித ருணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்க மினியுண்டோ ?)

எல்லோரும் ஓர்குலம் எல்லோரும் ஓர் இனம்
எல்லோரும் இந்தியா மக்கள்
எல்லோரும் ஓர்நிறை எல்லோரும் ஓர்விலை
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் ! - (நாம்
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் ! - ஆம் !
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் !) - வாழ்க -
பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே
(ஜய ... ஜய)

----

135. The Commonwealth of India

1920

1. The Commonwealth of India, hail! for ever hail!

The Commonwealth of India, may she never fail!

2. For thirty crores of people

A commonwealth

A state beyond compare

A novelty most rare

Here's to her health!

3. Shall man deprive another man

Of his food?

Shall he look on as means he has none

• Of livelihood?

Shall such things be again?

Even in thought be again?

Amongst us be again?

4. Of large fields and timely rains
No dearth in our land;
Fruits and roots and grains
Unnumbered she can give,
Yes, unnumbered she can give,
Daily unnumbered she can give!

5. A new law will we make
And ever keep;
If a single man goes without food
All earth this outrage shall make good
Or fall in one fell sweep!

6. "In every life do I exist:
'Twas Kannan our Lord said so.
The way all men may turn divine
India to the world will show,
Yes, India to the world will show.
Indeed India to the world will show.

7. All are of one caste, all are of one kind
All are India's children.
All have the same pull, all have the same place,
All are this country's kings,
Yes, all are this country's kings,
Indeed, all are this country's kings!

- P.S.S.

Note: The Tamil original was sung by Bharati in a meeting held in Madras beach. Ve.Swaminatha Sarma says in his book, Nan Kanda Nalvar that he himself heard Bharati sing this song in 1920 in one of the beach meetings.

Bharati himself has given the notation for this song. The manuscript is preserved by Thiru C. Visvanatha Iyer.

----

136 இந்தியாவின் அழைப்பு

[இஃது யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ், மிஷிகன் மாகாணம், தெத்ருவா நகரத்திலுள்ள ஸ்ரீமதி மாட் (த்) ரால்ஸ்டன் ஷர்மன் என்ற ஸ்திரீ எழுதிய இங்கிலீஷ் கவிதையினின்றும் மொழிபெயர்த்தது.]

வேண்டுகோள்

அன்பிற் கினிய இந்தியா! அகில
மதங்கள், நாடுகள், மாந்தருக் கெல்லாம்
தாயே! எங்கள் உணர்வினைத் தூண்டிய
சேய் நெடுங் காலத்தின் முன்னே சிறந்தொளிர்
குருக்களை யளித்துக் குவலயங் காத்தனை.

திருக்கிளர் தெய்வப் பிறப்பினர் பலரை
உலகினுக் களித்தாய். உனதொளி ஞானம்
இலகிட நீயிங் கெழுந் தருளுகவே!
விடுதலை பெறநாம் வேண்டிநின் மறைவு
படுமணி முகத்தைத் திறந்தெம் பார்வைமுன்,

வருக நீ! இங்குள மானுடச் சாதிகள்
பொருகளந் தவிர்ந்தமை வுற்றிடப் புரிக நீ!
மற்றவர் பகைமையை அன்பினால் வாட்டுக!
செற்றவர் படைகளை மனையிடந் திருப்புக!
தாயே, நின்றன் பண்டைத் தநயராம்

மாயக் கண்ணன், புத்தன், வலிய சீர்
இராமனும், ஆங்கொரு மஹமது மினையுற்ற
விராவுபுகழ் வீரரை வேண்டுதும் இந்நாள்!
“தோன்றினேன்” என்று சொல்லி வந்தருளும்
சான்றோன் ஒருமுனி தருகநீ எமக்கே!

மோசே, கிறிஸ்து, நானக் முதலியோர்
மாசற வணங்கி மக்கள் போற்றிடத்
தவித்திடுந் திறத்தினர் தமைப் போலின்றொரு
பவித்திர மகனைப் பயந்தருள் புரிக நீ!
எம்முன் வந்து நீதியின் இயலைச்
செம்மையுற விளக்குமொரு சேவகனை அருளுக நீ.

உத்தரம்

கேள்! விடை கூறினள் மாதா! நம்மிடை
யாவனே யிங்கு தோன்றினன்? இவன் யார்?
உலகப் புரட்டர் தந்திர உரையெலாம்
விலகத் தாய்சொல் விதியினைக் காட்டுவான்.

மலிவு செய்யாமை; மனப்பகை யின்மை;
நலிவுறுத்தோரை நாம் எதிர்த்திடாமை;
தீச்செயல் செய்யும் அரசினைச் சேராமை;
ஆச்சரியப்பட உரைத்தனன் -- அவையெலாம்.
வருக காந்தி! ஆசியா வாழ்கவே!

தரும விதிதான் தழைத்திட உழைப்பாய்.
ஆன்மா அதனால் ஜீவனை யாண்டு
மேனெறிப் படுத்தும் விதத்தினை யருளினாய்!
பாரத நாட்டின் பழம்பெருங் கடவுளர்
வீரவாள் கொடியை விரித்துநீ நிறுத்தினாய்!

மானுடர் தம்மை வருத்திடும் தடைகள்
ஆனவை யுருகி அழிந்திடும் வண்ணம்
உளத்தினை நீ கனல் உறுத்துவாய்! எங்கள்
காந்தி மஹாத்மா! நின்பாற் கண்டனம்!
மாந்தருட் காண நாம் விரும்பிய மனிதனை!

நின்வாய்ச் சொல்லில், நீதி சேர் அன்னை
தன்வாய்ச் சொல்லினைக் கேட்கின்றனம் யாம்

தொழுந்தா யழைப்பிற் கிணங்கி வந்தோம்யாம்
எழுந்தோம்; காந்திக் கீந்தோம் எமதுயிர்.
இங்கவன் ஆவிக் கொள்கை வென்றிடவே.

அன்றைக் குணவுதான் அகப்படு மாயின்
நன்றதில் மகிழ்வோம்; விடுதலை நாடி
எய்திடுஞ் செல்வ எழுச்சியிற் களிப்போம்;
மெய்திக ழொற்றுமை மேவுவோம்; உளத்தே
கட்டின்றி வாழ்வோம்; புறத்தளைக் கட்டினை

எட்டுணை மதியா தேறுவோம்; பழம்போர்க்
கொலைத் தொழிற் கருவிகள் கொள்ளா தென்றும்
நிலைத்தன ஆகிய நீதிக் கருவியும்
அறிவும் கொண்டே அரும்போர் புரிவோம்;
வறியபுன் சிறைகளில் வாடினும்; உடலை

மடிய விதிப்பினும்; "மீட்டு நாம் வாழ்வோம்" என்
றிடியுறக் கூறி வெற்றி யேறி,
ஒடிபடத் தளைகள், ஓங்குதும் யாமே.

28. ஆதாரம்: பாரதி தமிழ் -- பக்கம் 467-468
சுதேசமித்திரன் 19-7-1921 இதழ்.

----

136. The Prayer

Beloved India! Oh Magna Mater
Of all religions, countries and peoples!
From time ancient, aye, inconceivable,
You mothered Gurus and the world guarded!
You gave unto the world hallowed God-men!
May you rise here with your light of wisdom!
That we may be blessed with freedom, to us

Unveiling your concealed face ornate, come!
May you bless with peace, the wrangling races
Of mankind, here; may you by your great love
Smite their enmity and hostility
Do make their armies return home from war.
Mother, this day we need such heroes great
Like your sons of yore - Kannan the Mayic,
Buddha, glorious Rama all-puissant --,
And men of valour too who once attached
Themselves to the cause of great Mohammed.
May you bless us with a seer who should come
To us announcing thus: "I have taken birth."
Like Moses, Jesus, Nanak and others
Who were by their people adored and who
For their people underwent all hardship.
Give us a holy son and thus bless us.
May you send us a sovereign soul that can
To us expound the nature of justice.

The Answer

Hearken to the answer of the Mother!
Who is it that is born among us, this day?
Who is he? Does he not the rules of Mother
To us disclose, setting at naught for sure
The tricky words of the world's pervertérs?
"Bewilder not; neither in mind nurture
Enmity; never smite them that smite you;
Join not the Government of evil rule."
These are his wondrous expostulations.
Come Gandhi, the very Life of Asia!

Strive for the nourishing of dharmic rule.
You have taught us the lofty way indeed
By which the soul should ever the life govern.
You have unfurled the heroic banner
Of the great hoary gods of our Bharat
And stablished it; you will sure fire the soul,

That grieving troubles of mankind, may melt
And perish clean. Oh Mahatma Gandhi!
In you indeed have we the man, whom we
Were longing to behold among mankind.
You but wield Mother's words, just and upright;
The clarion call of adored Mother
Is ringing in our ears; we have risen.
We do our life to Gandhi dedicate!
We will joy in the food, should we get it;
We will joy in the rich urge of freedom;
We will sure embrace truthful unity;
We will live, rid of all shackles within;
We will rise ignoring shackles without;
We will not wield old killing weapons of war;
We will for ever wage the righteous war
With the weapons of justice and reason
Even if we wilt in petty prisons,
Even if sure death be our decreed lot,
Like thunder rumbling; "We will rise again,"
We will ascend the ladder of victory,
Break all fetters and thrive for ever sublime!

-

T.N.R.

Note: The Tamil original is a translation by Bharati of the poem of Mrs. Maud Ralston Sherman, Detroit, Michigan State, U.S.A.Bharati's translation appeared in Swadesamitran dated 19-7-1921.
We are unable to trace the English original.

----

137. வேள்வித் தீ

ராகம் - நாதநாமக்கிரியை தாளம் - சதுஸ்ர ஏகம்

ரிஷிகள்: எங்கள் வேள்விக் கூடமீதில்
ஏறுதே தீ! தீ! - இந்நேரம்
பங்க முற்றே பேய்க ளோடப்
பாயுதே தீ! தீ! இந்நேரம்.

அசுரர்: தோழரே, நம் ஆவி வேகச்
சூழுதே தீ! தீ! - ஐயோ! நாம்
வாழ வந்த காடு வேக
வந்ததே தீ! தீ! - அம்மாவோ!

ரிஷிகள்: பொன்னை யொத்தோர் வண்ணமுற்றான்
போந்து விட்டானே! - இந்நேரம்
சின்ன மாகிப் பொய் யரக்கர்
சிந்தி வீழ்வாரே! - இந்நேரம்.

அசுரர்: இந்திராதி தேவர் தம்மை
ஏசி வாழ்ந்தோமே - ஐயோ! நாம்
வெந்து போக மானிடர்க்கோர்
வேதமுண்டாமோ! - அம்மாவோ!

ரிஷிகள்: வானை நோக்கிக் கைகள் தூக்கி
வளருதே தீ! தீ! - இந்நேரம்,
ஞான மேனி உதய கன்னி
நண்ணி விட்டாளே! - இந்நேரம்

அசுரர்: கோடி நாளாய் இவ்வனத்திற்

கூடி வாழ்ந்தோமே - ஐயோ! நாம்
பாடி வேள்வி மாந்தர் செய்யப்
பண்பிழந் தோமே! - அம்மாவோ!

ரிஷிகள்: காட்டில் மேயுங் காளை போன்றான்
காணுவீர் தீ! தீ! - இந்நேரம்
ஓட்டியோட்டிப் பகையை யெல்லாம்
வாட்டு கின்றானே! - இந்நேரம்.

அசுரர்: வலி யிலாதார் மாந்த ரென்று
மகிழ்ந்து வாழ்ந்தோமே - ஐயோ! நாம்
கலியை வென்றோர் வேத வுண்மை
கண்டு கொண்டாரே! - அம்மாவோ!

ரிஷிகள்: வலிமை மைந்தன் வேள்வி முன்னோன்
வாய்திறந் தானே! - இந்நேரம்
மலியு நெய்யுந் தேனுமுண்டு
மகிழ வந்தானே! - இந்நேரம்.

அசுரர்: உயிரை விட்டும் உணர்வை விட்டும்
ஓடி வந்தோமே - ஐயோ! நாம்
துயிலுடம்பின் மீதிலுந் தீ
தோன்றி விட்டானே! - அம்மாவோ!

ரிஷிகள்: அமரர் தூதன் சமர நாதன்
ஆர்த் தெழுந்தானே! - இந்நேரம்
குமரி மைந்தன் எமது வாழ்விற்
கோயில் கொண்டானே! - இந்நேரம்.

அசுரர்: வருணன் மித்ரன் அர்ய மானும்
மதுவை உண்பாரே - ஐயோ! நாம்
பெருகு தீயின் புகையும் வெப்பும்
பின்னி மாய்வோமே! - அம்மாவோ!

ரிஷிகள்: அமர ரெல்லாம் வந்து நம்முன்
அவிகள் கொண்டாரே! - இந்நேரம்
நமனு மில்லை பகையு மில்லை
நன்மை கண்டோமே! - இந்நேரம்

அசுரர்: பகனு மிங்கே யின்ப மெய்திப்
பாடுகின்றானே - ஐயோ! நாம்
புகையில் வீழ இந்திரன் சீர்
பொங்கல் கண்டீரோ! - அம்மாவோ!

ரிஷிகள்: இளையும் வந்தாள் கவிதை தந்தாள்
இரவி வந்தானே! - இந்நேரம்
விளையுமெங்கள் தீயினாலே
மேன்மையுற்றோமே! - இந்நேரம்

ரிஷிகள்: அன்ன முண்பீரே பாலும் நெய்யும்
அமுது முண்பீரே! - இந்நேரம்
ம'ன்ன' நின்றீர் தேவ ரெங்கள்
வேள்வி கொள்வீரே! - இந்நேரம்

ரிஷிகள்: சோமமுண்டு தேர்வு நல்கும்
ஜோதி பெற்றோமே! - இந்நேரம்
தீமை தீர்ந்தே வாழியின்பஞ்
சேர்த்து விட்டோமே! - இந்நேரம்

ரிஷிகள்: உடலுயிர்மே லுணர்விலுந் தீ
ஓங்கி விட்டானே! - இந்நேரம்
கடவுளர் தாம் எம்மை வாழ்த்தி
கை கொடுத்தாரே! - இந்நேரம்

ரிஷிகள்: எங்கும் வேள்வி அமர ரெங்கும்
யாங்கணும் தீ! தீ! - இந்நேரம்
தங்கு மின்பம் அமர வாழ்க்கை
சார்ந்து நின்றோமே! - இந்நேரம்

ரிஷிகள்: வாழ்க தேவர்! - வாழ்க வேள்வி!
மாந்தர் வாழ்வாரே! - இந்நேரம்
வாழ்க வையம்! வாழ்க வேதம்!
வாழ்க தீ! தீ! தீ! - இந்நேரம்

----

137. Agni the God - Will

(An Affirmation)

Lo! He is rising on the altar of our sacrifice, Agni,
the All-Will ablaze, and He leaps forth on all sides,
chasing the defected shadows of the Dark Realm, the Flame:

Lo! He ascends unto Heaven, lifting up His golden arms,
And Dawn, the maiden, whose form is knowledge, descends
with love to meet him, the flame, the flame.

Lo! He opens wide his jaws, the son of strength,
the priest of our sacrifice. He has come to drink our claries,
and our honies, well-pleased with our works.

Lo! He blazes up shouting, the messenger of the
gods and the General-in-chief of their wars. And he has
made our life His sacred shrine, the valiant son of
Virgin Eternal.

Lo! The Gods stand in front of us to receive our oblations.
Now indeed there is no death nor foe. Now indeed
we have found the supreme good.

Welcome! Ye Gods, take all our offerings -- our
milk and ghee, our rice and soma wine. Shining ye stand
forth, O Immortal Powers, and accept our works for
ascent

Blessed are we, and, free from all evil, we have attained
to eternal felicity, for the gods have drunk our soma-wine
and have given us Light, their highest gift.

And fire, our flaming priest, has now pervaded the three worlds in us -- our bodies, vitalities and minds. And the gods have stretched forth their hands for our grasping. And their blessing we have received.

Lo! The whole world is a sacrifice; everywhere the Immortals shine; every where is blazing the flame, the flame. This delight will last for ever, for immortality is ours already.

Come now, let us sing! Live the Immortals, live the sacrifice and may humanity reach the good: Live the earth and live the heavens and may He live for ever, the Flame, the Flame.

- C.S.B.

Note: The translation here given is by Bharati himself. The Tamil originals of poems from number 113 to number 177 are available in manuscripts.

----

138. லக்ஷ்மீ ப்ரார்த்தனை

மலரின் மேவு திருவே - நின்மேல்
　　மையல் பொங்கி நின்றேன்
நிலவு செய்யும் முகமும் காண்பார்
　　நினைவ ழிக்கும் விழியும்
கலக லென்ற மொழியும் தெய்வ
　　களிது லங்கு நகையும்
இலகு செல்வ வடிவும் கண்டுன்
　　இன்பம் வேண்டுகின்றேன்!..

கமலமேவு திருவே நின்மேல்
　　காதலாகி நின்றேன்
குமரி நின்னை இங்கே பெற்றோர்
　　கோடி இன்பமுற்றார்
அமரர் போல வாழ்வேன் என்மேல்

அன்பு கொள்வை யாயின்
இமய வெற்பின் மோத நின்மேல்
இசைகள் பாடி வாழ்வேன்!..

செல்வம் எட்டும் எய்தி - நின்னால்
செம்மை ஏறி வாழ்வேன்
இல்லை என்ற கொடுமை - உலகில்
இல்லை யாக வைப்பேன்
முல்லை போன்ற முறுவல் - காட்டி
மோக வாதை நீக்கி
எல்லை யற்ற சுவையே - எனை நீ
என்றும் வாழ வைப்பாய்!..

----

138. Prayer to Lakshmi

1. Oh Lakshmi on the flower,
I bubble with love for you,
Your face doth shed moon-rays;
Your eyes stun beholders;
Clean and graceful is your speech;
Your joyous smile is divine;
Your frame is richly wrought;
So I seek your pleasures.

2. Oh Lakshmi on lotus,
I am in love with you;
Who gets you, oh Virgin
Here owns a billion joys;
I will immortal be
If you choose to love me;
My hymns on you will smite
Himachal, and echo.

3. I will bid Vani Herself
To sing your great glories;
Pray, leave me not abashed;
Do you not know me full well?
Are not men who take to
Vows that foster riches.
In this our goodly earth,
Truly limbs of Kannan?

4. You come decked with jewels
Aflame with gold and gems.
How can I describe
The beauty of jewels
On your person -- as lightning?
O Sri, my-nectared life,
I will embrace you tight
And live a peerless life.
And thrive beyond compare.

5. Wealth eightfold I will come by
And live in grand splendour.
Pain of want slain by me
Shall on earth be nameless.
Reveal your jasmine-smile
And end my pain of passion.
Sweet infinite relish
Make me flourish for ever!

- T.N.R.

----

139. திருக்காதல்

திருவே! நினைக்காதல் கொண் டேனே - நினது திரு
உருவே மறவாதிருந் தேனே - பல திசையில்
தேடித் திரிந்திளைத் தேனே - நினக்கு மனம்
வாடித் தினங்களைத் தேனே - அடி, நினது
பருவம் பொறுத்திருந் தேனே - மிகவும் நம்பிக்
கருவம் படைத்திருந் தேனே - இடை நடுவில்
பையச் சதிகள்செய் தாயே - அதனிலுமென்
மையல் வளர்தல் கண்டாயே - அமுத மழை
பெய்யக் கடைக்கண்நல் காயே - நினதருளில்
உய்யக் கருணைசெய் வாயே - பெருமை கொண்டு
வையந் தழைக்கவைப் பேனே - அமரயுகஞ்
செய்யத் துணிந்துநிற் பேனே - அடியெனது
தேனே! என்திரு கண்ணே - எனையுகந்து
தானே! வருந் திருப் - பெண்ணே

----

139. In Love with Sri

I fell in love with you oh Sri!
Never did I your divine forms forget;
In many directions I searched for you
And fanguished; I grew fatigued
And sore became my mind everyday;
Ha, in utter pride and confidence
I awaited your nubility.
Have you not meanwhile indulged in ruses?
Yet my love but grew the stronger for you.
With your sidelong glance, rain nectar.
In mercy grant me grace to thrive;
With honour I will help the world to prosper.
To usher in the deathless Yuga
I will stand firm, oh my honey!
You are my very eyes!
You are the lass of wealth

That comes seeking me in love.

- T.N.R.

Note: For the Tamil original Bharati has furnished (musical) notation.

----

140. திருமகள் துதி

(ராகம் சக்கர வாகம், தாளம் திஸ்ர ஏகம்)

நித்தமுனை வேண்டி மனம் நினைப்ப நீயாய்ப்
பித்தனைப் போல் வாழ்வதிலே பெருமையுண்டோ? திருவே
சித்தவுருதி கொண்டிருந்தார் செய்கை யெல்லாம் வெற்றி கொண்டே
உத்தமநிலை சேர்வ ரென்றே உயர்ந்த வேத முரைப்ப தெல்லாம்,
சுத்த வெறும் பொய்யோடீ? சுடர் மணியே, திருவே
மெத்த மையல் கொண்டு விட்டேன் மேவிடுவாய், திருவே 1

உன்னையன்றி இன்ப முண்டோ உலகமிசை வேறே?
பொன்னை வடிவென் றுடையாய் புத்தமுமே திருவே
மின்னொளி தருநன் மணிகள் மேடை யுயர்ந்த் மாளிகைகள்
வண்ண முடைய தாமரைப் பூ மணிக்குள முள்ள சோலைகளும்,
அன்னம் நறுநெய் பாலும் அதிசயமாத் தருவாய்,
நின்னதருளை வாழ்த்தி என்றும் நிலைத்திருப்பேன், திருவே 2

ஆடுகளும் மாடுகளும் அழகுடைய பரிய
வீடுகளும் நெடுநிலமும் விரைவினிலே தருவாய்,
ஈடு நினக்கோர் தெய்வமுண்டோ? எனக்குனை யன்றிச் சரணுமுண்டோ?
வாடு நிலத்தைக் கண்டிரங்கா மழையினைப் போல் உள்ள முண்டோ?
நாடு மணிச் செல்வமெல்லாம் நன்கருள்வாய், திருவே,
பீடுடைய வான் பொருளே, பெருங்களியே திருவே. 3

----

140. In Praise of Lakshmi

1. I hail you daily, and fancy

All my thoughts of mind you to be;
I live a mad man's life, Oh Sri!
Is there in this any glory?
The lofty Vedas do proclaim
That the strong-minded will lay claim
To stature great and attain it,
As their deeds are with success knit.
Are these dicta totally untrue?
Gem-bright Sri, do I misconstrue?
I nurture for you, endless love
Oh Sri, to be ever with me, vow.

2. Other than you, can there ever be
In this our world, delight or glee?
Your form is wrought of shining gold
Oh nectar fresh, oh wealth untold:
You are a giver bounteous
Of bright gems that are beauteous,
Of mansions with pavilions bright,
Of shady groves and gardens dight
With ornate ponds where lotus gleams,
Of food, milk and ghee, curds and creams.
For ever your grace hail will I,
O Sri, and Death will I outvie.

3. Goats many, cows and bulls countless
And beauteous horses taintless,
Fertile fields and homes for dwelling
You will grant us, aye, right willing.
Is there a deity to match you?
Have I any refuge but you?

Will ever your heart like the cloud be
Unyielding to the earth thirsty? All the great wealth we are after
Oh Sri, you will give us hereafter,
Lofty Being. ethereal:
Bliss supreme empyreal!

- T.N.R.

----

141. காணி நிலம் வேண்டும்

காணி நிலம் வேண்டும் - பராசக்தி
 காணி நிலம் வேண்டும், - அங்கு
தூணில் அழகியதாய் - நன்மாடங்கள்
 துய்ய நிறத்தினதாய் - அந்தக்
காணி நிலத்தினிடையே - ஓர்மாளிகை
 கட்டித் தரவேண்டும் - அங்கு
கேணியருகினிலே - தென்னைமரம்
 கீற்று மிளநீரும்.

பத்துப் பன்னிரண்டு - தென்னைமரம்
 பக்கத்திலே வேணும் - நல்ல
முத்துச் சுடர்போலே - நிலாவொளி
 முன்பு வரவேணும், அங்கு
கத்துங் குயிலோசை - சற்றே வந்து
 காதிற் படவேணும், - என்றன்
சித்தம் மகிழ்ந்திடவே - நன்றாயிளந்
 தென்றல் வரவேணும்.

பாட்டுக் கலந்திடவே - அங்கேயொரு
 பத்தினிப் பெண்வேணும் - எங்கள்
கூட்டுக் களியினிலே - கவிதைகள்
 கொண்டுதர வேணும் - அந்தக்
காட்டு வெளியினிலே - அம்மா! நின்றன்
 காவலுற வேணும், - என்றன்
பாட்டுத் திறத்தாலே - இவ்வையத்தைப்

பாலித்திட வேணும்.

----

141. A Plot of Land

1. A plot of land -- great Deity!
A plot of land I beg of thee;
With pillars beautiful and bright
And rising storeys gleaming white,
Build thou for me a castle there;
May palm-trees wave their green leaves fair,
And their delicious milk supply
While springs refreshing gurgle by.

2. Green palm-trees, these I do require,
Some ten or twelve beside me there;
And like a soft and pearly shower
Bright moonbeams send thou me, great Power!
And cause within my ears to fall
The distant cuckoo's.gentle call;
Do thou send me the evening breeze,
That softly fans, my heart to please.

3. A faithful wife give thou to me,
In all my songs to mingle free;
And bring us poetry divine,
That our delights it may refine;
In that most solitary space. Great Mother, guard us with thy grace!
And grant that by my gift of song
My sceptre over the world be strong.

- H.J.

Note: The original title which Bharati gave to this poem was: "A Poet's Request To Parasakti." This title was substituted by the title Kani Nilam" by Bharati himself.

----

142. புதுமைப் பெண்

போற்றி போற்றி!ஓர் ஆயிரம் போற்றி! நின்
பொன்ன டிக்குப்பல் லாயிரம் போற்றிகாண்
சேற்றி லேபுதி தாக முளைத்த தோர்
செய்ய தாமரைத் தேமலர் போலோளி
தோற்றி நின்றனை பாரத நாடைலே;
துன்பம் நீக்கும் சுதந்திர பேரிகை
சாற்றி வந்தனை,மாதரசே! எங்கள்
சாதி செய்த தவப்பயன் வாழி நீ! 1

மாதர்க் குண்டு சுதந்திரம் என்றுநின்
வண்ம லர்த்திரு வாயின் மொழிந்தசொல்
நாதந் தானது நாரதர் வீணையோ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேய்ங்குழ லின்பமோ?
வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மை செய்தெமைக் காத்திடச் சொல்வதொ?
சாதல் மூத்தல் கெடுக்கும் அமிழ்தமொ?
தையல் வாழ்கபல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே! 2

அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தராம்;
நெறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டுயர் தேவர்க ளாதற்கே,
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடி மைச்சுருள்
தீயிலிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்;
நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்
நங்கை கூறும் நவீனங்கள் கேட்டிரோ! 3

ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்

அறிவி லோங்கி இவ் வையம் தழைக்குமாம்
பூணு நல்லறத் தோடிங்குப் பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்;
நாணும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்;
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்;
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டீரோ! 4

நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்;
நீசத் தொண்டு மடமையும் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சாலவே யரி தாவதொர் செய்தியாம்;
குலத்து மாதர்குக் கற்பியல் பாகுமாம்;
கொடுமை செய்தும் அறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்;
நங்கை கூறும் வியப்புகள் கேட்டீரோ! 5

புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களும் செய்கையும்
பொய்ம்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதுமறைப்படி மாந்தர் இருந்தநாள்
தன்னி லேபொது வான் வழக்கமாம்;
மதுரத் தேமொழி மங்கையர் உண்மைதேர்
மாத வப்பெரி யோருட னொப்புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம் 6

நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்,
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்;
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உதய கன்னி உரைப்பது கேட்டீரோ! 7

உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்,
ஓது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்,
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வாணுத லார்நங்கள் பாரத
தேசமோங்க உழைத்திடல் வெண்டுமாம்;
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாராம் 8

சாத்தி ரங்கள் பலபல கற்பாராம்;
சவுரி யங்கள் பலபல செய்வராம்;
மூத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிப்பராம்;
மூடக் கட்டுக்கள் யாவுந் தகர்ப்பராம்;
காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
கடவு ளர்க்கினி தாகச் சமைப்பராம்;
ஏத்தி ஆண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்;
இளைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்டீரோ! 9

போற்றி,போற்றி!ஜயஜய போற்றி!இப்
புதுமைப் பெண்ணொளி வாழிபல் லாண்டிங்கே!
மாற்றி வையம் புதுமை யுறச்செய்து
மனிதர் தம்மை அமர்க ளாக்கவே
ஆற்றல் கொண்ட பராசக்தி யன்னைநல்
அருளி நாலொரு கன்னிகை யாகியே
தேற்றி உண்மைகள் கூறிட வந்திட்டாள்
செல்வம் யாவினும் மேற்செல்வம் எய்தினோம் 10

----

142. The New Woman

1. Hail: hail! A thousand hails!

Ten thousand hails to your golden feet!

Like a fresh lotus in the mud

Bright and beautiful you have come!
The drums of Freedom ushering you
Have beaten all our distress away --
Maiden Queen, the answer at last
To our people's penances!

2. "Women too have the right to be free!"
Those words emerging from your lotus mouth --
Was it Narada's vina I heard
Or the honey-sweet flute of Krishna himself?
Perhaps the Vedas as a golden girl
To save and exalt us spoke those words --
Or straight from heaven has nectar descended
To wipe out at once both old age and death?

3. They are mad, we are told, who would enslave
Human beings endowed with reason;
The way for men to become gods
Is to cease to do demeaning tasks.
Walk upright and throw in the fire
The scrolls of bondage and slavery --
Did you hear these novelties
Out of that sweet gold-bud mouth?

4. When men and women are equal deemed
Our brains on earth will burgeon, it seems;
Clothed in virtue, in woman's form here,
Is the very gooddess, Our Mother, it seems;
Fear and shame to dogs belong,
Wisdom, virtue, freedom and courage
Are a well-born woman's natural traits --

You heard these claims of that heavenly girl?

5. As good as the land is the crop that it yields;
For an ignorant woman trained as a serf
To produce lofty characters
Is quite impossible, it seems;
Well-born women are by nature chaste;
With brute night and ignorance to guard their virtue
Is, it seeins, both foolish and wrong --
These womanly novelties, did you hear?

6. These words and deeds of the New Wornan
However strange is this our age
Were in older Vedic days
Common speech and acts, they say.
In full agreeinent with the sages
These dulcet truths the maid utters
Were perverted later, it seeins,
To our sorrow and decline.

7. A straight look and an upright gait,
Brows that fear none on earth,
A pride arising from mature knowiedge
Will keep a woman steadfast, it seems.
A woman's duty, we are told,
Is to spit on the darkness of ignorance
And a helpless, sunk, uncultured life --
Did you hear that prophetic lass?

8. To know the subtleties of life,
To learn the various arts and crafts,

One must travel all over the world
And bring novelties home, it seems.
In the sweat of their brows they will work, they say,
To raise our land and make her great.
To retire and live in a hole in the house to
These heroines won't have it, they say!

9. Many and many a lore they will learn;
Many and many a deed they will do;
Destroy all the hoary lies;
Raze down all the stupid blocks;
All that men have done so far
They will reform for God's assent;
Earn men's regard by the way they live --
Did you listen to that youngster's aims?

10. Hail: Hail! Long live and hail!
The New Woman's glory for ever glow
To transform and renew our world,
To make all men immortal like gods,
The eager goddess, our great Mother,
Has of her grace become a girl
And come to earth to tell us these truths --
The greatest treasure of all we have gained!

- P.S.S.

----

143. பகைவனுக்கு அருள்வாய்

பகைவனுக் கருள்வாய்-நன்னெஞ்சே!
பகைவனுக் கருள்வாய்!

1) புகை நடுவினில் தீயிருப்பதைப்
பூமியிற் கண்டோ மே-நன்னெஞ்சே!
பூமியிற் கண்டோ மே.
பகை நடுவினில் அன்புரு வானநம்
பரமன் வாழ்கின்றான் -நன்னெஞ்சே!

பரமன் வாழ்கின்றான். (பகைவ)

2) சிப்பியிலே நல்ல முத்து விளைந்திடுஞ்
செய்தி யறியாயோ?-நன்னெஞ்சே!
குப்பையிலே மலர் கொஞ்சுங் குருக்கத்திக்
கொடி வளராதோ?-நன்னெஞ்சே! (பகைவ)

3) உள்ள நிறைவிலொர் கள்ளம் புகுந்திடில்
உள்ளம் நிறைவாமோ,-நன்னெஞ்சே!
தெள்ளிய தேனிலொர் சிறிது நஞ்சையும்
சேர்த்தபின் தேனோமோ?நன்னெஞ்சே! (பகைவ)

4) வாழ்வை நினைத்தபின் தாழ்வை நினைப்பது
வாழ்வுக்கு நேராமோ?-நன்னெஞ்சே!
தாழ்வு பிறர்க்கெண்ணத் தானழிவா னென்ற
சாத்திரங் கேளாயோ?-நன்னெஞ்சே! (பகைவ)

5) போருக்கு வந்தங் கெதிர்த்த கவுரவர்
போலவந் தானுமவன்-நன்னெஞ்சே!
நேருக் கருச்சுனன் தேரிற் கசைகொண்டு
நின்றதுங் கண்ணனன்றோ?-நன்னெஞ்சே! (பகைவ)

6) தின்ன வரும்புலி தன்னையும் அன்பொடு
சிந்தையிற் போற்றிடுவாய்-நன்னெஞ்சே!
அன்னை பராசக்தி யவ்வுரு வாயினள்
அவளைக் கும்பிடுவாய்-நன்னெஞ்சே! (பகைவ)

----

143. Love Thine Enemy

1. Love thine enemy,
Oh! heart of mine
Love thine enemy.
Hast thou not seen the shining flame
Amidst the darkening smoke?
In foeman's soul lives Krishna, whom
As love the Wise invoke.

2. Dost know that limpid pearls are found
Within the oyster vile?
Hast seen on dunghill, too, sometimes
The starry blossoms smile?

3. The heart that fans its wrath, shall it
The inner peace possess?
The honey poison-mixed, shall it
Be wholesome nevertheless?

4. Shall we, who strive for Life and Growth
Lend thought to sad Decay?
'Thine evil thoughts recoil on thée
So do the wise ones say.
When Arjuna fought, 'twas Krishna whom
He faced, disguised as foes;
'Twas Krishna, too, that drove his car
In charioteering pose.

5. Strike not the tiger threatening thee
But love it, straight and true.

The Mother of all hath donned that garb
Salute her there, there too.
Love thine enery, heart of mine, Oh!
Love thine enemy.

- C.S.B.

Note: The second stanza of the manuscript of Bharati is not found included in any of the anthologies so far published. Bharati who translated this poem into English has also omitted to translate the second stanza. Its translation is given below:

"In every life dwells the Lord!" So aver for ever oh goodly heart! 'Siva dwells even in the foes! Will you not think of this, oh goodly heart:

-

T.N.R.

----

144 லக்ஷ்மி தேவி

மாதவன் சக்தியினைச்-செய்ய
  மலர்வளர் மணியினை வாழ்த்திடுவோம்;
போதுமிவ் வறுமையெலாம்-எந்தப்
  போதிலுஞ் சிறுமையின் புகைதனிலே
வேதனைப் படுமனமும்-உயர்
  வேதமும் வெறுப்புறச் சோர்மதியும்
வாதனை பொறுக்கவில்லை-அன்னை
  மாமக ளடியிணை சரண் புகுவோம். 1

கீழ்களின் அவமதிப்பும்-தொழில்
  கெட்டவ னிணக்கமும் கிணற்றினுள்ளே
மூழ்கிய விளக்கினைப் போல்-செய்யும்
  முயற்சியெல் லாங்கெட்ட முடிவதுவும்,
ஏழ்கட லோடியுமோர்-பயன்
  எய்திட வழியின்றி இருப்பதுவும்,
வீழ்கஇக்கொடு நோய்தான்-வைய

மீதினில் வறுமையோர் கொடுமை யன்றோ? 2

பாற்கட லிடைப் பிறந்தாள்-அது
பயந்தநல் லமுதத்தின் பான்மைகொண்டாள்;
ஏற்குமோர் தாமரைப்பூ-அதில்
இணைமலர்த் திருவடி இசைந்திருப்பாள்;
நாற்கரந் தானுடையாள்-அந்த
நான்கினும் பலவகைத் திருவுடையாள்;
வேற்கரு விழியுடையாள்-செய்ய
மேனியள் பசுமையை விரும்பிடுவாள். 3

நாரணன் மார்பினிலே-அன்பு
நலமுற நித்தமும் இணைந்திருப்பாள்;
தோரணப் பந்தரிலும்-பசுத்
தொழுவிலும் சுடர்மணி மாடத்திலும்,
வீரர்தந் தோளினிலும்-உடல்
வெயர்திட உழைப்பவர் தொழில்களிலம்
பாரதி சிரத்தினிலும்-ஒளி
பரவிட வீற்றிருந் தருள் புரிவாள். 4

பொன்னிலும் மணிகளிலும் -நறும்
பூவிலும் சாந்திலும் விளக்கினிலும்,
கன்னியர் நகைப்பினிலும்-செழுங்
காட்டிலும் பொழிலிலம் கழனியிலம்,
முன்னிய தணிவினிலும்-மன்னர்
முகத்திலும் வாழ்ந்திடும் திருமகளைப்
பன்னிநற் புகழ்பாடி-அவள்
பதமலர் வாழ்த்திநற் பதம்பெறு வோம். 5

மண்ணினுட் கனிகளிலும்-மலை
வாய்ப்பிலும் வார்கட லாழத்திலும்,
புண்ணிய வேள்வியிலும்-உயர்
புகழிலும் மதியிலும் புதுமையிலும்
பண்ணுநற் பாவையிலும்-நல்ல
பாட்டிலும் கூத்திலும் படத்தினிலும்,

நண்ணிய தேவிதனை-எங்கள்
நாவிலும் மனத்திலும் நாட்டிடுவோம். 6

வெற்றிகொள் படையினிலும்-பல
விநயங்கள் அறிந்தவர் கடையினிலும்
நற்றவ நடையினிலும்-நல்
நாவலர் தேமொழித் தொடரினிலும்,
உற்றசெந் திருத்தாயை-நித்தம்
உவகையிற் போற்றியிங் குயர்ந்திடுவோம்;
கற்றபல் கலைகளெல்லாம்-அவள்
கருணை நல் லொளிபெறக் கலிதவிர்ப்போம். 7

----

144. Lakshmi - An Affirmation

1. Come, let us affirm the Energy of Vishnu, the Jewel
Of the Crimson Flower, and end this want,
Where the mind ever struggles in the fumes of paltriness
And reason so faints that the noblest truths do but vex her,
We can endure this no more,
So let us take refuge in the feet of the Mother,
Lakshmi.

2. The discourtesies of the low, the kinship
with those who have failed;
The extinction of endeavours like lamps
that are drowned in a well;
The denial of fruits even when the seven seas are crossed;
To such things does want subject us, this worst
Of Earth's tyrannies. Down with it.

3. She is born of the inner Ocean of Milk;
She is sweet like the nectar of Heaven, twin-born with her;

And her shining feet repose aptly on lotus petals.
Multiple riches she holds in her hands, which are four,
the Goddess whose eyes are gleaming azure;
Ruddy her form and verdant is her love.

4. Seated beside Love, in Heaven, on the bosom of
Vishnu Himself, on the Earth her dwellings are many.
We find her revealed In the festooned halls of marriage;
Amid flocks, and in jewelled palaces;
In the hero's arm, in the sweating toil of labour,
And, ay! on the crown of knowledge, Extending the light of her bounties.

5. Come, let us sing her praises, bless her feet, and
climb the heights of power;
Behold her in gold and in gems, in flower and incense;
In the lamp and the virgin's smile;
In luxurious woodlands, groves and fields,
In the Will that dares, And in royal lineaments.

6. And firm let us seat her in our minds and speech,
Her who is revealed
In underground mines,
And the slopes of the hills, and depths of the seas;
In the righteous sacrifice;
In fame, and in talent, and novelty;
In statue and portrait, in song and in dance.

7. Dedicate unto her grace all knowledge that you have;
Attain to her splendours, and vanquish dire want;
Rise high in the world by joyous affirmation of
Lakshmi, who is revealed

In conquering armies and the traffic of the farsighted,
In self-control, and ay! in the harmonious lays of her poet-votaries.
Come, let us affirm the Energy of Vishnu, the Jewell
of the Crimson Flower!

- C.S.B.

----

145. பெண்மை

பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடு வோமடா!
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடு வோமடா!
தண்மை இன்பம்நற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன
தாயின் பெயரும் சதியென்ற நாமமும். 1

அன்பு வாழ்கென் றமைதியில் ஆடுவோம்.
ஆசைக் காதலைக் கைகொட்டி வாழ்த்துவோம்;
துன்பம் தீர்வது பெண்மையி னாலடா!
சூரப் பிள்ளைகள் தாயென்று போற்றுவோம். 2

வலிமை சேர்ப்பது தாய்முலைப் பாலடா!
மானஞ் சேர்க்கும் மனைவியின் வார்த்தைகள்;
கலிய ழிப்பது பெண்க ளறமடா!
கைகள் கோத்துக் களித்துநின் றாடுவோம். 3

பெண்ண றத்தினை ஆண்மக்கள் வீரந்தான்
பேணு மாயிற் பிறகொரு தாழ்வில்லை!
கண்ணைக் காக்கும் இரண்டிமை போலவே
காத லின்பத்தைக் காத்திடு வோமடா. 4

சக்தி யென்ற மதுவையுண் போமடா!
தாளங் கொட்டித் திசைகள் அதிரவே,
ஓத்தி யல்வதொர் பாட்டும் குழல்கழும்
ஊர்வி யக்கக் களித்துநின் றாடுவோம். 5

உயிரைக் காக்கும்,உயரினைச் சேர்த்திடும்;
உயிரினுக் குயிராய் இன்ப மாகிடும்;
உயிரு னும்இந்தப் பெண்மை இனிதடா!
ஊது கொம்புகள்; ஆடு களிகொண்டே. 6

'போற்றி தாய்' என்று தோழ் கொட்டி யாடுவீர்
புகழ்ச்சி கூறுவீர் காதற் கிளிகட்கே;
நூற்றி ரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம்
நுண்ணி டைப்பெண் ணொருத்தி பணியிலே. 7

'போற்றி தாய்' என்று தாளங்கள் கொட்டடா!
'போற்றி தாய்'என்று பொற்குழ லூதடா!
காற்றி லேறியவ் விண்ணையுஞ் சாடுவோம்
காதற் பெண்கள் கடைக்கண் பணியிலே. 8

அன்ன மூட்டிய தெய்வ மணிக் கையின்
ஆணை காட்டில் அனலை விழுங்குவோம்;
கன்னத் தேமுத்தம் கொண்டு களிப்பினும்
கையைத் தள்ளும்பொற் கைகளைப் பாடுவோம். 9

----

145. Glory of Womanhood

1. Let us rejoice in praise of womanhood,
let us dance to the cry of 'Victory to Woman' --
for woman is the sanctified union
of the mother's fame and the spouse's name.

2. We shall rejoice in praise of wedded love,
we shall dance in honour of lovers' bliss;
and as woman is the solvent of sorrow,
her heroic sons shall hail her 'Holy Mother'!

3. 'Tis mother's milk that gives us strength,
while the wife's kind words reap our harvest of fame.
As woman's blessedness blasts all evil,
let us rejoice with linked hands.

4. Could man's valour defend woman's grace,
we would then face neither want nor defeat.
As the eyelids enclose and sustain the eye,
woman and man must cherish holy wedded love.

5. Woman is the heady wine we shall taste
and make the earth tremble with our might.
We shall dance to the chime of flute and drum
and lose our hearts in ecstasy.

6. Blow the conch! Dance in joy!
For woman is sweeter than life itself.
She's the protectress of life, and creatrix too;
she's the life of our life, and the soul of sweetness.

7. 'Hail holy Mother!' we make obeisance;
and we sing our darling's praises to her ear.
We shall canter across a hundred hills
in the service of a slender-waisted girl.

8. 'Hail holy Mother!' to the beat of the drum;
'Hail holy Mother!' to the flute's golden tune.
We shall sweep the blue firmament itself
in honour of a bright-eyed girl.

9. We shall willingly swallow coals of fire
'to serve the divine hand that fed us; and
although her hands resist us as we kiss,
we shall sing in praise of the chosen spouse,

- C.S.B.

Note: There are two sets of manuscripts for the Tamil original in the handwriting of Bharati.

----

146. கேட்பன

நல்லதோர் வீணைசெய்தே -- அதை
    நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ?
சொல்லடி, சிவசக்தி! -- எனைச்
    சுடர்மிகும் அறிவுடன் படைத்து விட்டாய்,
வல்லமை தாராயோ, -- இந்த
    மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே?
சொல்லடி, சிவசக்தி! -- நிலச்
    சுமையென வாழ்ந்திடப் புரிகுவையோ? 1

விசையுறு பந்தினைப்போல் -- உள்ளம்
    வேண்டிய படிசெலும் உடல்கேட்டேன்,
நசையறு மனங்கேட்டேன், -- நித்தம்
    நவமெனச் சுடர்தரும் உயிர்கேட்டேன்,
தசையினைத் தீசுடினும் -- சிவ
    சக்தியைப் பாடும்நல் அகங்கேட்டேன்,
அசைவறு மதிகேட்டேன்; -- இவை
    அருள்வதில் உனக்கெதுந் தடையுளதோ? 2

----

146. A Stringed Lute

1. Having tuned aright a stringed lute,
shall we cast it on a rubbish heap to rot
Listen, Mother Might! You've given me life
and lit this lamp of Reason.
A burden, this, to earth unless
my thoughts can be turned to deeds.
Voucnsafe me this power of action
to achieve my country's good.

2. I asked for a body swift like an ejected ball,
a body that's the willing slave of mind;
I asked for a desire-free heart,
a life with a ceaseless glow;
I asked for the gift of song in praise of you
were fire itself to burn iny skin.
And I asked for an unflinching mind --
what holds you back from giving these?

- P.N.

Note: There are two sets of manuscripts for the Tamil original in the hand writing of Bharati.

----

147. சக்திக் கூத்து

தகத் தகத் தகத் தகதகவென் றாடோமோ? -- சிவ
சக்தி சக்தி சக்தி யென்று பாடோமோ? (தக)

சரணங்கள்

அகத்தகத் தகத்தினிலே உள் நின்றாள் -- அவள்
அம்மை யம்மை எம்மைநாடு பொய்வென்றாள்
தகத்தக நமக் கருள் புரிவாள் தாளொன்றே

சரணமென்று வாழ்ந்திடுவோம் நாமென்றே (தக) 1

புகப்புகப் புக வின்பமடா போதெல்லாம்
புறத்தினிலே தள்ளிடுவாய் சூதெல்லாம்
குகைக்கு ளங்கே யிருக்குதடா தீபோலே -- அது
குழந்தையதன் தாயடிக்கீழ் சேய்போலே. (தக) 2

இந்திரனா ருலகினிலே நல்லின்பம்
இருக்கு தென்பார் அதனையிங்கே கொண்டெய்தி
மந்திரம் போல வேண்டுமடா சொல்லின்பம் -- நல்ல
மதமுறவே அமுதநிலை கண்டெய்தித் (தக) 3

[பாட பேதம்]: 'வயிறப்படை காணுங்கால்.'

-- கவிமணி

[முதற் பதிப்பு]: 'தாயடிக்கீழ் செய்போலே.'

----

147. Dance of Sakti

Dance, Oh dance to the tune of dhagath-thaga!
Sing, sing we the song of Shivasakti! Dance....

I, Within the heart, within the heart, She stands
The shams that haunt us She destroys;
'Thy feet our strength', we sing in praise;
May Ṣhe deign to grace us, as is fit! Dance....

2, Plunge in bliss ever deeper, I say!
All wile and fraud thrust far away;
It's deep down there like fire in a cave,
Secure like a child at its mother's feet! Dance....

3. As in joyous glee the limbs grow tired,

Which the strength of will overcomes,
Till all the world applaud us weli
Dance we oned in time and tune! Dance...

4. The bruited pleasure of Indra's world,
Here on this earth shall be had;
And words like mantras should delight us,
As nectar drunk in a frenzy of bliss! Dance....

- K.G.S.

----

148. விடுதலை வேண்டும்

ராகம் - நாட்டை

பல்லவி
வேண்டுமடி எப்போதும் விடுதலை,அம்மா;

சரணங்கள்

1) தூண்டு மின்ப வாடை வீசு துய்ய தேன் கடல்
சூழ நின்ற தீவிலங்கு சோதி வானவர்
ஈண்டு நமது தோழ ராகி எம்மோ டமுதமுண்டு குலவ
நீண்ட மகிழ்ச்சி மூண்டு விளைய
நினைத்திடு மின்பம் அனைத்தும் உதவ (வேண்டுமடி)

2) விருத்தி ராதி தானவர்க்கு மெலிவ தின்றியே,
விண்ணு மண்ணும் வந்து பணிய மேன்மை துன்றியே
பொருத்த முறநல் வேத மோர்ந்து
பொய்ம்மை தீர,மெய்ம்மை நேர
வருத்த மழிய வறுமை யொழிய
வையம் முழுதும் வண்மை பொழிய (வேண்டுமடி)

3) பண்ணில் இனிய பாடலோடு பாயு மொளியெலாம்
பாரில் எம்மை உரிமை கொண்டு பற்றி நிற்கவே,
நண்ணி யமரர் வெற்றி கூற
நமது பெண்கள் அமரர் கொள்ள
வண்ண மினிய தேவ மகளிர்
மருவ நாமும் உவகைதுள்ள. (வேண்டுமடி)

----

148. Liberation

Far enisled in honeyed ocean,
Where the zephyr runs
Fleetly in delight of motion,
Live the Shining Ones.
Ah! come near us, comrades linking
Love with joy, life's nectar drinking.
Let perpetual gladness flourish:
All true joys our spirit nourish
And for this, O Mother!
Grant us liberation.
Let us fail not when Dark Powers
Strike to make an end.
Give us such exalted hours
Heaven to us shall bend.
Let us know the Word deep hiding:
Perish false -- the true abiding:
Perish pain and famine shatter:
Let us of thy largesse scatter
And for this, O Mother!
Grant us liberation.

Let celestial music flowing
From thy raptured sphere,

And the splendours round thee glowing,
Cling about us here.
Oh! cry 'victory' on our slaughters,
Take, O Gods! and wed our daughters --
Yield us, too, the Heavenly Maiden,
And for this, O Mother!
Grant us liberation.

- J.H.C.

Note: There are two sets of manuscripts for the Tamil original in the hand writing of Bharati. The translation by the famous Irish poet was done during the lifetime of Bharati. Our poet felt elated that a foreign poet recognised his greatness.

----

149. சொல்

சொல் ஒன்று வேண்டும்,தேவ சக்திகளை
நம்முள்ளே நிலைபெறச் செய்யும் சொல் வேண்டும்.

தேவர் வருகவென்று சொல்வதோ?-ஒரு
செம்மைத் தமிழ்மொழியை நாட்டினால்,
ஆவ லறிந்துவரு வீர்கொலோ?-உம்மை
யன்றி யொருபுகலும் இல்லையே.

'ஓம்'என் றுரைத்துவிடிற் போதுமோ?-அதில்
உண்மைப் பொருளறிய லாகுமோ?
தீமை யனைத்துமிறந்தேகுமோ?-என்தன்
சித்தம் தெளிவுநிலை கூடுமோ?
"உண்மை ஒளிர்க'என்று பாடவோ?-அதில்
உங்கள் அருள்பொருந்தக் கூடுமோ?
வண்மை யுடையதொரு சொல்லினால்-உங்கள்
வாழ்வு பெறவிரும்பி நிற்கிறோம்.

“தீயை அகத்தினிடை மூட்டுவோம்”-என்று
செப்பும் மொழிவலிய தாகுமோ?
ஈயைக் கருடநிலை யேற்றுவீர்-எம்மை
என்றுந் துயரமின்றி வாழ்த்துவீர்.

வான மழைபொழிதல் போலவே-நித்தம்
வந்து பொழியுமின்பங் கூட்டுவீர்;
கானை அழித்து மனை கட்டுவீர்-துன்பக்
கட்டுச் சிதறிவிழ வெட்டுவீர்.

விரியும் அறிவுநிலை காட்டுவீர்-அங்கு
வீழும் சிறுமைகளை ஓட்டுவீர்:
தெரியும் ஒளிவிழியை நாட்டுவீர்-நல்ல
தீரப் பெருந்தொழிலில் பூட்டுவீர்.

மின்ன லனையதி றல் ஓங்குமே-உயிர்
வெள்ளம் கரையடங்கிப் பாயுமே;
தின்னும் பொருளமுதம் ஆகுமே-இங்குச்
செய்கை யதனில் வெற்றி யேறுமே.

தெய்வக் கனல்விளைந்து காக்குமே-நம்மைச்
சேரும் இருளழியத் தாக்குமே;
கைவைத் ததுபசும்பொன் ஆகுமே-பின்பு
காலன் பயமொழிந்து போகுமே.

“வலிமை,வலிமை”என்று பாடுவோம்-என்றும்
வாழுஞ் சுடர்க்குலத்தை நாடுவோம்;
கலியைப் பிளந்திடக் கை யோங்கினோம்-நெஞ்சில்
கவலை யிருளனைத்தும் நீங்கினோம்.

“அமிழ்தம்,அமிழ்தம்" என்று கூறுவோம்-நித்தம்
அனலைப் பணிந்துமலர் தூவுவோம்;
தமிழில் பழமறையைப் பாடுவோம்-என்றும்
தலைமை பெருமை புகழ் கூடுவோம்.

----

149. Word

1. A word is needed -- a word that will cause
divine powers to be established in us.

2. Invite you, O gods?
Would you come down
if invoked in Tamil
to slake our thirst?
No other refuge!

3. Does the mere sounding of AUM
charge it with power?
Would our ills vanish
and our consciousness
glow in clarity?

4. If I sing, 'May Truth blaze forth!',
would your grace descend?
Could we compel the reign
of the life divine
through a mantric word?

5. 'We shall kindle a fire
in our heart!' --
does this sound
potent enough?
Will it make an eagle of a fly
and end our sorrow?

6. The downpour from above

gives us abundant joy.
Turn forests into homes --
and rooting out sorrow,
end the encircling gloom!

7. Show knowledge ascendant --
no pettiness of heart!
Give us the seeing eye,
and yoke our endeavours
to creative tasks.

8. A lightning growth in our talents,
a quickening of the flood
of life; nectar-like food:
the crown of glory
to our deeds!

9. The spark divine shall guard us
and dispel the mists around;
all we touch be alchemised
as gold -- no fear of death
any longer!

10. Chant for strength and puissance:
welcome wholeheartedly
the Phoenix generation.
Smite evil with your hands
and end my heart's sorrow.

11. We'll worship the Fire daily
and invoke ambrosia;

we'll chant the scriptures in Tamil
and confidently claim
the guerdon of glory.

- P.N.

Note: There are two sets of manuscripts for the Tamil original in the hand writing of Bharati.

----

150. நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும் மனத்தை வாழ்த்துதல்

நிலாவையும் வானத்து மீனையும் காற்றையும்
நேர்பட வைத்தாங்கே
குலாவும் அமுதக் குழம்பைக் குடித்தொரு
கோலவெறி படைத்தோம்;
உலாவும் மனச்சிறு புள்ளினை எங்கணும்
ஓட்டி மகிழ்ந்திடுவோம்;
பலாவின் கனிச்சுளை வண்டியில் ஓர் வண்டு
பாடுவதும் வியப்போ!

தாரகை யென்ற மணித்திரள் யாவையும்
சார்ந்திடப் போமனமே,
சரச் சுவையதி லுறி வருமதில்
இன்புறு வாய்மனமே!
சீர விருஞ்சுடர் மீனொடு வானத்துத்
திங்களையுஞ் சமைத்தே
ஓரழ காக விழுங்கிடும் உள்ளத்தை
ஒப்பதொர் செல்வமுண்டா'

பன்றியைப் போலிங்கு மண்ணிடைச் சேற்றில்
படுத்துப் புரளாதே
வென்றியை நாடியிவ் வானத்தில் ஓட
விரும்பி விரைந்திடுமே;
முன்றலில் ஓடுமோர் வண்டியைப் போலன்று
மூன்றுலகுஞ் சூழ்ந்தே
நன்று திரியும்வி மானத்தைப் போலொரு

நல்ல மனம் படைத்தோம்.

தென்னையின் கீற்றுச் சலசலச வென்றிடச்
செய்துவருங் காற்றே!
உன்னைக் குதிரைகொண் டேறித் திரியுமொர்
உள்ளம் படைத்துவிட்டோம்.
சின்னப் பறவையின் மெல்லொலி கொண்டிங்கு
சேர்ந்திடு நற் காற்றே!
மின்னல் விளக்கிற்கு வானகங் கொட்டுமிவ்
வெட்டொலி யேன் கொணர்ந்தாய்?

மண்ணுல கத்துநல் லோசைகள் காற்றெனும்
வானவன் கொண்டுவந்தான்;
பண்ணி விசைத்தவ வொலிக ளனைத்தையும்
பாடி மகிழ்ந்திடுவோம்.
நண்ணி வருமணி யோசையும்,பின்னங்கு
நாய்கள் குலைப்பதுவும்,
எண்ணுமுன்னே'அன்னக் காவடிப் பிச்சை'யென்
றேங்கிடு வான் குரலும்,

வீதிக் கதவை அடைப்பதும் கீழ்த்திசை
விம்மிடும் சங்கொலியும்,
வாதுகள் பேசிடு மாந்தர் குரலும்
மதலை யழுங் குரலும்,
ஏதெது கொண்டு வருகுது காற்றிவை
எண்ணி லகப்படுமோ?
சீதக் கதிர்மதி மேற்சென்று பாய்ந்தங்கு
தேனுண்ணு வாய்,மனமே!

----

150. Moonlight, Star and Wind

1. A joyous frenzy seizes us
as we drink the nectarean wine,
the splendid concoction

of moonlight, star and wind.
Let us allow our mind-bird
to roam the world over;
is it a wonder that the bee hums
from a cart full of jackfruit?

2. O mind! roam about to join
the far star-cluster
and enjoy the sweetness
dripping from them!
The heart's rich granary
that treasures in joy
the starry skies above
and the radiant moon.

3. Must you grovel in the mire
like a dirty pig?
Rather sweep the blue across
in search of victory!
Let the mind, like a car air-borne
speed across space --
not like a slow-moving wagon
linger behind.

4. Like the wind that rattles along
the leaves of coconut palms,
our heart would ride you, mind,
as a careering horse.
O wind who can gently convey
the chirping of the birds,
must you also bring along

lightning and thunder?

5. It's the Wind God who transmits strains
auspicious for the earth;
and reproducing their music,
we shall lave in delight.
The jingling of the bells, the barking
of the dogs behind,
the beggar's despairing appeal
for a mouthful of food;

6. The noise of doors being shut,
of conches blowing in the East,
of people in loud argument,
of the cries of children:
the varied sounds the wind carries
are not to be reckoned.
O mind! look up at the moon's bright rays
and drink the honey of delight:

- P.N.